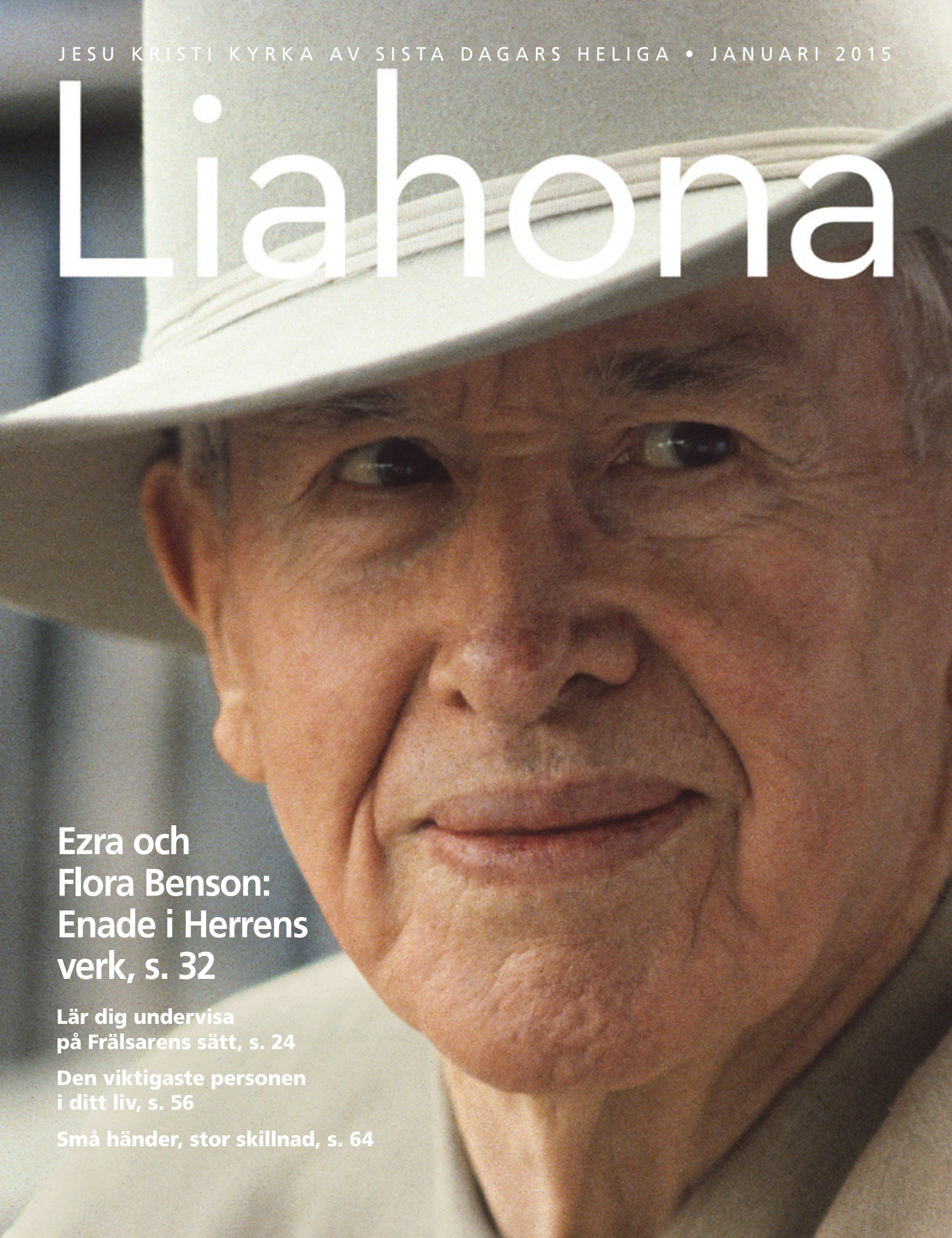

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • JANUARI 2015

Liahona

**Ezra och
Flora Benson:
Enade i Herrens
verk, s. 32**

**Lär dig undervisa
på Frälsarens sätt, s. 24**

**Den viktigaste personen
i ditt liv, s. 56**

Små händer, stor skillnad, s. 64

*"Salt är bra, men om
saltet mister sin sälta,
hur skall man då
göra det salt igen?"*

Lukas 14:34

Till vänster: En vintermorgon på
Döda havets strand Ein Gedi,
med salt i förgrunden.

BUDSKAP

- 4 Budskap från första president-
skapet: Följ profeterna**
Thomas S. Monson
- 7 Besökslärares budskap:
Egenskaper hos Jesus Kristus:
Lydig Son**

ARTIKLAR

- 18 Vad väljer ni?**
Russell M. Nelson
*När du är mitt inne i en period
med många beslut, se då till att
de beslut du fattar är de rätta.*
- 24 Vad slags lärare bör vi då vara?**
Söndagsskolans general-
presidentskap
*Frälsaren kan lära oss hur man
på bästa sätt undervisar om
hans evangelium.*
- 28 Råd från profeten och
templets välsignelser**
Koichi Aoyagi
*När vi följer profeten och
prioriterar gudsdyrkan i
templet välsignas vi rikligen.*
- 32 Flora och jag: Likvärdiga
makar i Herrens verk**
Aaron L. West
*Se hur Ezra Taft Bensons kärleks-
fulla och stödjande äktenskap
med hustrun Flora hjälpte
kyrkans trettonde president.*

AVDELNINGAR

- 8 Anteckningar från
oktoberkonferensen 2014**
- 10 Vi talar om Kristus:
Vaka med honom en timme**
Maritza Gonzales Espejo
- 12 Vårt hem, vår familj: Vägen
till att bli en evig familj**
Garth och Sandy Hamblin
- 14 Reflektioner: Eldflugor**
David Wright
- 15 Tjänande i kyrkan:
En potatis till läraren**
Bonny Dahlsrud
- 16 Kyrkonytt**
- 38 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen: Hur kan jag
veta att Gud har förlåtit mig?**
Harold B. Lee

PÅ OMSLAGET

Framsida: Foto med tillstånd av Kyrkans histo-
riska bibliotek. Insida av omslagets framsida:
Foto Gilad Mass.

42

42 Rådgör ofta tillsammans: Familjeråd för par

Nichole Eck

Hur ni kommer igång med meningsfulla och effektiva familjeråd.

46 Modet att gifta sig

Christian Hägglund

Jag visste att äktenskapet var nästa steg, men jag ville vänta tills Herren sade till mig vad jag borde göra.

50

48 Tema för veckoträffarna 2015

Unga mäns och Unga kvinnors generalpresidentskap

Årets tema för veckoträffarna hjälper oss förstå hur vi på bästa sätt kan tjäna vår himmelske Fader.

50 Ett steg i taget

Hillary Olsen

Ungdomar i Italien berättar hur de tjänar Gud av allt sitt hjärta, all sin förmåga, allt sitt förstånd och all sin styrka.

53 Tjåna Gud av allt ditt hjårta, all din förmåga, allt ditt förstånd och all din styrka

Vad tänker du göra för att omsätta årets tema för veckoträffarna i praktiken? Här är några förslag.

55 Affisch: Våga ge allt

56 Varför är Jesus Kristus viktig i mitt liv?

Här får du fem anledningar till att Frälsaren borde vara den viktigaste personen i ditt liv.

60 Hur man uppnår eviga mål

Robert D. Hales

De här fyra målen ger dig glädje medan du utför din mission här på jorden.

61 Hur jag vet: Centrum i mitt liv

Roberto Pacheco Pretel

Kristus på den amerikanska kontinenten? Missionärerna måste ha fel.

62 Rakt på sak

63 Jag gav den bästa gåvan

Mariela Rodriguez

Genom att följa profetens råd kunde jag ge den bästa gåvan någonsin.

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Hitta en plats på bussen.

72

64 Ge en hjälpande hand!

Precis som de här barnen kan du visa att du bryr dig genom att hitta sätt att hjälpa andra.

66 Läs berättelser i Nya testamentet

Den här aktiviteten hjälper dig läsa några verser i Nya testamentet varje vecka under året.

69 Använda tiden på ett bra sätt

Clayton W.

Det var för kallt för att leka utomhus, så vad kunde jag hitta på istället?

70 Vår sida

71 Särskilt vittne: Hur kan skrifterna hjälpa mig?

Boyd K. Packer

72 Det hemliga vapnet

Jessica Larsen

Ivy var minst i klassen – hur kunde hon hjälpa oss att vinna?

74 Dags för skrifterna: Gå i Jesus fotspår

76 Abbys tio-i-topp-lista

Rosemary M. Wixom

Vilka är dina tio viktigaste mål i livet?

77 Skriftfigurer från Nya testamentet: Jesus undervisar i templet

78 En bön på bussen

Mitzy Jiménez Ramírez

Din himmelske Fader hör din bön var du än är.

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G.
Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Chefredaktör: Craig A. Cardon

Rådgivande: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden,
Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Verkställande direktör: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Lisa C. López

Skriv- och redigeringslag: Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris,
Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough,
Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, K. Cimail Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada,
gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter
eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: RCStockholm@LDSChurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00 som insättes på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post
till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt, icke
kommerciellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2015 Vol. 139 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00
plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnar.
Här är två förslag.

"Hur man uppnår eviga mål", sidan 60,
och **"Abbyssens tio-i-topp-lista",** sidan 76:
I början av det nya året kan du och din
familj fundera över vilka mål ni vill uppnå
själva och som familj. Ni kan läsa syster
Rosemary M. Wixoms artikel om en ung
kvinna:s tio viktigaste mål i livet, och du kan
be dina barn skriva en egen lista med mål.
Dina äldre barn kanske också har utbyte
av att samtala om äldste Robert D. Hales
artikel om eviga mål och vikten av att man
gör upp planer för hur man ska nå dessa
mål. Uppmuntra familjemedlemmarna att
skriva ner sina egna mål och sätta upp dem
där de ser dem ofta i hemmet.

"Läs berättelser i Nya testamentet",
sidan 66: Överväg att anta utmaningen
att läsa Nya testamentet tillsammans som
familj. Du kan börja genom att be varje
person i familjen att återge sin favorit-
berättelse ur Jesu Kristi liv. Gå sedan
tillsammans till gospelart.lds.org eller
scripturestories.lds.org och hitta videor eller
bilder som ni kan använda medan ni läser
Nya testamentet. Ni kan också spela upp
scener ur Nya testamentet allt eftersom ni
läser om dem.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Beslut, 4, 6, 18

Bön, 78

Evigt liv, 14, 60, 76

Ezra Taft Benson, 32

Familjen, 12, 28, 32,
42, 46

Frörelser, 14

Förlåtelse, 80

Försoningen, 10

Förtutillvaron, 18

Generalkonferensen, 8

Godhet, 72

Handlingsfrihet, 18

Jesus Kristus, 7, 10, 24,
56, 61, 74

Kärlek, 15

Lydnad, 7

Missionsarbete, 40, 48,
53, 55, 63

Mål, 60, 76

Nya testamentet, 66, 68,
74, 77

Omvändelse, 12, 39, 80

Profeter, 28, 32

Respekt, 72

Sakramentet, 10

Skrifterna, 66, 71

Stridigheter, tvister, 62

Tempeltjänst, 12, 28

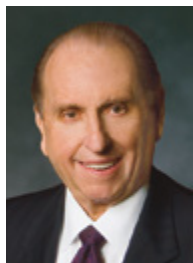
Tjänande, 15, 38, 41, 48,
50, 53, 55, 64

Trosartiklarna, 69

Undervisning, 24

Utbildning, 18

Äktenskap, 28, 32, 42, 46

President
Thomas S. Monson

FÖLJA profeterna

Jag tjänstgjorde i Förenta staternas flotta i slutet av andra världskriget. Jag var matros, den lägsta graden i flottan. Sedan befordrades jag till vicekorpral och sedan till korpral.

Andra världskriget slutade, och med tiden hemförlovades jag. Men jag bestämde mig för att om jag någonsin tjänstgjorde i det militära igen skulle jag göra det som officer. Jag tänkte: "Jag vill aldrig mer arbeta i mässköket, aldrig mer skrubba däck om jag kan slippa."

När jag hemförlovades gick jag med i Förenta staternas flottas reserv. Vi övade varje måndagskväll. Jag arbetade hårt för att kvalificera mig akademiskt. Jag tog alla slags prov: mentala, fysiska och känslomässiga. Slutligen kom den underbara nyheten: "Du har fått reservofficersfullmakt som fänrik i Förenta staternas flotta."

Jag visade det glatt för min hustru Frances och sade: "Jag klarade det! Jag klarade det!" Hon kramade om mig och sade: "Det förtjänar du efter alla dina ansträngningar."

Men så hände något. Jag kallades som rådgivare i biskopsrådet i min församling. Biskopens rådsmöten hölls samma kväll som mina övningar. Jag visste att jag inte kunde gå på båda. Jag visste att jag inte skulle hinna med att vara reservofficer i flottan *och* sköta mina plikter som rådgivare i biskopsrådet. Vad skulle jag göra? Jag behövde fatta ett beslut.

Jag bad om saken. Sedan besökte jag den som var min stavspresident när jag var ung, äldste Harold B. Lee

(1899–1973), då i de tolv apostlarnas kворum. Jag satte mig framför honom. Jag berättade hur gärna jag ville vara reservofficer. Jag visade honom till och med brevet med min reservofficersfullmakt.

Han begrundade saken en stund och sade sedan till mig: "Det här är vad du behöver göra, broder Monson. Skriv till flottan och berätta att du har kallats som rådgivare i biskopsrådet och därför inte kan acceptera befattningen som reservofficer i Förenta staternas flotta."

Mitt hjärta sjönk. Han tillade: "Skriv sedan till befälhavaren för flottans tolfte distrikt i San Francisco och berätta för dem att du vill bli entledigad från reserven."

Jag sade: "Äldste Lee, du förstår inte hur det militära fungerar. De kommer naturligtvis inte att ge mig befattningen som reservofficer om jag tackar nej till den, men flottans tolfte distrikt släpper mig inte. Det blir krig i Korea och alla underofficerare blir inkallade. Om jag blir inkallad vill jag hellre bli det som officer, men det kan inte hända om jag tackar nej till befattningen. Är du säker på att du ger mig rätt råd?"

Äldste Lee lade handen på min axel och sade med faderlig röst: "Broder Monson, visa mer tro. Det militära är inget för dig."

Jag gick hem. Jag lade en tårindränkt officersbefordran tillbaka i kuvertet tillsammans med ett brev där jag avböjde utnämningen. Sedan skrev jag till flottans tolfte distrikt och bad om att bli entledigad från flottans reserv.

Jag skulle aldrig ha haft det ämbete i kyrkan jag har i dag om jag inte hade följt rådet som äldste Harold B. Lee gav.

Mitt entledigande från flottans reserv var ett av de sista som behandlades och beviljades innan Koreakriget bröt ut. Min enhet kallades in. Sex veckor efter det att jag kallats som rådgivare i biskopsrådet kallades jag till biskop i min församling.

Jag skulle aldrig ha haft det ämbete i kyrkan jag har i dag om jag inte hade följt rådet från en profet, om jag inte hade bett om det beslutet, om jag inte hade kommit att värdera en viktig sanning: Guds visdom är ofta dårskap för människan.¹ Det allra viktigaste vi kan lära oss under jordelivet är att när Gud talar och hans barn lyder, så gör de alltid det rätta.

Det har sagts att historien svänger på små gångjärn, och det gör också

våra liv. Våra beslut avgör vår bestämelse. Men vi behöver inte fatta våra beslut på egen hand.

Om du vill se himlens ljus, om du vill känna den allsmäktige Gudens inspiration, om du vill ha känslan

inom dig att din himmelske Fader vägleder dig, följ då Guds profeter. När du följer profeterna går du på säker mark. ■

SLUTNOT

1. Se 1 Kor. 2:14.

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Det är inte många medlemmar i kyrkan som får personliga råd av en apostel som president Monson fick. Men vi välsignas ändå när vi följer profeternas och apostlarnas undervisning. Du kan läsa president Monsons budskap från den senaste generalkonferensen (glöm inte hans inledande och avslutande tal). Sök efter konkreta råd eller uppmaningar till handling. Du kan samtala om det du lär dig med dem du besöker och fundera över hur ni kan tillämpa president Monsons råd.

För förslag på hur man undervisar ungdomar och barn om det här budskapet, se sidan 6.

Råd inför svåra beslut

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, berättade om en gång när han följde en profets råd. Under en generalkonferens uppmanade president Ezra Taft Benson (1899–1994) medlemmarna att bli skuldfria – särskilt från bolån.

President Eyring sade: "Jag vände mig till min hustru efter mötet och frågade: 'Tror du att vi på något sätt skulle kunna göra det?' Först kunde

vi inte det." Men den kvällen kom han att tänka på en fastighet de hade försökt sälja i årtal utan framgång. "Vi litade på Gud och orden ... från en av hans tjänare" och ringde ett telefonsamtal. "Jag [fick] ett svar som än idag stärker min tillit till Gud och hans tjänare." Samma dag hade en man lagt ett bud på familjen Eyrings fastighet som lite drygt täckte deras bolån. Det tog inte lång tid innan paret Eyring

var skuldfria (se "Sätt din lit till Gud, gå sedan och gör det som han befallt", *Liahona*, nov. 2010, s. 72).

Du kanske inte har ett bolån att betala av, men profeternas råd kan vägleda dig här och nu i dina svåra beslut om arbete, utbildning, mission och träffar. Samtala med din familj eller dina jämnåriga om hur du kan följa profeten när du behöver fatta beslut.

BARN

Hitta vägen

Vi måste fatta många beslut för att kunna komma tillbaka till vår himmelske Fader. Vi fattar de bästa besluten när vi följer profeten.

Hitta vägen genom labyrinten. Följ profeternas råd när du ska fatta beslut.

Läs skrifterna
Gå till höger

Be
Gå neråt och sedan till höger

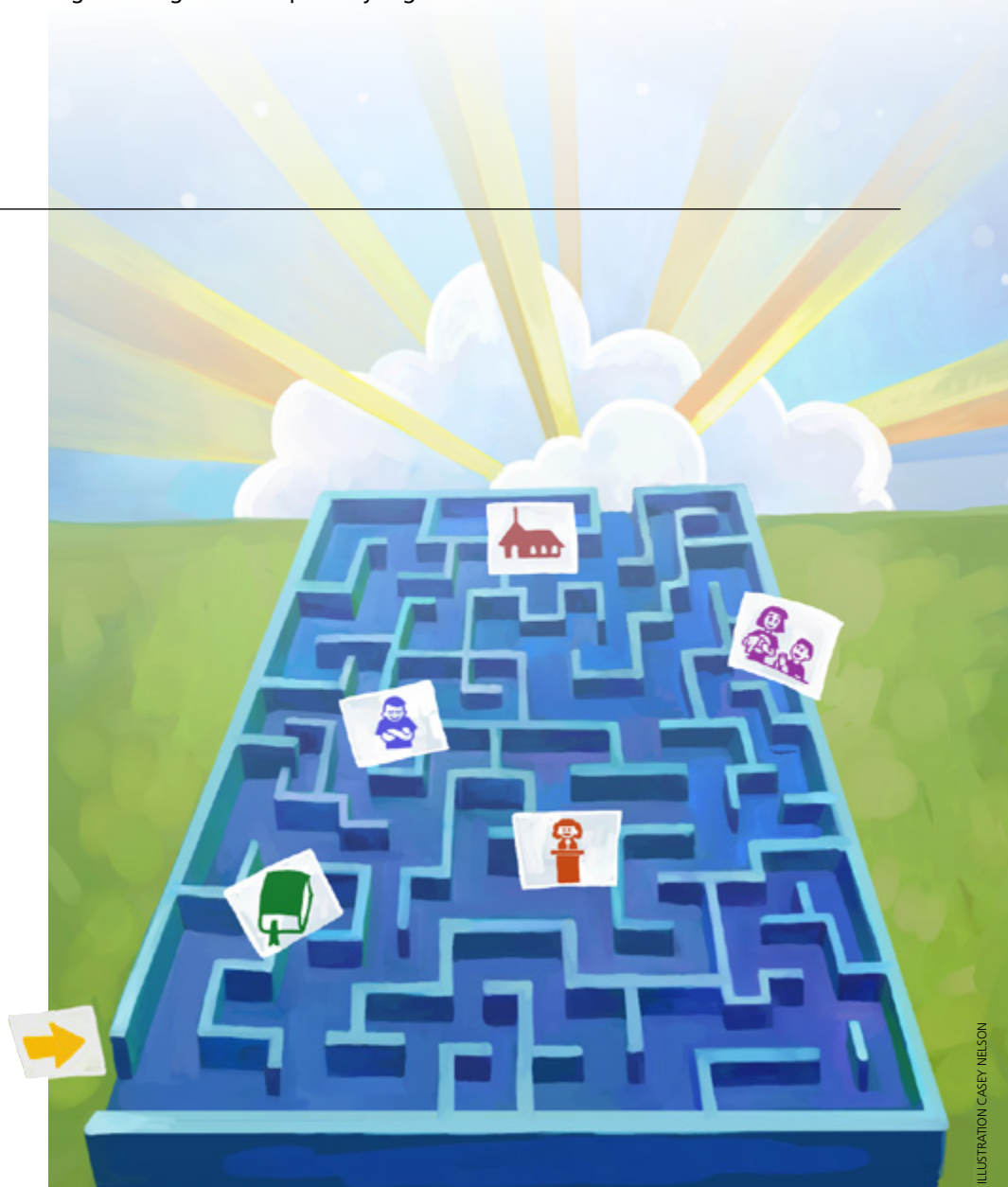
Bär ditt vittnesbörd
Gå till höger

Hjälp andra
Gå neråt och sedan till vänster

Gå till kyrkan
Gå uppåt

Studera det här materialet under bön och försök få veta vad du ska prata om. Hur kan din insikt om Frälsarens liv och roller stärka din tro på honom och välsigna dem du vakar över genom besöksundervisningen? För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Egenskaper hos Jesus Kristus: Lydig Son

Det här är ett budskap i en serie besökslärarybudskap som handlar om Frälsarens egenskaper.

Vår tro ökar när vi följer Jesu Kristi exempel på lydnad. "Det är inte konstigt", sade äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum, "att Kristus först och främst identifierade sig i den relation han hade till sin far – att han älskade honom och lydde honom och underkastade sig honom som den lojala son han var ... Lydnad är himlens första lag."¹

Skrifterna lär att "när vi får någon välsignelse från Gud, så sker detta genom lydnad mot den lag på vilken den är baserad" (L&F 130:21). Vi växer andligen när vi närmar oss Gud genom att lyda honom och låter kraften i Frälsarens försoning verka i våra liv.

"När vi vandrar i lydnad mot principerna och buden i Jesu Kristi evangelium", sade äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas

kvorum, "åtnjuter vi en ständig ström av välsignelser som Gud lovat oss i sitt förbund med oss. De här välsignelserna förser oss med det vi behöver för att verka av oss själva istället för att bli styrda när vi går genom livet ... Lydnad ger oss större kontroll över våra liv, större förmåga att komma och gå, att arbeta och skapa."²

Ytterligare skriftställen

Lukas 22:41–46; Läran och förbunden 82:10; 93:28

SLUTNOTER

1. Jeffrey R. Holland, "The Will of the Father in All Things" (andligt möte på Brigham Young-universitetet, 17 jan. 1989), s. 4, speeches.byu.edu.
2. D. Todd Christofferson, "Kraften i förbund", *Liahona*, maj 2009, s. 21.
3. David A. Bednar, "Omvänd till Herren", *Liahona*, nov. 2012, s. 109.

Tro, Familj,
Tjänande

Från skrifterna

"Kan den andliga styrka som kommer av konsekvent lydnad mot buden ges till en annan?" frågade äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum. "Det uppenbara svaret ... är nej."³

Liknelsen om de tio jungfrurna är ett exempel på den här principen. Alla jungfrur tog sina lampor för att "möta brudgummen", men bara fem var förståndiga och tog med sig olja till sina lampor. De andra fem var oförståndiga eftersom de inte tog någon olja med sig.

Så vid midnatt hördes ett rop: "Se, brudgummen kommer! Gå ut och möt honom." Alla jungfrur gjorde i ordning sina lampor, men de oförståndiga jungfrurna hade ingen olja. De sade till de förståndiga jungfrurna: "Ge oss av er olja! Våra lampor slocknar."

De förståndiga jungfrurna svarade: "Den räcker kanske inte både för oss och för er. Gå i stället till dem som säljer och köp." Och medan de oförståndiga jungfrurna inte var där kom brudgummen och de förståndiga jungfrurna gick in med honom och "dörren stängdes" (Matt. 25:1–13).

Att begrunda

Vilka exempel på lydnad finns det i skrifterna?

ANTECKNINGAR FRÅN OKTOBERKONFERENSEN 2014

"Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma" (L&F 1:38).

När du går igenom talen från konferensen i oktober 2014 kan du använda de här sidorna (och konferensanteckningarna i framtida nummer) för att hjälpa dig studera och tillämpa de lärdomar som levande profeter och apostlar och andra ledare i kyrkan nyligen undervisat om.

LÄROPUNKTER

Vi leds av levande profeter.

"Förra året när president Monson uppnådde milstolpen fem år som president för kyrkan, tänkte han tillbaka på sina 50 år som apostel och sa: 'Jag försäkrar er att kyrkan är i goda händer. Tillvägagångssättet som inrättats för första presidentskapets råd och de tolv [apostlarnas] kворum försäkrar [oss] om att den alltid kommer att vara i goda händer och att oavsett vad som händer finns det ingen anledning till oro eller rädsla. Vår Frälsare Jesus

Kristus, som vi följer, som vi tillber och som vi tjänar, står alltid vid rodret.'

President Monson, vi tackar dig för dessa sanningar! Och vi tackar dig för ditt livslånga, föredömliga och hängivna tjänande. ... Vi stöder dig, inte bara med uppräckt hand utan av hela hjärtat och vårt hängivna arbete."

Äldste Russell M. Nelson, "Att stödja profeterna", *Liahona*, nov. 2014, s. 76.

SLUTNOT

1. "Message from President Thomas S. Monson", *Church News*, 3 feb. 2013, s. 9.

PROFETISKT LÖFTE

Kristi stig

"När vi strävar efter att sätta Kristus i centrum i våra liv genom att lära av hans ord, följa hans undervisning och vandra på hans stigar, lovar han att dela med oss det eviga liv som han dog för att uppnå. "Det finns inget viktigare mål än detta, att vi ska välja att ta emot hans lära och bli hans lärjungar och utföra hans verk under jordelivet. Inget annat val vi gör kan göra oss till den han kan göra oss till."

President Thomas S. Monson, "Tänk på var din fot går fram", *Liahona*, nov. 2014, s. 88.

ALLA VÄLSIGNAS GENOM FASTA

”Jag bär vittne om underverken, både andliga och timliga, som kommer till dem som lever

efter fastelagen. ... Värdesätt denna heliga förmån åtminstone en gång i

månaden och var så generösa som era omständigheter tillåter i ert fasteoffer och andra humanitära, utbildnings- och missionärsdonationer. Jag lovar er att Gud kommer att vara generös tillbaka och de ni hjälper kommer att välsigna ert namn evinnerligen.”

Äldste Jeffrey R. Holland, ”Är vi inte alla tiggare?” *Liahona*, nov. 2014, s. 42.

SVAR FÖR DIG

Under varje konferens ger profeter och ledare inspirerade svar på frågor som medlemmar i kyrkan kan ha. Använd novembernumret 2014 eller gå till conference.lds.org för att få svar på följande frågor:

- Hur är vår himmelske Fader och Jesus Kristus ett? Se Robert D. Hales, ”Evigt liv: att känna vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus”, s. 80.
- Vad är ett vittnesbörd och hur får jag ett? Se Craig C. Christensen, ”Jag vet själv att det är sant”, s. 50.
- Vad ska jag göra medan jag söker svar på mina frågor? Se M. Russell Ballard, ”Stanna i båten och håll dig fast!” s. 89.

DRA PARALLELLER

TEMPEL

Ibland tar mer än en talare upp samma evangelieämne. Det här sa tre talare om tempel:

- ”Vi kan få inspiration och uppenbarelse i templet, och kraft att handskas med livets motgångar.” – Syster Linda K. Burton, ”Förberedda på ett sätt som aldrig tidigare hade förekommit”, s. 111.
- ”Genom templets närande ande kan vi i våra egna liv lära känna verkligheten, kraften och hoppet i Frälsarens försoning.” – Syster Neill F. Marriott, ”Låt ditt ljus lysa”, s. 117.
- ”Om vi vill få alla de välsignelser som Gud så generöst erbjuder måste vår jordiska väg leda till templet. Templet är ett uttryck för Guds kärlek.” – Syster Jean A. Stevens, ”Guds döttrar i förbundet”, s. 114.

Gå till conference.lds.org för att läsa, se eller lyssna på generalkonferenstal.

VAKA MED HONOM EN TIMME

Maritza Gonzales Espejo

En dag förberedde jag mig för att hålla tal under sakramentsmötet. Jag studerade artikeln ”Jesu Kristi försoning” av äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum i marsnumret av *Liahona* 2008. I sin artikel återger äldste Holland en dröm som äldste Orson F. Whitney (1855–1931) hade där han såg Frälsaren i Getsemane örtagård. Äldste Whitney beskriver den smärta och det lidande som han såg Frälsaren uthärda. Sedan skrev han:

”Efter en stund steg han upp och gick bort till apostlarna som låg på knä – och sov! Han skakade om dem försiktigt, väckte dem, och med en milt tillrättavisande röst, utan minsta tillstymmelse till ilska eller förebräelse, frågade han dem om de inte kunde vaka med honom en timme ...

Han återvände till sin plats, bad ännu en gång och gick sedan tillbaka och fann dem återigen sovande. Återigen väckte han dem, tillrättavisade dem och återvände och bad som förut. Detta hände tre gånger.”¹

När jag läste det fylldes mitt sinne av uppenbarelsens ande. I det ögonblicket insåg jag att ett sätt som jag kunde ”vaka med honom en timme”

på var hur jag såg på sakramentsmötet varje söndag. Sedan dess har jag lärt mig att det är en timme som vi kan använda för att be till vår himmelske Fader på ett mer meningsfullt sätt. Bönen är alltid viktig, men anden vi kan känna under timmen som vi tar sakramentet ger oss möjlighet att närma oss vår himmelske Fader och vår Frälsare Jesus Kristus. När vi fokuserar våra tankar på Herren så är vi på ett sätt med

honom i det ögonblicket när han led och tog på sig våra synder. Det är ett tillfälle att erkänna det lidande han utstod för vår skull.

Sakramentsmötet betyder allt för mig. Det är en timme fylld av oändlig frälsning. Det har blivit en helig stund som jag kan använda för att minnas och bestämma mig i bön och ande att hedra mina förbund och följa min Frälsares fullkomliga föredöme. Jag vet att han lever och älskar mig. Jag

ETT EFTERTÄNKSAMT OCH VÖRDNADSFULLT ÖGONBLICK

”[Sakramentet] borde vara ett mäktigt, vördnadsfullt, eftertänksamt ögonblick. Det borde befrämja andliga känslor och intryck. Därför borde vi inte skynda igenom det. Det är inget som ska ’överstokas’ så att sakramentsmötets egentliga syfte kan uppnås. Detta är mötets egentliga syfte. Och alla tal, musik eller böner under dessa möten bör vara i överensstämmelse med denna heliga förrättnings storhet.”

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum, ”Gör detta till minne av mig”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 67.

vet att det bara är genom hans offer och att hans dyrbara blod utgöts, som vi alla kan bli frälsta. Jag vet att det är sant, för när jag har strävat att "vaka med honom" har min insikt fördjupats, mitt liv välsignats och min vision av evigt liv i hans närhet har förstärkts. ■

Författaren bor i Ica, Peru.

SLUTNOT

1. Orson F. Whitney, citerad i Jeffrey R. Holland, "Jesu Kristi försoning", *Liahona*, mars 2008, s. 33.

HUR KAN SAKRAMENTET FÖRVANDLA MITT LIV NÄR JAG TAR DEL AV DET?

Under oktoberkonferensen 2012 lärde äldste Don R. Clarke i de sjuttio: "Om vi på rätt sätt förbereder oss för sakramentet kan det förvandla våra liv." Sedan lade han fram "fem principer som kan välsigna våra liv när vi värdigt tar del av sakramentet".

1. Känna tacksamhet för Jesu Kristi försoning.
2. Komma ihåg att vi förnyar våra dopförbund.
3. Söka förlåtelse för våra synder.
4. Söka inspiration om hur vi ska lösa våra problem.
5. Värdigt ta del av sakramentet så att vi kan fyllas av den Helige Anden.

Äldste Clarke lovade: "Det blir alltid ett fint sakramentsmöte om sakramentet är det centrala under mötet."¹

SLUTNOT

1. Se Don R. Clarke, "Sakramentets välsignelser", *Liahona*, nov. 2012, s. 104–106.

VÄGEN TILL ATT BLI EN EVIG FAMILJ

Garth och Sandy Hamblin

När familjen 'Akau'ola hade blivit medlemmar var de fast beslutna att åka till templet.

En söndagsmorgon hade Siope 'Akau'ola från Tonga varit uppe större delen av natten och druckit alkohol och kava med sina vänner. Han var på väg hem när han såg en familj klädd i sina finaste söndagskläder. De skrattade och pratade där de gick. Siope undrade vad som gjorde dem så glada, så han följde efter dem för att se vart de var på väg.

Siope såg att familjen gick in i en Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas möteshus. Han tittade in genom fönstret och såg fler familjer komma dit. Glädjen lyste i deras ansikten när de som familjer satt tillsammans och sjöng psalmer.

Siopes tankar vandrade vidare till hans hustru Liu. Kärleken de känt som nygifta hade börjat svalna. Siope ville känna den kärleken igen. Han skyndade sig hem och berättade för sin hustru att han hade upptäckt hur deras familj skulle kunna hålla ihop: De behövde gå med i kyrkan.

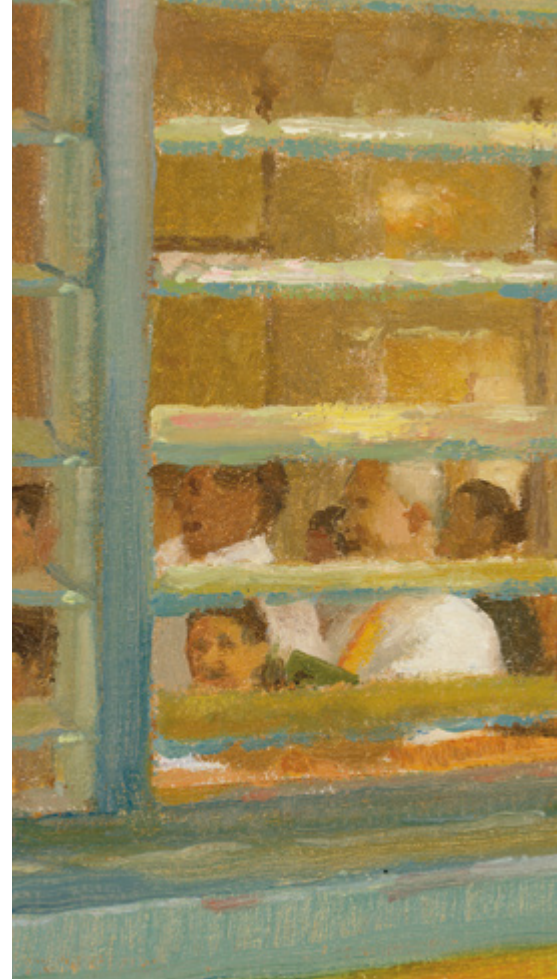
Samma dag besökte Siope biskopen i byn. Biskopen kände igen Siope, han hade sett honom full på gatorna. Medan de talade kunde Siope se tvivlet i biskopens ansikte, men han gav inte upp. Han sade frimodigt till biskopen att han

ville bli döpt. Biskopen tvekade, lät Siope komma in och började undervisa honom om Jesu Kristi evangelium.

Liu tvekade först, men såg hur hennes man förändrades allt eftersom. Siope började tillbringa mer tid med deras barn och visade större kärlek till sin hustru och familj i det han gjorde. Så Liu började också ta emot undervisning av missionärerna och inom kort var båda döpta.

När de hade varit medlemmar i nästan ett år började familjen 'Akau'ola fundera över templets underbara välsignelser. Siope sade: "Om templets välsignelser är så mycket större än de vi redan tagit emot genom att låta döpa oss, då måste de vara helt fantastiska." De ville bli beseglade, men templet i Tonga höll på att renoveras, så de skulle behöva vänta i över ett år eller kosta på sig den dyra resan till Nya Zeeland eller Fiji för att besöka templet där.

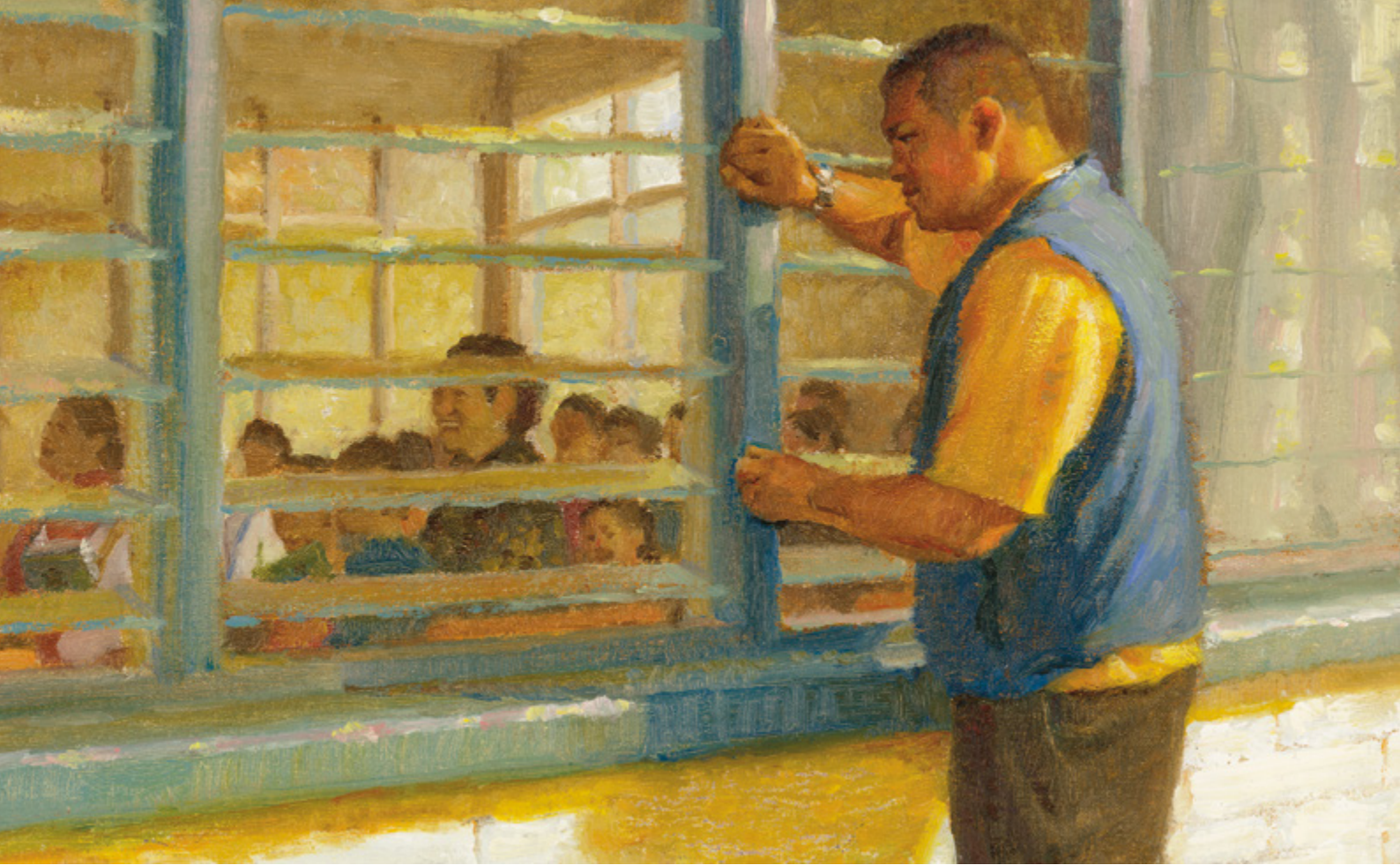
Familjen funderade mycket och bad om vad de skulle göra. Till slut bestämde de sig för att ta ut ett mindre lån. Medan de väntade på godkännande brann banken som behandlade deras ansökan upp. Alla lån skulle skjutas upp till nästföljande år.

Siope och Liu kände sig modfällda. De satt tillsammans i sitt lilla vardagsrum och bad om ett mirakel. Svaret kom medan de bad och rådgjorde med varandra: "Jag såg framför mig hur vår minibuss log åt oss och visste att det var svaret på våra böner", sade Siope. De lyckades sälja minibussen nästa dag och köpte flygbiljetter till Fiji för alla fem i familjen.

De anlände sent till Nadi i Fiji med tre trötta barn och en lång körsträcka framför sig innan de skulle vara framme i Suva. Liu sade: "Jag lärde mig att ju närmare vi försöker komma Herrens hus, desto mer försöker Satan få oss att ge upp innan vi får ta emot välsignelserna där."

När de satt där på flygplatsen och försökte komma fram till vad de borde göra, hjälpte en kvinna dem att boka

husrum och skjuts till Suva nästa dag för en bråkdel av den vanliga kostnaden. De tyckte att Gud hade sänt en ängel för att hjälpa dem.

De anlände till templet nästa dag. "När vi gick in i templet kände jag frid och lugn i hjärtat", sade Liu. "Jag har aldrig sett något så rent och vitt som templet. En tanke slog mig: Om människan har byggt templet och det är så vackert, hur underbart måste det då inte vara i hemmet som vår himmelske Fader har lovat oss!"

Deras upplevelser i templet

förändrade livet för familjen. Liu sade: "Under hela tiden vi var i Fiji kände jag hur mycket vår himmelske Fader älskar oss. När vi väljer att följa honom så tar han verkligen hand om oss."

Familjen 'Akau'ola fortsatte att få underbara välsignelser efter hemkomsten. Både Siope och Liu fick stipendier till college, utbildade sig till lärare och anställdes av Liahona High School.

När de började undervisa lade de märke till barn som behövde någonstans att bo. Ibland ensamma, ofta två

och två eller tre och tre, började barn knacka på Siopes och Lius dörr. Och Siope och Liu tog hand om dem. I deras lilla hem bor i dag 20 personer. De har fem till "adopterade" barn som har flyttat hemifrån för att gå på college eller verka som missionär.

Siope och Liu vet att dessa barn växer och frodas när de får kärlek och struktur i livet. De som inte var medlemmar i kyrkan har blivit det och har börjat fundera på att verka som missionär. Siope och Liu kallar alla barnen de tar hand om för *sina* barn och alla barnen kallar Liu och Siope för mamma och pappa. Familjen 'Akau'ola vet att de är mycket rikt välsignade och vill gärna dela sina välsignelser med andra. ■

Författarna är från Alaska, USA och verkar som missionärer i Tonga.

ELDFLUGOR

David Wright

Är våra blickar fästa vid eviga belöningar – eller vid något annat?

För flera år sedan arbetade jag på en utgrävning i Aguateca. Det ligger i en vacker och avlägsen del av Guatemala som man bara kan nå via en lång båtturen upp längs den vindlande floden Petexbatún.

En kväll var jag på väg tillbaka till Aguateca tillsammans med flera arkeologer efter en dag på en annan utgrävningsplats i närheten. Vi reste med båt och det enda som hördes var surret från motorn och insekternas bakgrundsljud. Jag lutade mig mot sidan på båten och njöt av den fridfulla åkturen och den månfria och osedvanligt klara natten. Medan båten följde flodens alla slingrande krökar försökte jag hålla riktning på väderstrecken med hjälp av Polstjärnan. Polstjärnan försvann ibland bakom trädens mörka silhuetter längs flodstranden, men kom alltid snart tillbaka.

Vi svängde runt en krök och Polstjärnan försvann igen bakom trädtopparna. När båten vändes åt söder hittade jag snabbt stjärnan igen och jag kände mig som en gammal sjöman och var stolt över min förmåga att orientera mig. Men efter en kort minut insåg jag att jag hade misstagit mig: Jag hade inte hittat Polstjärnan. Det var inte ens en stjärna. Jag tittade på en eldflyga.

Det var först då som jag insåg att många av "stjärnorna" ovanför mig

faktiskt var eldflygor som svävade i den varma nattluften. Förunderligt nog såg ljuset från dussintals eldflygor i luften nästan exakt ut som ljuset från fjärran stjärnor och galaxer, och när båten svängde för att följa flodens krökar var det lätt att blanda ihop dem.

"Hur kunde jag tro att en liten eldflyga var en stjärna som har ett nästan oändligt ljus?" undrade jag. Svaret var tydligt. Det hade helt enkelt med perspektivet att göra. Eldflugornas relativt svaga och flyktiga ljus tävlade med stjärnornas ljus eftersom eldfflugorna bara var en knapp meter ovanför mig och stjärnorna låg så långt borta. Från mitt perspektiv såg de två nästan exakt likadana ut.

Precis som eldfflugorna pockar frestelser och prövningar på vår uppmärksamhet eftersom de är nära till hands. Samtidigt kan utlovade

välsignelser, precis som stjärnorna, kännas mycket långt borta.

Vår andliga närsynthet kan få många följder. Ju mer avlägsen en belöning känns, desto mer frestas vi att tro att vi kan skjuta upp vår omvändelses dag och ändå kunna komma tillbaka till vår himmelske Fader och göra anspråk på vårt eviga arv (se Alma 34:33–34). Vi kanske börjar tvivla på den eviga belöningen eller bestämmer oss för att det är roligare att ge efter för den naturliga människan nu än att vänta på välsignelser som kommer mycket senare. Vi kanske räds den obevekliga och livslånga kampen mot synden eller brister i tron på att vår Frälsare kan hjälpa oss stå emot Satans angrepp.

Vi tappar alla vårt eviga perspektiv ibland, utmaningen är att hitta tillbaka till det så snart som möjligt. Världen kanske erbjuder attraktiva och falska belöningar, men vi kan se till Kristus medan vi navigerar livets krökar och svängar och lita på att han i sanning "belönar dem som söker honom" (Hebr. 11:6).

Det är flera år sedan jag satt i den båten, men jag stannar fortfarande upp när jag möter frestelser och påminner mig själv: "Det är bara en eldflyga." ■

Författaren bor i Florida, USA.

EN POTATIS TILL LÄRAREN

Bonny Dahlsrud

Jag lärde mig att jag inte måste tjäna på ett storslaget sätt varje gång.

En enkel handling som visar kärlek betyder lika mycket.

Jag har varit lärare i grundskolan i över 25 år och har fått alla möjliga intressanta saker från mina unga elever. Tokiga lappar, ritade bilder och fantasirikt pyssel är vanliga gåvor. Men förra året fick jag för första gången en potatis.

”En potatis till läraren”, sade unga Emma stolt när hon kom fram till katedern, ”för jag hade inget äpple”. Det var en mellanstor potatis, renskrubbad och så vacker som en potatis kan vara. Jag tackade henne och lade den på katedern. Jag såg hur Emmas stora blå ögon lyste av stolthet varje gång hon tittade på den under dagen.

När jag satt och arbetade vid katedern när skolan var slut kunde jag inte låta bli att le mot potatisen. Barn ser saker ur ett sådant enkelt perspektiv och med den anspråkslösa potatisen lärde Emma mig något viktigt. Jag lät den ligga kvar på katedern i en vecka som en påminnelse.

Jag hade en önskan som besökslärare och syster i församlingen att tjäna andra,

men jag väntade alltid tills jag hade ett ”äpple” innan jag tog mig tid att hjälpa. Om jag var upptagen och inte hade tid att göra extra mat eller om jag ville ge bort en vacker blomma men inte hann gå till blomsteraffären, så ignorerade jag Andens stilla, tysta röst om att någon behövde min hjälp.

”Jag hittar på något till helgen, när jag har mer tid”, brukade jag rationalisera för mig själv. ”Ingen behöver mig i dag.”

Men tänk om någon verkligen behövde mig? Vad hade hänt om jag inte hade ignorerat maningen att besöka en äldre granne eller den unga änkan som just förlorat sin man?

Kunde jag ha hjälpt eller tjänat dem, med det som jag hade att erbjuda just då – en ”potatis”?

Emma lärde mig något viktigt som jag verkligen försöker anamma. Om jag inte har ett äpple så ger jag bort en potatis istället, och jag gör det på en gång. Jag väntar inte tills jag kan laga extra mat eller min specialpaj. Jag köper ett paket med kakor istället. Jag hinner inte ofta gå till floristen, men jag kan titta in för ett kort besök utan blomman. Ett hemmagjort kort skulle vara perfekt, men det är ett snabbt telefonsamtal också. Jag måste inte tjäna på ett storslaget sätt varje gång. En enkel handling som visar kärlek betyder lika mycket.

Jag tog hem potatisen till slut, men jag kommer nog aldrig att äta den.

Den påminner mig ständigt om att tjäna när jag känner mig manad till det. Jag ger det jag har nu istället för att vänta till senare. En potatis till läraren blev den bästa gåvan jag kunde ha fått. ■

Författaren bor i Utah, USA.

Krav uppmuntrar seminarieelever att höja nivån på kunskapen

Nya krav för examen från seminariet som ska hjälpa eleverna "höja nivån på kunskapen" börjar nu gälla i kyrkan. Kraven, som börjar gälla i och med årets studiekurs Läran och förbunden och kyrkans historia, omfattar två större inslag:

1. Seminarieelever måste läsa den heliga skriften de studerar under året, utöver de tidigare kraven på närvaro och rekommendationen

Seminarieelever i Guyana i Sydamerika studerar skrifterna tillsammans.

från biskop eller grenspresident. Läsningen av skrifterna har betonats tidigare, men är nu ett examenskrav.

2. Elever måste få godkänt på två utvärderingar under året, vilket innebär att de måste ha minst 75% rätt. En utvärdering görs halvvägs genom året och en i slutet av skolåret. Utvärderingarna handlar i huvudsak om att förstå och tillämpa evangeliets principer i det dagliga livet.

De nya kraven för seminariet, tillsammans med *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* och ungdomarnas söndagslektioner *Kom och följ mig*, ger ungdomarna fler tillfällen att stå på egna ben i sina vittnesbörd, fördjupa sin insikt om evangeliet och öka sin förmåga att dela med sig av evangeliet när de förbereder sig för ett liv av tjänande och lärjungeskap.

I slutet av varje år får eleverna antingen ett kursdiplom som visar att de har uppfyllt kraven (att de bland annat har läst materialet och klarat utvärderingarna) eller ett diplom för deltagande för att de har uppfyllt kraven för närvaro. ■

Indexeringsutmaning slår rekord

Deltagarna i den internationella indexeringsutmaningen satte nytt rekord för flest nätdeltagare under en dag. Sammanlagt 66 511 volontärer loggade in på internet den 22 juli 2014 för att ta fram bilder av historiska uppteckningar och skriva in uppgifterna i den sökbara databasen på FamilySearch.org. Förra dagsrekordet på 49 025 volontärer sattes i juli 2012 mitt under indexeringen av 1940 års folkräkning i Förenta staterna.

Utmaningen producerade också det näst största antalet uppteckningar (indexerade eller granskade), strax över 5,7 miljoner, på en dag. (Varje uppteckning indexeras av två volontärer och granskas sedan av en tredje volontär, för att säkerställa kvalitet och riktighet.)

"Våra medlemmar, unga som gamla, deltog med glädje", sade biskop Crouet i Toulouse i Frankrike. "Vilken underbar upplevelse det var."

Christopher Jones från Wales sade: "Vi planerade vår hemafton så att vi alla kunde indexera, två föräldrar och sju barn mellan 18 och 5 år. Allt som allt indexerade vår familj drygt 900 uppteckningar!"

Natalie Terry från Bangkok i Thailand sade att hon älskade att delta i den världsomspännande indexeringsdagen tillsammans med sin 13-åriga dotter. Och Chris Shead från Chorley i England sade att han hittade omkring 30 nya släktnamn, bland annat "en liten flicka som hade dött strax efter sitt dop och därför inte hade funnits med i folkräkningen". ■

Äldste David A. Bednar säger att sociala media ger oss unika tillfällen att berätta om evangeliet.

Apostel ger råd om sociala media

”Jag uppmanar er att från och med här och nu låta meddelanden fyllda av rättfärdighet och sanning svepa över jorden, meddelanden som är tillförlitliga, upplyftande och berömvärda, att ni bokstavligen ska översvämma jorden”, sade äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum i sitt tal under utbildningsveckan på Brigham Young-universitetet den 19 augusti 2014.

”Jag hoppas att vi inte bara deltar i en tillfällig flodvåg som höjer sig snabbt och sedan sjunker lika snabbt”, sade han i ett tal om hur sociala media kan vara ett mäktigt verktyg för att sprida sanningen. Äldste Bednar kallade vår tid för en ”unik tid i världshistorien” där vi välsignats med ”en mirakulös följd av innovationer och uppfinningar som möjliggör och påskyndar frälsningsarbetet.

Omkring 40 procent av våra missionärer världen över kommer snart att använda digitala enheter i sitt arbete att omvända, behålla och

aktivera”, sade han. ”Jag är övertygad om att vi alla också har sett hur tekniken har påskyndat släktforskningsarbetet och tempeltjänsten, våra personliga studier och familjestudier av det återställda evangeliet och gjort det möjligt för oss att lära oss om, se på och uppleva världen på anmärkningsvärda sätt.”

Han berättade om nyligen genomförda kampanjer i sociala media, bland annat påskvideon *Tack vare honom*, som kyrkan tog fram och som spelades över fem miljoner gånger i 191 länder och territorier, och hashtaggen #didyouthinktopray, som ledde till över 40 000 inlägg om hur mycket vi behöver bönen.

Dessa och andra initiativ är ”bara en droppe i havet”, sade han och uppmanade de sista dagars heliga att ”förvandla den droppen till en flod”. Han gav också följande råd om sociala media:

- ”Vi ska inte överdriva, brodera ut eller låtsas vara någon eller något

vi inte är. Det vi lägger upp ska vara trovärdigt och konstruktivt”

- ”Vi ska sträva efter att bygga upp och lyfta andra, inte argumentera, debattera, fördöma eller förringa.”
- ”Vi ska vara modiga och djärva, men inte arroganta, i att upprätthålla och försvara vår tro och vi ska undvika stridigheter. Som lärjungar är vårt mål att använda sociala media till att sprida ljuset och sanningen i Jesu Kristi återställda evangelium.”
- ”Vi kan slösa bort mycket tid, skada eller förstöra många relationer och avbryta värdefulla rättfärdiga mönster om vi använder tekniken på fel sätt. Vi får inte låta ens bra tillämpningar av sociala media åsidosätta de bättre och bästa sätten vi kan använda vår tid, vår energi och våra resurser på.”
- ”Vi behöver inte bli experter på sociala media, eller fanatiker. Och vi behöver inte tillbringa orimligt mycket tid med att skapa och sprida utsirade meddelanden.” ■

*Ni kan välja att vara ett ljus för världen och
hjälpa till att frälsa Guds barn, att ha glädje
och slutligen förtjäna det eviga livets välsignelse.*

Äldste
Russell M. Nelson
i de tolv apostlarnas
kvorum

VAD VÄLJER NI?

*Ni fick i uppdrag av er himmelske Fader att bygga
upp Guds rike på jorden just nu och att förbereda
ett folk att ta emot Frälsaren.*

S om "ungdom av ädel härkomst"¹, är ni bokstavligen Guds söner och döttrar, födda i just denna tid i världens historia i en ytterst helig avsikt. Trots att samhällets moraliska och religiösa värderingar tycks försvagas över hela jorden, ska den här kyrkans ungdomar vara Herrens fanbärare och fyr torn vars ljus drar andra till honom. Er identitet och ert syfte är unika.

Vilken är er identitet? Ni är barn av det förbund som Gud ingick med fader Abraham när Abraham fick löftet "i din avkomma skall alla folk på jorden välsignas" (Apostlagärningarna 3:25; se även 1 Nephi 15:18; 3 Nephi 20:25). Ni är också "barn av löftets sköna dag",² i denna tid i världens historia när evangeliet förkunnas vitt och brett över hela planeten.

Vilket är ert syfte? Ni bröder är förutordinerade i förut tillvarons sfär att bära prästadömet (se Alma 13:2–3). Och ni systrar utvaldes före världens grundläggning att bära fram och ta hand om Guds barn, och när ni gör det förhärskar ni Gud (se L&F 132:63). Han ni systrar funderat över vad det egentligen innebär att vara medskapare till Gud?

Alla ni unga män och unga kvinnor fick i uppdrag av er himmelske Fader att bygga Guds rike på jorden just nu och förbereda ett folk att ta emot Frälsaren när han ska regera och styra som millenniets Messias. Er ädla härkomst, identitet, ert syfte och gudomliga uppdrag skiljer ut er från alla andra.

Men varken er härkomst, er förutordination eller ert uppdrag kan frälsa eller upphöja er. Det gör ni genom personliga beslut och när ni väljer att införliva kraften i Herrens försoning i ert liv. Handlingsfrihetens eviga princip är livsviktig i vår Faders plan. Så, ni ungdom av ädel härkomst, vad väljer ni?

Väljer ni att öka er kunskap?

Utbildning finns att tillgå för er. Ingen annan kan ge den åt er. Var ni än är, se till att utveckla en djup önskan att lära. För oss som sista dagars heliga är en god utbildning inte bara en förmån, det är en religiös plikt. Guds härlighet är intelligens (L&F 93:36). Vi utbildar oss verkligen för evigheten.

”Oavsett vilken grad av intelligens vi uppnår i detta liv, kommer den att följa med oss i uppståndelsen.

Och om en person genom sin flit och lydnad förvärvar mera kunskap och intelligens i detta liv ... kommer han [eller hon] att ha motsvarande större fördelar i den kommande världen.” (L&F 130:18–19).

Ett sådant långt perspektiv hjälper er att fatta bra beslut när det gäller studier.

Bröder och systrar, var inte rädda att satsa på era mål – eller era drömmar! Men ni ska veta att det inte finns någon genväg till att bli framstående och kompetent. Utbildning är skillnaden mellan att *önska* att ni kunde hjälpa andra och att *kunna* hjälpa dem.

Vilket slags liv väljer ni?

Ni förväntas leva på ett annorlunda sätt. Ni vet vad Paulus sade till den unge Timoteus: ”Var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet.” (1 Timoteus 4:12).³ Välj att tänka och handla på ett annat sätt än världens människor. Välj att se annorlunda ut och se vilket gott inflytande ni kan utöva. Som syster Ardeth G. Kapp, tidigare Unga kvinnors generalpresident, en gång sade: ”Du kan inte vara en livräddare om du ser ut som alla de andra simmarna på stranden.”⁴

Som ungdom av ädel härkomst har ni en bra start i livet, men dessutom har ni också ett ansvar. ”Ty av den som fått mycket skall mycket utkrävas” (L&F 82:3; se även Lukas 12:48). En del av det ansvaret är att vara en rekryt. När ni döptes blev ni samtidigt inskrivna i Herrens armé.⁵ I förut tillvaron var ni på Jesu Kristi sida under striden i himlen. Och nu fortsätter striden mellan de goda och de onda krafterna här på jorden. Den är verklig! (Se

Uppenbarelseboken 12:7–9; L&F 29:40–41.) På Guds sida finns Jesus Kristus som förutorderades till att vara världens Frälsare (se 1 Nephi 10:4). På den andra sidan har vi Satan – en rebell, en handlingsfrihetens förgörare (se Mose 4:3).⁶

Guds plan tillåter motståndaren att fresta er så att ni kan utöva er handlingsfrihet till att välja gott framför ont, välja att omvända er, välja att komma till Jesus Kristus, tro på hans lärdomar och följa hans föredöme. Vilket enormt ansvar och enormt förtroende!

Er frihet att handla av egen kraft är så central för er eviga utveckling och lycka, att motståndaren av alla krafter försöker underminera den (se 2 Nephi 2:27; 10:23).

Vill ni skapa prioriteter som hjälper er fatta beslut i livet?

Alla era val står inte mellan gott och ont. Många val står mellan två bra möjligheter. Alla sanningar är inte likvärdiga, så ni behöver prioritera. I er strävan efter kunskap ska ni veta att den allra viktigaste sanning ni kan få kommer från Herren. I sin förbön till Fadern bekräftade Frälsaren själv detta. Han sade: ”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus” (Johannes 17:3). Mer än allt annat som ni strävar efter att lära er, sträva efter att lära känna Gud, er himmelske Fader, och hans Son, Jesus Kristus. Lär känna dem och älska dem, som jag gör.

Ett annat skriftställe om prioriteringar som har hjälpt mig under hela mitt liv är det här: ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också” (Matteus 6:33).

Mer än något annat i världen bör ni göra val som leder till det slutliga och härliga målet, evigt liv. Det är Guds stora härlighet till er (se L&F 14:7; Mose 1:39). Välj evigt liv som er högsta prioritet! Studera skrifterna, till exempel kapitel 76 och 88 i Läran och förbunden, för att förstå mer om de olika välsignelser som väntar dem som väljer evigt liv och dem som inte gör det. Välj evigt liv som högsta prioritet och lägg märke till hur andra val faller på plats.

*Många människor
har ännu inte funnit
gudomlig sanning
och vet inte var
de ska söka den.
Men ni, ungdom
av ädel härkomst,
kommer till deras
undsättning.*

Vem väljer ni att umgås med?

Ni kommer att umgås med många goda människor som också tror på Gud. Var sig de är judar, katoliker, protestanter eller muslimer, så vet de troende att det finns absolut sanning! De som tror på Gud har ett samvete. De troende lyder samhällets och Guds lagar frivilligt, även lagar som annars kanske inte går att upprätthålla.

Med er förpliktelse att lyda samhällets och Guds lagar stannar ni för rött ljus, även om ingen annan trafik är i sikte. Som barn till Gud vet ni, även om inte polisen tar er, att stöld och mord är fel och att Gud i slutändan håller er ansvariga. Ni vet att följderna av att inte följa spelreglerna inte bara är timliga utan också eviga.

Under livets resa kommer ni också att bli bekanta med människor som inte tror på Gud. Många av dem har ännu inte funnit den gudomliga sanningen och vet inte var de

ska söka den. Men ni, ungdom av ädel härkomst, kommer till deras undsättning. I stora skaror sluter ni upp kring Guds profet när han vill ha fler missionärer. Vi är djupt tacksamma för varenda en!

I ert umgänge med icke troende ska ni vara medvetna om att det kan finnas de som inte bryr sig om ert bästa (se L&F 1:16; 89:4). Så snart ni inser det bör ni fly från dem snabbt och för alltid (se 1 Timoteus 6:5–6, 11).

Ni kommer tyvärr att möta människor vars desperata sökande efter något som för dem liknar lycka för dem ut på syndens hala sluttande plan. Akta er för den slippiga rutschbanan! Nöjet av synd är övergående medan minnena av synden som förföljer en är fyllda av plågsamma skuldkänslor. Den syndiga förvrängningen av den omfamning som av Gud avsetts att förena man och hustru är bara en ihålig förfalskning. Varje illegitim upplevelse är i avsaknad av djupare mening och ljuva minnen.

Väljer ni frihet eller fångenskap?

Gudlösa krafter finns överallt. Ni lever bokstavligen på fiendemark.⁷ En farsot av giftig pornografi härjar. Den snärjer alla som ger efter för dess förrädiska grepp.

Det här förutsågs av Herren, som sade: "Och nu skall jag visa er en hemlighet, något som förekommer i hemliga kamrar för att med tiden åstadkomma er undergång, och ni visste det inte" (L&F 38:13; se även vers 28).

Fundera över hur många människor i hemliga kammare eftersträvar att förstöra ert liv och er lycka! Köttsliga frestelser är inget nytt. Aposteln Petrus varnade för samma snara när han skrev:

"I sina köttsliga begär lockar de med utsvävningar till sig [dem som är rena] ...

De lovar dem frihet men är själva slavar under fördärvet, ty det man besegras av är man slav under" (2 Petrus 2:18–19).

Undvik det slaveriet, mina kära bröder och systrar. Om ni brukar se på pornografi, så sluta genast! Sök hjälp hos er biskop. Ingen är kunnig nog att överlista motståndaren på egen hand när de en gång har förgiftats av pornografi. Den är lika förödande som spetälska, lika beroendeframkallande som metatjack och lika frätande som lut.

Väljer ni att följa Herren eller människors filosofier?

Studera noggrant "Familjen: Ett tillkännagivande för världen."⁸ Familjen är under attack i hela världen, men sanningarna i familjeproklamationen stärker er.

Ni behöver förstå de vidsträckta följderna av de strider som pågår i samhällets om själva definitionen av äktenskap. Den nuvarande debatten inkluderar frågan om huruvida två personer av samma kön kan vara gifta. Om ni har frågor om kyrkans hållning i den här och andra frågor, begrunda frågan under bön och beakta sedan de levande profeternas budskap. Deras inspirerade ord, tillsammans med inspiration från den Helige Anden, kommer att ge större och riktigare insikt till ert förstånd.⁹

Äktenskapsdebatten är bara en av många kontroverser som blir en utmaning i framtiden. Ni, som ungdom av ädel

härkomst, väljer att stå för Herren och hans sanning mot motståndarens högljudda röster.

Aposteln Paulus profeterade om vår tids svårigheter (se 2 Timoteus 3:1–5). Hans träffsäkra syn om våra dagars andliga förstörelse följdes av hans betryggande slutsats i det att han sade hur vi skulle hålla oss i säkerhet: "Du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus" (2 Timoteus 3:15).

Jag lägger mitt eget råd till hans: Fortsätt att studera skrifterna. Fortsätt göra sådant som bygger upp er tro på Jesus Kristus. Och lägg sedan märke till de kloka val ni naturligt känner för att göra.

Er tro på Jesus Kristus och hans evangelium ger er modet att gifta er och sätta barn till världen medan ni är unga och kan ta hand om dem. När ni är i min ålder kommer ni att värdesätta era barn, barnbarn och deras barn högre än den berömmelse eller rikedom som ni annars kunde ha skaffat er.

Hur ska ni förbereda er för er personliga intervju med Frälsaren?

Ni, ungdom av ädel härkomst, är inte fullkomliga än. Det är ingen av oss. Så ni, liksom vi andra, är mycket tack-samma för Frälsarens försoning som ger fullständig förlåtelse om ni verkligen omvänder er. Ni vet också att er tid här i dödligheten är relativt kort. Med tiden kommer var och en av er att utexamineras från den här sköra tillvaron och gå vidare till nästa värld.

Domens dag väntar oss var och en. Jag vet att "väktaren vid porten är Israels Helige, och han håller ingen tjänare där" (2 Nephi 9:41). Ja, var och en av oss kommer personligen att bli intervjuade av Jesus Kristus.

Varje dag på jorden ger er tid och tillfälle att bereda er för den intervjun. Jag ber er att förstå detta: När ni väljer att leva på Herrens sida är ni aldrig ensamma. Gud har gett er tillgång till hans hjälp under er vandring längs jordelivets farofyllda väg. När ni flitigt och uppriktigt utgjuter ert hjärta till honom i daglig bön, sänder han sina änglar för att hjälpa er (se L&F 84:88). Han har gett er den Helige Anden

Välj att tänka och handla på ett annat sätt än världens människor. Välj att se annorlunda ut och se vilket gott inflytande ni kan utöva.

att finnas vid er sida när ni lever värdigt. Han har gett er skrifterna så att ni helt kan mätta er med Kristi ord (se 2 Nephi 9:51; 32:3). Han har gett er ord att följa från levande profeter.

Vem ska ni sätta er lit till?

Jag vet att Gud är er Fader. Han älskar er. Han vill att ni ska vara lyckliga. Förlita er på honom (se 2 Nephi 4:34; 28:31). Håll kvar fokus på hans heliga tempel. Var värdiga att ta emot er begåvning och era beseglande förrättningar. Var trogen dessa förbund och återvänd ofta till templet. Kom ihåg att ert högsta mål är att få den största av alla Guds välsignelser, evigt liv (se L&F 14:7). Tempelförrättningar är nödvändiga för den välsignelsen (se L&F 131:1–3).

Jag uppmanar er att under bön studera vad skrifterna säger om er identitet, ert syfte och er välsignelse (se L&F 86:8–11). Ja, ni är verkligen ungdom av ädel härkomst,

skapade i Guds avbild. Ni är hans rättmätiga arvingar som ska prövas och testas. Ni kan välja att vara ett ljus för världen och hjälpa till att frälsa Guds barn, att ha glädje och slutligen förtjäna det eviga livets välsignelse. ■

Från ett tal under ett KUV-möte, "Ungdom av ädel härkomst": Vad väljer ni?" som gavs på Brigham Young-universitetet i Hawaii den 6 september 2013. För hela talet, gå till cesdevotionals.lds.org.

SLUTNOTER

1. "Starka som bergen i Norden", *Psalmer*, nr. 177.
2. "Israels hopp", *Psalmer*, nr. 169.
3. Det grekiska ordet *anastrof*, som översatts med *gärning* betyder motsatsen till katastrof.
4. Ardeh Greene Kapp, *I Walk by Faith* (1987), s. 97.
5. Se "Modigt skall vi kämpa", *Psalmer*, nr. 173.
6. Det finns de som beskriver handlingsfrihet som *den fria viljan*, men det uttrycket kommer inte från skrifterna. Skrifterna talar endast om *moralisk handlingsfrihet* (se L&F 101:78).
7. Se Boyd K. Packer, "Råd till de unga", *Liahona*, nov. 2011, s. 18.
8. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
9. Kyrkans inspirerade tillkännagivande om familjen lyder: "Familjen är instiftad av Gud. Äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av hans eviga plan. Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor" ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129).

VAD SLAGS lärare BÖR VI DÅ VARA?

Om vi verkligen vill bli som Frälsaren måste vi lära oss att undervisa på samma sätt som han.

**Söndagsskolans
generalpresidentskap**

**Tad R. Callister, president (i mitten),
John S. Tanner, förste rådgivare
(vänster) och Devin G. Durrant,
andre rådgivare (höger)**

Den återuppståndne Herrens verk på den amerikanska kontinenten var nästan fullbordat. Strax innan hade han nedstigit från himlen och fört med sig ljus för att skingra det mörker som hade uppslukat nephiternas och lamaniternas länder efter hans död. Han hade undervisat, vittnat och bett. Han hade välsignat, besvarat frågor och upprättat sin kyrka. Nu, när han förberedde sig för att lämna sina lärjungar, gav han dem en befallning som måste ha fyllt dem med tillförsikt:

”Ni vet vad ni måste göra i min kyrka, ty de gärningar som ni har sett mig göra skall även ni göra ...

Vad slags män bör ni då vara? Sannerligen säger jag er: Sådana som jag är” (3 Nephi 27:21, 27).

Jesus uppmanade oss att bli som han, och en av hans största egenskaper är hans förmåga att undervisa. Han är Läromästaren. För att bli som han måste vi också bli en mer kärleksfull och livsförändrande lärare, inte bara i kyrkan utan även i vårt hem.

För att bli som han bör vi ha en brinnande önskan i vårt hjärta att undervisa som han undervisade.

Frågor och uppmaningar

Jesus undervisade ofta genom frågor och uppmaningar. Fundera över ett exempel från tiden han tillbringade med sina lärjungar på den amerikanska kontinenten. En gång när de bad, visade sig Frälsaren för dem och ställde en inbjudande fråga: ”Vad vill ni att jag skall ge er?” (3 Nephi 27:2). Hur skulle du svara om Frälsaren ställde den frågan fråga till dig?

Lärjungarna svarade: ”Herre, vi vill att du talar om för oss det namn varmed vi skall kalla denna kyrka, ty det förekommer ordstrider bland folket om detta” (3 Nephi 27:3).

Kristus besvarade deras fråga med en egen fråga: ”Har de inte läst skrifterna, vilka säger att ni måste ta på er Kristi namn, vilket är mitt namn?” (3 Nephi 27:5). Den här frågan påminde hans elever om att de borde anstränga sig lite för att besvara sina

egna frågor och att svaren på många frågor återfinns i skrifterna.

Sedan avslutade han med att påminna lärjungarna om betydelsen av hans namn. Hans ord uppmanade dem att handla och utlovade en välsignelse till dem: "Och var och en som tar på sig mitt namn och håller ut intill änden skall bli frälst på den yttersta dagen" (3 Nephi 27:6).

En undervisningsmodell

I dessa få korta verser gav Jesus Kristus oss en gudomlig undervisningsmodell. Han började med en tankeväckande fråga som utformats för att bedöma behoven hos hans elever. Sedan väntade han på och lyssnade till deras svar.

Efter att hans elever svarat, hjälpte

han dem att finna det de sökte genom att leda dem till skrifterna.

Slutligen gav han två uppmaningar och utlovade en underbar välsignelse till dem som var villiga att följa hans uppmaningar. Kristus undervisningsmetod vid det här tillfället skulle kunna sammanfattas i dessa fem principer:

1. Ställ effektiva frågor.

Frälsaren frågade, "Vad vill ni att jag skall ge er?" Den här frågan inbjuder till en mängd olika svar. När vi ställer sådana frågor hjälper vi eleverna att sätta ord på vad det är de vill lära sig, och vi hjälper dem fokusera på de ting som har störst betydelse. Vi får dem att lära sig aktivt.

2. Lyssna på dina elever.

Jesus Kristus lyssnade när de sade, "Herre, vi vill att du talar om för oss

det namn varmed vi skall kalla denna kyrka". Genom att lyssna uppmärksam samt är vi mer förberedda på att fokusera på våra elevers behov.

3. Använd skrifterna.

Jesus påminde sina lärjungar, "Har de inte läst skrifterna, vilka säger att ni måste ta på er Kristi namn, vilket är mitt namn"? Både lärare och elever bör ägna tid åt skrifterna för att förbereda sig för lektioner. Skriftstudier är en väsentlig del av den andliga förberedelsen för både lärare och elever.

4. Uppmana dina elever att handla.

Herren uppmanade sina lärjungar att 1) ta på sig hans namn och 2) hålla ut intill änden. I *Predika mitt evangelium* står det, "Sällan eller aldrig bör du samtala med eller undervisa människor utan att ge en uppmaning till att göra något som stärker deras tro på Kristus".¹ Detta är ett gott råd inte bara till missionärer utan till alla som undervisar om evangeliet.

5. Påminn dina elever om de utlovade välsignelserna av att lyda.

Slutligen lovade Jesus Kristus sina elever att de som följer hans uppmaningar "skall bli [frälsta] på den yttersta dagen". Gud lovar oss ofta sina rikaste välsignelser om vi lyder honom (se L&F 14:7). Vi kan göra samma sak, som lärare i hans evangelium.

Exemplet ovan illustrerar flera viktiga undervisningsmetoder som Frälsaren använde. Dessutom undervisade han ibland genom liknelser eller paralleller. Det hände att han uppmanade och till och med tillrättavisade

dem som förtalade honom. Men han undervisade alltid med kärlek, också till dem han tillrättavisade (se Uppenbarelseboken 3:19).

Älska dina elever

Vi måste också alltid undervisa med kärlek om vi ska undervisa på Frälsarens sätt. Kärlek öppnar både lärarens och elevens hjärta, så att "båda blir uppbyggda och gläds med varandra" (L&F 50:22).

Ett levande exempel på Frälsarens kärlek till dem han undervisade återfinns i 3 Nephi där han ber för, gråter med och välsignar folket. När han bad till Fadern för dem, kände nephiterna hans kärlek: "Ingen kan föreställa sig den glädje som fyllde våra själar då vi hörde honom be till Fadern för oss" (3 Nephi 17:17).

Med glädje grät han för dem och välsignade dem för deras tros

skull, så stor var hans kärlek:

"Välsignade är ni för er tros skull. Och se, nu är min glädje fullkomlig.

Och när han hade sagt dessa ord grät han" (3 Nephi 17:20–21).

Stor kärlek möjliggör god inlärnin-
g. Det står skrivet i skrifterna att "hans ansikte log mot dem" och "deras hjärtan var öppna, och de förstod i sina hjärtan" (3 Nephi 19:25, 33).

Uppmuntra dina elever att vittna

Frälsaren gav även sina elever möjlighet att ge av sina vittnesbörd. Till exempel: "Då Jesus kom till trakten av Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: 'Vem säger folket att Människosonen är?'

De svarade: 'Somliga säger Johannes Döparen, andra Elia och andra Jeremia eller någon av profeterna.'

Han sade till dem: 'Och ni, vem säger ni att jag är?'

Simon Petrus svarade: 'Du är Messias, den levande Gudens Son'” (Matteus 16:13–16).

Efter att Petrus burit sitt vittnesbörd, uttalade Kristus underbara välsignelser över honom:

”Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen.

Jag säger dig: Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den.

Jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen” (Matteus 16:17–19).

I vår strävan att bli läromästare ställer också vi ofta frågor som förmår eleverna att dela med sig av sina vittnesbörd, både verbalt och i sitt hjärta. Vi uppmanar våra elever att söka efter personliga vittnesbördsbyggande upplevelser i deras dagliga liv. Sedan, om stämningen i klassrummet eller hemmet är i harmoni med Anden, känner våra elever sig bekväma med att dela med sig av andliga upplevelser och vittnesbörd med varandra.

Lev som du lär

Jesus Kristus uppmanade andra att göra det som han själv gjorde (se 3 Nephi 27:21) – för att följa honom (se Matteus 4:19). Han levde som han lärde, och undervisade därmed genom exempel.

Han undervisade om tjänande genom att tjäna. Vilken lärdom det måste ha varit för hans lärjungar när han tvättade deras fötter! ”Om nu jag, er Herre och Mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter.

Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er” (Johannes 13:14–15).

Han undervisade om kärlek genom att älska. ”Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra” (Johannes 13:34).

Han undervisade om bön genom att be. Efter att ha uppsänt böner som var så innerliga och så storslagna att de inte kan upptecknas, sade han, ”Och så som jag har bett ibland er, just så skall ni be i min kyrka. ... Se, jag är ljuset. Jag har givit er ett föredöme” (3 Nephi 18:16).

Jesus Kristus har givit oss ett mönster för alla som undervisar om evangeliet och som vill undervisa på hans sätt. Även om vi inte är fullkomliga som han var, kan vi flitigt sträva efter att leva som vi lär. Som orden i en barnsång lyder, ”Gör så som jag gör. Följ, följ mig!”²

Undervisa på Frälsarens sätt

Alla som undervisar om evangeliet uppmanas att tillämpa följande sex huvudprinciper, vilka återspeglar det sätt varpå Frälsaren undervisade:

1. Älska dem du undervisar.

- Sök efter den enskilde.
- Fokusera på dina elevers behov.

2. Förbered dig andligen.

- Lev som du lär.
- Ha kunskap om tillgängliga resurser.

3. Undervisa genom Anden.

- Hjälp dina elever känna igen Anden.
- Var en läraaktig lärare.
- Skapa en inlärningsmiljö.

4. Upptäck evangeliet tillsammans.

- Sätt upp höga förväntningar.
- Uppmuntra dina elever att vittna.
- Ställ effektiva frågor.
- Lyssna på dina elever.

5. Undervisa om läran.

- Använd skrifterna.
- Använd berättelser och exempel.
- Lova välsignelser och vittna.

6. Uppmana dina elever att handla.

- Hjälp dina elever att tillämpa läran.
- Följ upp uppmaningar.

När vi tillämpar dessa principer blir vi bättre lärare, bättre elever, bättre föräldrar och bättre lärjungar till Jesus Kristus. För han har befallt oss att ”undervisa varandra” ”flitigt”, på ett sätt så att ”alla kan bli uppbyggda av varandra” (L&F 88:77, 78, 122). Må de vi undervisar se en glimt av Mästarens undervisning i oss och genom den upplevelsen inte bara bli informerade, utan transformerade. ■

SLUTNOTER

1. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 200.
2. ”Gör såsom jag gör,” *Sjung med mig*, 1980, D-22.

Äldste
Koichi Aoyagi
i de sjuttios
kvorum

RÅD FRÅN PROFETEN OCH templets välsignelser

När jag var en ung man besökte äldste Spencer W. Kimball (1895–1985), dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kvorum, Japan och talade på en konferens som jag deltog i. Jag minns fortfarande hans råd: "Unga människor ska verka som missionärer och de ska gifta sig i templet."

Jag kände mig manad av den helige Anden och bestämde mig för att jag skulle verka som missionär och gifta mig i templet, trots att Japan ännu inte hade något tempel.

Jag var då 19 år och inne på mitt andra år av universitetsstudier. Mina föräldrar, som inte var sista dagars heliga, motsatte sig starkt mitt beslut att gå ut som missionär. Varje dag bad jag att de skulle ge mig sin tillåtelse och välsignelse. Sex månader senare besvarade Herren min bön.

"Vi har ekonomiska problem och vi kan inte längre betala för din skolgång och dina levnadskostnader", sade mina föräldrar till mig. "Från och med nu måste du klara dig själv. Vi har inget emot om du går ut som missionär heller!"

Jag fick mina föräldrars välsignelse, så jag slutade skolan, utförde en byggnadsmission för kyrkan, och började sedan se mig om efter ett jobb så jag kunde tjäna ihop pengar till en proselyterande mission. Med Herrens hjälp fann jag tre

Jag vittnar om att när vi ber om vägledning, följer de levande profeterna och prioriterar templet i vårt liv, leder och välsignar vår himmelske Fader oss.

jobb! Varje dag utom på söndagar det följande året delade jag ut tidningar från 03:00 till 07:00, städade byggnader från 09:00 till 16:00 och arbetade som kock från 17:00 till 19:30. Efter det brukade jag byta om och arbeta på kvällarna som distriktsmissionär.

När jag var 22 år kallades jag till Fjärranösternmissionen Nord. Genom mitt tjänande som missionär upplevde jag den största glädje jag någonsin känt, fick många tillfällen att lära känna Guds kärlek och mottog många välsignelser. Min familj blev också välsignad under min verksamhet då mina föräldrar löste sina ekonomiska problem.

Att följa profeten

När jag avslutade min mission, manade Anden mig att följa den andra delen av president Kimballs råd och inte dröja med att gifta mig i templet. Ett år tidigare hade kyrkans medlemmar i Japan börjat planera en resa till Salt Lake-templet. Eftersom de skulle resa om tre månader,

bad och fastade jag om att bli ledd till en värdig ung kvinna som jag kunde ta till templet.

En kort tid därpå var jag med på en aktivitet i kyrkan i min hemstad Matsumoto. Där träffade jag på Shiroko Momose, som hade gått på samma gymnasium som jag när jag blev medlem. Anden bekräftade omedelbart att hon var den som hade förberetts för mig.

Jag friade till Shiroko strax efter att vi börjat dejta. Hon gjorde mig lycklig när hon svarade ja, men det hon sade därefter förvånade mig.

”Det gläder mig mycket att veta att din Herre är min Herre”, sade hon. ”När de annonserade resan till Salt Lake-templet, längtade jag efter att åka. Jag bad många gånger att Herren skulle hjälpa mig finna någon som jag kunde gifta mig med där. För omkring ett år sedan fick jag veta genom Anden medan jag bad att jag skulle vänta på dig och att du skulle fria till mig när du kom tillbaka från din mission.”

Det var en stor andlig upplevelse för oss, och den stärkte vårt beslut att gifta oss i Salt Lake-templet. Vi hade bara lite pengar till resan, men vi lät inte det avskräcka oss. Vid det laget visste vi att när vi litar på Herren och håller hans bud, hjälper han oss uppnå det som vi annars inte hade kunnat uppnå.

Vi vädjade till vår himmelske Fader i bön och uppbadade alla våra krafter för att få ihop tillräckligt med pengar. Dessa ansträngningar, tillsammans med ekonomisk hjälp från en

av Shirokos vänner, gjorde det möjligt för oss att följa med de japanska heliga som reste till Salt Lake-templet.

Det är omöjligt att uttrycka den glädje vi kände när vi beseglades där som ett evigt par. Vi kommer aldrig att glömma den upplevelsen. Något som gjorde vår glädje ännu större var att vi hade forskat fram fem generationer av våra förfäder och förberett deras namn för tempelarbete. Medan vi var i Salt Lake City utförde vi ställföreträdande förrättningar för dessa förfäder. Att utföra dessa förrättningar hjälpte oss att känna oss nära dem. Vi visste att de var fyllda av glädje på grund av våra ansträngningar.

Vi var fattiga nygifta, men vi prioriterade tempelbesök och besökte senare templet i Laie i Hawaii så ofta som vår ekonomi tillät.

Välsignade genom templet

”Vi behöver templet mer än någonting annat”, sade profeten Joseph Smith.¹

I Guds frälsningsplan är templet nödvändigt för vår eviga lycka eftersom vi utför heliga frälsande ceremonier och förrättningar där. I Handledning för skriftstudier får vi veta att templet är den heligaste platsen för tillbedjan och att ”Herren besöker sina tempel”.²

Om vi hedrar våra tempelförbund och kommer till templet ”med ödmjukt hjärta, i renhet och med heder och redbarhet”,³ så känner vi den helige Anden och tar emot ytterligare ljus och kunskap. När vi lämnar templet gör vi det rustade med kraft från Herren och med hans namn på oss, hans härlighet omkring oss och hans änglar att vaka över oss (se L&F 109:13, 22).

När vi återvände till Japan efter vår vigsel, uppfylldes Herrens löften i mitt liv när jag sökte efter en heltidsanställning.

Herren uppfyller sina löften

Jag arbetade bara deltid när vi fick vårt första barn. Vi var hänfödda, men jag visste att jag inte kunde försörja vår växande familj utan ett heltidsjobb. Vi började be intensivt om hjälp från ovan.

LYDNAD – EN OSVIKLIG VÄGVISARE

”En kärleksfull himmelsk Fader har lagt ut kursen och gett oss en osviktig karta – ja, *lydnad*. Kunskap om sanningen och svaren på våra största frågor kommer till oss när

vi lyder Guds bud.”

Thomas S. Monson, ”Lydnad ger välsignelser”, *Liahona*, maj 2013, s. 89.

Innan jag verkade som missionär ville jag arbeta med internationell handel. Men för att anställas av ett handelsföretag behövde den sökande vanligtvis en universitetsexamen och särskilda intyg. Jag hade inte avslutat högskolan och hade inga intyg, men när vi bad kände vi att Herren skulle välsigna oss och förbereda en tjänst för mig.

Jag bestämde mig för att göra inträdesproven på flera handelsföretag trots min brist på utbildning. De första två avvisade mig, men jag hade en underlig upplevelse när jag ansökte till ett tredje företag.

Kyrkan hade få japanska medlemmar på den tiden, och många människor hade fördomar mot kyrkan. När tre representanter för det tredje handelsföretaget intervjuade mig, tittade de på min meritförteckning och såg att jag var sista dagars helig. De började ställa frågor till mig om kyrkan och ville ha detaljerade svar. Eftersom jag nyligen återvänt från min mission var det inte alls svårt för mig att tala om Jesu Kristi återställda kyrka.

Under vad som måste ha varat i minst 40 minuter talade jag om evangeliet och vittnade om Jesu Kristi liv, avfallet,

Joseph Smiths första syn, Mormons bok, återställelsen av Jesu Kristi sanna kyrka och kyrkans lärdomar.

Inte en enda av intervjuerna avbröt mig medan jag talade. Några dagar senare erbjöd handelsföretaget mig en tjänst med förbluffande hög lön. Senare, när jag frågade min manager varför de anställt mig, svarade han: "Under din intervju blev jag övertygad om att du var samvetsgrann, uppriktig och lojal, och att du skulle vara en som skulle arbeta på ett sådant sätt för vårt företag."

Jag vittnar om att Herren uppfyller sina löften. Under min intervju kände jag kraften från Herrens ande över mig, precis som han lovar dem som besöker templet och ärar sina tempelförbund. Jag kände också att jag hade hans Ande med mig när jag arbetade för företaget, där jag välsignades med att kunna bidra med mycket av värde.

Japan får ett tempel

På en regionkonferens i Tokyo 1975 tillkännagav president Kimball att ett tempel skulle byggas i Tokyo. De japanska heliga började, överväldigade av känslor, spontant att applådera för att visa sin glädje och tacksamhet.

Templet i Tokyo i Japan färdigställdes 1980. Under öppet hus och invigningsceremonierna välsignades de heliga med underbara andliga upplevelser och stor glädje. Dessa upplevelser fortsatte efter invigningen av templet när de heliga började ta emot sina tempelförrättningar och utförde ställföreträdande arbete för sina avlidna släktingar.

Idag, nästan 45 år efter Shirokos och min vigsel, fortsätter mitt beslut att följa profetens råd att välsigna vårt liv och våra barns liv. Vi har byggt ett underbart hem på Herrens sätt – grundat på Jesu Kristi evangelium, däribland tempelförbund.

Jag vittnar om att när vi ber om vägledning, följer de levande profeterna och prioriterar templet i vårt liv, leder och välsignar vår himmelske Fader oss. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 412.
2. Handledning för skriftstudier, "Templet, Herrens hus".
3. Spencer W. Kimball, från invigningsbönen för templet i Tokyo i Japan, i *2013 Church Almanac* (2013), 297.

Flora och jag

Likvärdiga makar i Herrens verk

*Vänster: Flora Amussen och
Ezra Taft Benson i yngre år.
Höger: Flora och Ezra njuter
av en dag med sina sex barn.*

*När vi får veta mer om det stödjande,
kärleksfulla kompanjonskap som
president Ezra Taft Benson åtnjöt med
sin hustru Flora, får vi en djupare
insikt om hans ledarskap.*

Aaron L. West

Kyrkans publiceringstjänst

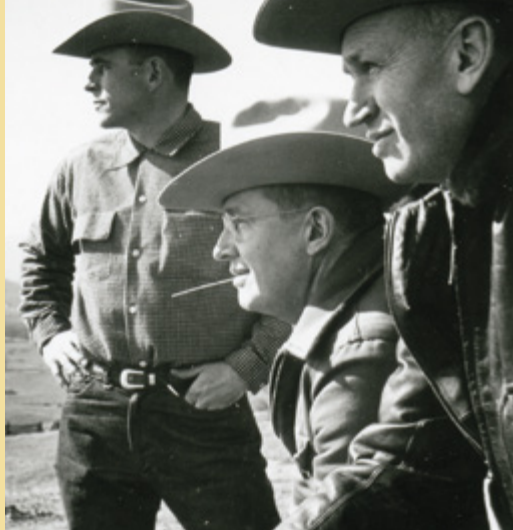
I bland, om vi lyssnar noga, kan en kort fras vara lika mäktig som en predikan. Så var fallet den 11 november 1985. Frasen lydde "Flora och jag".

President Ezra Taft Benson (1899–1994) läste dessa ord som en del av ett förberett uttalande till nyhetsreportrar dagen efter att han blev avskild som president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. President Spencer W. Kimball (1895–1985) hade dött sex dagar tidigare och lämnat efter sig president Benson som seniorapostel.

President Benson och hans hustru Flora hade varit tillsammans när de tog emot budet om president Kimballs bortgång, och de "föll genast på knä tillsammans" i bön.¹ I det första stycket i uttalandet som skulle publiceras världen över, placerade president Benson återigen sig själv bredvid Flora. Han sade: "Den här dagen hade jag inte förväntat mig. Min hustru Flora och jag har bett oavbrutet att president Kimballs dagar skulle förlängas på jorden och ännu ett underverk ske för hans del. Nu när Herren har talat ska vi göra vårt bästa för att under hans vägledning föra verket framåt på jorden."²

Efter 59 års äktenskap kom orden "Flora och jag" naturligt för president Benson. Och när han sade "vi ska göra vårt bästa för att under hans vägledning föra verket framåt", använde han inte ordet *vi* för att syfta på sig själv och de andra generalauktoriteterna, även om han förvisso skulle vara enad med dem. I dessa ord talade kyrkans profet, siare och uppenbarare om att vara förenad med sin hustru i Herrens verk.

Se sidorna 2–5 i Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson för att läsa om hur livet på gården formade Ezra Taft Bensons karaktär.

Medurs med början
överst: Ezra Taft Benson med andra jordbrukare; Ezra, andre från vänster, med sin mor och sina syskon; Ezras föräldrar, George T. Benson och Sarah Dunkley Benson.

Och varför skulle han inte det? Han och Flora hade varit förenade i Herrens verk i nästan sex årtionden. Även om många aspekter av deras liv hade förändrats genom åren, hade deras kompanjonskap varit en ständig källa till styrka för dem båda.

I år innebär studiekursen för Hjälpföreningens sysstrar och melkisedekska prästadömsbärare möjligheten att ta emot lärdomar av president Ezra Taft Benson. När du studerar hans lärdomar kanske du vill få veta mer om hans personlighet. Den här artikeln ger oss några glimtar ur hans liv och verksamhet, ur hans hustru Flora Amussen Bensons perspektiv. Alla kapitel och sidnummer i artikeln hänvisar till *Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson*.

"Jag skulle vilja gifta mig med en bonde"

På hösten 1920 reste 21-åriga Ezra Taft Benson från familjens gård i Whitney i Idaho i USA, till Logan i Utah, där han började studera på Utah Agricultural College (numera Utah State University). En dag när han var tillsammans med några vänner på

universitetsområdet, fångade en ung kvinna hans uppmärksamhet. Han berättade senare:

"Vi var i närheten av mejerierna då en ung kvinna – mycket tilldragande och vacker – körde förbi med sin lilla bil på väg till mejeriet för att köpa litet mjölk. När pojkarna vinkade åt henne vinkade hon tillbaka. Jag frågade: 'Vem är den där flickan?' De svarade: 'Det är Flora Amussen.'

Jag sade till dem: 'Vet ni vad, jag fick just en känsla av att jag kommer att gifta mig med henne.'"

Ezras vänner gjorde sig lustiga över hans uttalande. De sade: "Hon är för populär för en bondpojke." Hans svar? "Det gör det hela intressantare."³

Ezras vänner kunde inte haft mer fel i sin bedömning av Flora Amussen. Sedan tonåren hade hon sett något speciellt i män som arbetade med jorden. En dag när hennes mor, Barbara, sade till henne "att hon inte kunde uppnå den högsta härlighetsgraden utan celestialt äktenskap, sade Flora, kanske naivt men med en viss insikt, 'Då vill jag gifta mig med en man som är materiellt fattig men andligt rik, så att vi kan få det vi får tillsammans.' Efter en paus tillade hon: 'Jag vill gifta mig med en bonde.'"⁴

Flora och Ezra träffades senare under 1920 och deras vänskap övergick snart i uppvaktning. I Ezra Taft Benson fann Flora en ung man som hade börjat samla på sig de andliga rikedomar hon värderade så högt. Och som hon måste ha förväntat sig, hade hans andliga styrka rötter som gick djupt ned i myllan på hans familjegård.

Att arbeta tillsammans på att sätta Gud främst

Just som Flora och Ezra började komma närmare varandra, fick de veta att de skulle

vara åtskilda i två år. Ezra kallades att verka i den Brittiska missionen. Han och Flora gladde sig åt hans möjlighet att tjäna, och de "talade om sitt förhållande. De ville att deras vänskap skulle fortsätta, men de insåg också att Ezra behövde vara en hängiven missionär. 'Innan jag åkte, hade Flora och jag beslutat oss för att bara skriva [brev] en gång i månaden', sade han. 'Vi bestämde oss också för att våra brev skulle handla om uppmuntran, tillit och nyheter. Och så blev det.'"⁵

Med den inställningen till missionskallelsen visade de exempel på en sanning som Ezra skulle komma att undervisa de heliga om många år senare: "När vi sätter Gud främst kommer allt annat att falla på plats eller försvinna ur vårt liv. Vår kärlek till Herren avgör vad som gör anspråk på vår tillgivenhet, hur vi använder vår tid, vilka intressen vi ägnar oss åt och hur vi prioriterar."⁶

När Ezra närmade sig slutet av sin mission såg han och Flora fram emot att träffa varandra. Men Flora "såg inte bara fram emot den förestående möjligheten att få umgås med honom. Hon såg verkligen framåt – mot hans framtid och hans potential. Hon var nöjd med Ezras uppenbara önskan att slå sig ner på familjens gård i Whitney i Idaho. Hon kände dock att han behövde avsluta sin utbildning först."⁷ I sina ansträngningar att hjälpa honom med detta, satte hon liksom han Gud främst. Mindre än ett år efter att han återvänt från sin mission, överraskade hon honom genom att berätta att hon själv skulle gå ut som missionär. Se sidorna 10–11 för att få veta mer om hennes beslut.

En oslipad diamant

Flora och Ezra beseglades i templet i Salt Lake City den 10 september 1926. Trots Ezras inneboende godhet och hans framgång

Se sidorna 9–10 och 103–104 i lek-tionsboken för att läsa skildringar om Ezra Taft Bensons tjänande som heltidsmissionär. Se sidorna 17–21, 54–55, 69–70, 264 och 268 för att läsa om hans tjänande i efterkrigstidens Europa under sitt apostlaskap.

Överst: Ezra Taft Benson som ung, innan han fick sin missionskallelse. Ovan och till höger: Som apostel tjänade han människor i efterkrigstidens Europa.

i skolan, "[fortsatte] en del människor att ifrågasätta Floras omdöme. De förstod inte hur någon som var så bildad, förmögen och populär kunde nöja sig med en bondpojke. Men hon fortsatte säga att hon 'alltid hade velat gifta sig med en bonde'. Ezra var 'praktisk, förnuftig och pålitlig', sade hon. Och, sade hon, 'han var älskvärd mot sina föräldrar, och jag visste att om han respekterade dem så skulle han respektera mig'. Hon insåg att han var en 'oslipad diamant' och hon sade: 'Jag ska göra allt jag förmår för att hjälpa honom att bli känd för sin godhet, inte bara i det här lilla samhället, utan i hela världen.'"⁸

Med denna vision för sin makes potential, begav sig Flora glatt varthelst de behövde bege sig för att ta hand om sina barn och tjäna kyrkan, sitt samhälle och sitt land. Detta krävde ibland av henne att hon levde ett enklare liv än vad hon var van vid, men hon antog utmaningen.

Äldste Ezra Taft Benson verkade som Förenta staternas jordbruksminister i åtta år samtidigt som han även verkade som apostel. Se sidorna 21–25 och 47–48 för att läsa om hur han uppfyllde dessa ansvar.

Överst: President Benson bland de heliga. Vänster och ovan: Verkar som Förenta staternas jordbruksminister.

Till exempel var "den enda festligheten efter vigseln ... en frukost för släkt och vänner. Efter frukosten gav sig det nya paret omedelbart av i sin T-Ford pickup till Ames i Iowa" där Ezra skulle arbeta på ett magisterprogram i jordbruksekonomi. "Längs vägen tillbringade de åtta nätter i ett läckande tält. När de kom fram till Ames, hyrde de en lägenhet ett kvarter från collegeområdet. Lägenheten var liten, och Bensons delade utrymmet med en stor kackerlacksfamilj, men Ezra sade att 'den snart såg ut som den mysigaste lilla stuga man kan föreställa sig.'"⁹

Allteftersom Ezra blev mer "diamant" och mindre "oslipad", blev han alltmer involverad i tjänande utanför hemmet. Detta ledde till en förfinande process även för Flora. När han var bortrest kämpade hon ibland med ensamhet och modfällighet. Men hon älskade att vara hustru och mor, och hon uttryckte tacksamhet för sin makes godhet och för hans hängivenhet mot familjen. Se sidorna

12–15 för att få veta mer om Floras och Ezras tidiga äktenskap och föräldraskap.

Två livsomvälvande telefonsamtal

Den 27 juni 1943 fick Flora ett telefonsamtal från sin man. Han var i Salt Lake City i Utah och förberedde sig för att återvända från en affärsresa med deras son Reid. Hon var i deras hem nära Washington, D.C., ungefär 320 mil därifrån. Efter en sömnlös natt full av böner och tårar ringde han henne för att låta henne veta att han föregående dag hade kallats att tjäna som medlem i de tolv apostlarnas kvorum.

Nyheten förvånade inte Flora. Hon "hade haft en stark känsla av att någonting stort skulle hända under [hennes makes] resa".¹⁰ Hon uttryckte förtroende för Ezra, och hennes ord hade en lugnande inverkan på honom. Han berättade senare: "Jag fick ny tillförsikt när jag talade med henne. Hon har alltid haft större tilltro till mig än jag själv haft."¹¹

Även om Flora hade förtroende för sin man, visste hon att han inte kunde uppfylla sin kallelse ensam – han behövde stöd från sin familj och styrka från himlen. Under en generalkonferens var ett viskat budskap ett bevis på Floras kärlek för sin make och hennes insikt om hur beroende han var av Herren (se sidorna 48–49).

Flora tog emot ännu ett livsomvälvande telefonsamtal från sin man den 24 november 1952. Den här gången var han på besök i området Washington, D.C. och hon befann sig i deras hem i Salt Lake City. Dwight D. Eisenhower, som snart skulle påbörja sin tjänstgöring som Förenta staternas president, hade just bätt äldste Benson att verka som hans jordbruksminister, en hög ställning som skulle kräva en hel del uppoffringar

och hängivenhet. Äldste Benson tackade ja till positionen efter att ha fått rådet av kyrkans president, David O. McKay (1873–1970), att göra det.

När äldste Benson berättade för Flora att Eisenhower som valts till president hade erbjudit honom en position och att han hade tackat ja, svarade hon: "Det visste jag att han skulle. Och jag visste att du skulle tacka ja." Hon insåg att det skulle bli svårt för familjen men tillade, "det verkar vara Guds vilja".¹²

Äldste Benson verkade som jordbruksminister i åtta år. Under den tiden utstod familjen perioder av separation, och äldste Benson var tvungen att handskas med den kritik och det smicker som offentlig verksamhet ofta medför. Bensons fick stora möjligheter. Till exempel tog äldste Benson en gång med sig Flora och deras döttrar Beverly och Bonnie på en fyra veckor lång resa under vilken han arbetade på att upprätta handelsförbindelser med 12 olika länder (se sidorna 181–182). En inbjudan från en nyhetsreporter ledde till en unik missionsupplevelse för familjen (se sidan 24).

Jämlika redskap i Herrens händer

Som alla kyrkans presidenter hade Ezra Taft Benson förutordinerats till sin kallelse. Men ensam kunde han inte ha uppfyllt den förutordinationen eller verkat med sådan styrka. Helt säkert hade ingen annan lika stort

inflytande på honom som Flora hade. I kyrkan och i deras familj arbetade de sida vid sida som mäktiga redskap i Herrens händer.

Precis som president och syster Benson knäböjde tillsammans när de fick veta att han skulle presidera över kyrkan, arbetade de tillsammans på att "föra verket framåt på jorden".¹³ Som hon hade hoppats när hon var tonåring, fick de det de ville ha – tillsammans.¹⁴

Från talarstolen förmanade president Benson sista dagars heliga att översvämma jorden och sina liv med Mormons bok (se kapitlen 9–10). Hemma läste Flora Mormons bok för honom varje dag, och sedan talade de om det de läst.¹⁵ Från talarstolen förmanade president Benson de heliga att regelbundet tjäna och tillbe i templet (se kapitel 13).

Privat besökte Flora och Ezra Benson templet varje fredag morgon om de hade möjlighet.¹⁶ Från talarstolen varnade president Benson för högmodets synd och "världens applåder".¹⁷ Men även om Flora hade lyckats med att hjälpa hela världen lära känna honom,¹⁸ nöjde de sig, tillsammans, med "himlens applåder".¹⁹

President Ezra Taft Benson höll hundratals tal som apostel och president för kyrkan. Det är svårt att föreställa sig något av dessa tal utan inflytandet från denna predikan på tre ord som han gav den 11 november 1985: "Flora och jag." ■

SLUTNOTER

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 479.
2. Don L. Searle, "President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church", *Ensign*, dec 1985, s. 5.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft*

- Benson* (2014), s. 7–8.
4. Dew, *Ezra Taft Benson*, s. 74–75.
5. *Lärdomar: Ezra Taft Benson*, s. 8.
6. *Lärdomar: Ezra Taft Benson*, s. 40.
7. *Lärdomar: Ezra Taft Benson*, s. 10.
8. *Lärdomar: Ezra Taft Benson*, s. 11–12.

9. *Lärdomar: Ezra Taft Benson*, s. 12.
10. Dew, *Ezra Taft Benson*, s. 176.
11. Ezra Taft Benson, i *Lärdomar: Ezra Taft Benson*, s. 16.
12. Flora Amussen Benson, i *Lärdomar: Ezra Taft Benson*, s. 23.
13. Ezra Taft Benson,

- i Searle, "President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church", s. 5.
14. Se Flora Amussen Benson, i Dew, *Ezra Taft Benson*, s. 74–75.
15. Se Derin Head Rodriguez, "Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet

- of a Prophet, Mother in Zion", *Ensign*, mars 1987, s. 20.
16. Se Dew, *Ezra Taft Benson*, s. 511.
17. *Lärdomar: Ezra Taft Benson*, s. 229.
18. *Lärdomar: Ezra Taft Benson*, s. 11–12.
19. *Lärdomar: Ezra Taft Benson*, s. 229.

CIRKELN AV TJÄNANDE FULLBORDADES

Under andra året på college brukade jag tillsammans med min rumskamrat besöka hennes 98-åriga morfars farbror som vi tillgivet kallade farbror Joe. Han bodde för sig själv och kände sig ensam, så vi försökte besöka honom så ofta som möjligt. Under våra besök berättade han för oss om när han bodde i Mexiko och i flera gränssamhällen i Arizona, bland annat Nogales.

När min rumskamrat flyttade hem tillfälligt kände jag att jag borde fortsätta besöka farbror Joe. Han blev en nära vän, och jag fortsatte besöka honom tills han dog ett och ett halvt år senare. Jag var ledsen över att förlora min vän men tacksam för den värdefulla tid vi hade tillbringat tillsammans.

Tio år efter att Joe hade avlidit läste jag igenom min gammelfarmors

dagbok. I dagboken berättade hon om sin man som hade lämnat henne utan pengar, med en hyra på 30 dollar att betala och nio magar att mätta.

Sedan skrev hon: "I Bisbee [Arizona] var folket så snälla mot oss. Också när vi bodde söder om Bisbee tog de hem oss [från kyrkan]. Broder Joseph Kleinman, som bodde i Mexiko, körde hem oss många gånger, och inte bara det, utan [hans familj]

Farbror Joe bodde för sig själv och kände sig ensam. Därför försökte min rumskamrat och jag besöka honom så ofta som möjligt.

KUNDE JAG BEKÄNNA?

bjöd oss alla på middag. De serverade stekt hare med alla tillbehör, och det var mycket gott. De förflyttades till Nogales ... och de lät oss få deras harar, som var fina och vita, och då hade vi verkligen nog att äta.”

När jag läste den här dagboksanteckningen insåg jag att den Joseph Kleinman som hade hjälpt min gammelfarmor var farbror Joe! Jag kände hur Anden viskade att jag hade blivit inspirerad att fortsätta besöka farbror Joe som ett litet tack för den vänlighet han hade visat min gammelfarmor och hennes familj.

Jag var glad över att vara en del av en berättelse om en cirkel av kärlek och tjänande som slöts. Jag vet att Herren är uppmärksam på sina barn. Om vi följer maningarna från den Helige Anden kan vi välsigna andra och i gengäld bli välsignade själva. ■

Krisi Church Summers, Utah, USA

När jag satt mitt emot en medlem i stavspresidentskapet började mitt hjärta slå fortare. Jag hade varit nervös ända sedan stavskamreren hade ringt och bokat tid för en intervju. *Visste han att jag inte var värdig att tjäna?*

Jag hade bestämt att vissa synder skulle vara lättare att ta till Guds domstol än att avslöja dem här på jorden. Jag ansåg att det skulle vara själviskt att avslöja sådant som skulle sära och genera min hustru. Det var bättre att övervinna dem själv och leva med bördan. Men problemet var att jag inte kunde övervinna dem själv.

Jag satt där medan rådgivaren i stavspresidentskapet kallade mig till ett ämbete. Han frågade: ”Broder, tar du emot kallelsen?” Jag ville så gärna utbrista: ”Ja!” I stället hörde jag mig själv nästan motvilligt säga: ”Jag kan inte. Jag behöver klara upp några synder.”

Jag kände mig både orolig och lättad när jag hade bekänt syndens allmänna natur. Han frågade om jag hade pratat med min biskop. ”Nej.” Min hustru? ”Nej.” Vi skakade hand, och han log mot mig och sade att han var stolt över mig för att jag hade bekänt. Sedan uppmanade han mig att prata med min biskop och min hustru.

Jag lydde och berättade först för min hustru – det jag hade varit mest rädd för. Hon älskade mig ändå! Ja, hon var upprörd, och vi behövde reda ut en del, men hon älskade mig och uppmuntrade mig att besöka biskopen.

När jag gick för att besöka biskopen så bad han mig genast

komma in på kontoret. Det var svårt, men jag försökte förklara varför jag var där. Efter att ha dolt det så länge visste jag knappt var jag skulle börja. Han uppmuntrade mig kärleksfullt att tala ut. Jag förklarade vilka synderna var i allmänna termer och bad om mer tid för att kunna berätta om allt jag gjort fel. Han gick genast med på det.

Jag behövde fortfarande bekänna allt fullständigt, men jag kände hur världens bördor lyftes från mina axlar. Jag fick också en ny känsla av hopp om frihet, äntligen, från den här bördan.

Under veckorna som följde bad jag, läste skrifterna och utformade en redogörelse som jag kunde ge både till min biskop och min himmelske Fader. Först tog jag listan till min himmelske Fader, med ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande, för att han skulle veta att jag var ledsen och verkligen ville ändra mig. Jag bokade tid med biskopen igen och visade listan i dess helhet. Han grimaserade inte, och grälade inte. I stället gav han mig en stor kram. Han lät mig veta att han älskade mig och att Herren älskade mig, och han sade att jag nu befann mig på vägen mot sann omvändelse. Jag visste att det var sant.

Det här att bekänna mina synder, som tidigare hade varit min största rädsla, blev en av de finaste upplevelserna i mitt liv. Det var första steget mot att verkligen förstå gåvan och den helande kraften i Jesu Kristi försoning. ■

Anonym

VI FÖLJDE STIGEN

I mitt sista område under min mission verkade min kamrat och jag i två byar som låg i de inre delarna av staten São Paulo i Brasilien. Mellan de båda byarna gick en genväg genom skogen som vi aldrig hade tagit eftersom det kändes farligt och för att vi förmodligen inte skulle träffa någon där.

En eftermiddag när vi närmade oss genvägen kände jag den Helige Anden tala om för mig att vi skulle gå in i skogen. Jag tittade på äldste Andrade och berättade om intrycket som jag just hade fått. Han sade att han kände samma sak.

Kort efter att vi hade vikt in på den obekanta stigen såg vi en kvinna som kom gående emot oss. Det var en smal stig och när vi gick förbi henne var det uppenbart att hon grät.

När hon tittade upp bad hon oss följa med hem där vi träffade hennes man. Vi började genast undervisa det här mottagliga paret om evangeliet. Efter några veckor uppmanade vi dem att döpas. Vi blev glada när de genast sade ja, för det hade inte varit några dop i församlingen på ett år. Vi var tacksamma över att vi hade följt maningen att vika in på stigen den där dagen.

Men en kort tid före dopet sade hustrun att hon behövde prata med oss. Hon sade att hon hade haft en återkommande dröm i flera år. I drömmen stod hon och väntade i mitten av São Paulo. En äldre man kom fram till henne och sade att två unga män skulle komma

och förändra hennes liv. Hon såg sedan två unga män komma närmare, men drömmen slutade alltid i det ögonblicket.

En dag några veckor tidigare hade hon sopat golvet i huset när en röst sade till henne att två unga män var på väg och att hon genast behövde gå ut på genvägen, där vi hade träffat henne. Eftersom hon inte förstod maningen och ville veta svaret på sin dröm så släppte hon kvasten och gick till stigen.

Medan hon gick såg hon bilder framför sig som i en film som slutade med att hon äntligen såg ansiktena på

de två unga männen. Hon såg också att båda hade en svart namnbricka. Ett ögonblick senare, sade hon, såg hon äldste Andrade och mig framför sig på stigen. Hon blev överväldigad och började gråta.

När jag tänker på den där heliga upplevelsen i dag känner jag Anden och ser åter inom mig det tårdränkta ansiktet på systemen som tog emot evangeliet. Lyckligtvis var min kamrat och jag lyhörda och modiga nog att följa stigen som Herren ville att vi skulle ta den dagen. ■

Rut de Oliveira Marcolino,
Rio Grande do Norte, Brasilien

Kort efter att vi hade vikt in på den obekanta stigen såg vi en kvinna som kom gående emot oss. Vi såg att hon grät.

VILL DU HA NÅGRA BLOMMOR?

En dag efter ett särskilt jobbigt skift på sjukhusets barnavdelning var jag trött och grinig. På vägen mot informationsdisken lade jag märke till några vackra blommor. När jag sade till personen vid disken hur vackra de var och hur gott de luktade så sade hon att jag kunde få dem.

Jag blev så glad! Jag tänkte att min himmelske Fader säkert ville att jag skulle ha några blommor för att göra dagen gladare.

När jag gick ut ur sjukhuset befann jag mig bakom en kvinna i en rullstol. Jag blev irriterad på henne men kunde slutligen gå förbi henne ut. När jag gick förbi henne, lyfte hon på huvudet och sade: "Å, vilka fina blommor." Jag tackade henne och skyndade bort mot min make som väntade i vår bil. Jag var ivrig att få visa honom blommorna.

Plötsligt kände jag den Helige Anden tala om för mig att kvinnan behövde blommorna mer än jag. Jag ville inte ge dem till henne, men jag följde maningen. När jag frågade om hon ville ha dem så hoppades jag att hon skulle säga nej.

"O ja!" svarade hon. "Jag vill gärna ha dem. De är vackra."

Jag gav dem till henne, men när jag skulle gå därifrån började hon gråta. När jag frågade hur det var med henne berättade hon att hennes make hade gått bort för flera år sedan och att hon inte hade fått besök av något av sina barn på över ett år. Hon sade att hon hade värdjat till Gud om att visa henne ett tecken på hans kärlek.

"Du är en ängel som Gud har sänt att

ge mig mina älsklingsblommor", sade hon. "Nu vet jag att han älskar mig."

Jag kände mig förkrossad. Jag hade varit så självisk. Den här kvinnan behövde några kärleksfulla ord, och jag hade inte ens velat prata med henne. Jag var ingen ängel. När vi gick skilda vägar började jag också gråta.

När jag var framme vid bilen frågade min make vad som var fel och varför jag hade gett bort blommorna. Han verkade förvirrad men blev sedan lättad när jag berättade det hela.

"Jag skickade rosor till dig i dag. Jag kände att du behövde dem", sade han. "Jag var rädd att du bara hade gett bort dem. Om de här blommorna inte var dem som jag skickade, var är de då?"

Det visade sig att blomsteraffären hade glömt att leverera rosorna, så vi åkte dit. Min make gick in och kom snart ut med en vacker bukett.

Jag började gråta igen. Min himmelske Fader hade bett mig offra blommorna eftersom han visste att det fanns något bättre som väntade mig, och för att hans ensamma dotter behövde en påminnelse om hans kärlek. ■

Cindy Almaraz Anthony, Utah, USA

RÅDGÖR OFTA TILLSAMMANS

Familjeråd för par

Nichole Eck

Kyrkans råd följer ett gudomligt mönster på varje nivå, från första presidentskapets och de tolv apostlarnas kvorums råd till stavs-, församlings-, grens- och kvorumsråd samt andra ledarskapsråd. President

Äkta par ställs inför många problem och beslut. De här sex principerna angående familjeråd kan vara till hjälp.

Spencer W. Kimball (1895–1985) sade: "Familjerådet är kyrkans mest grundläggande råd."¹

Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum har sagt att "familjeråd är idealiska forum för bra kommunikation".² De är, förklarade han, en tid då vi pratar "om familjens behov och de enskilda familjemedlemmarnas behov. Där löser vi problem, fattar beslut för familjen, planerar dagliga och långsiktiga aktiviteter och mål för familjen."³

Om ni inte har haft något familjeråd tidigare så kan ni börja i dag. Om ni har hemmaboende barn, kan ni låta dem vara med. Men det är också viktigt att män och hustrur har separata familjeråd där de privat kan samtala om personliga angelägenheter och sådant som gäller familjen.

Här är några principer och praktiska förslag som ni kan tillämpa i era familjeråd mellan man och hustru.

Börja med en bön

*"När kommunikationen med vår himmelske Fader upphör, upphör också kommunikationen mellan äkta makar."*⁴

Herren kan vara en viktig deltagare i ert äktenskap. I er bön kan ni tacka er himmelske Fader för alla era välsignelser, er make inberäknat, och be att hans ande ska vara med i ert samtal. Hans ande kan vägleda ert samtal och skapa goda känslor och bra kommunikation.

Bestäm tillsammans

"Rådsmedlemmarna [måste] uppnå samstämmighet genom bön och

diskussion för att uppnå den enighet som är förutsättningen för att Herrens hjälp skall kunna erhållas.”⁵

Du och din make måste fatta viktiga beslut, till exempel om någon av er ska anta ett erbjudande om anställning, vilken skola ni ska söka in på, när ni ska ha barn eller hur hushållsarbetet ska fördelas. Män och hustrur kan lägga fram möjliga lösningar på problem och samtala om dem. Lyssna ödmjukt på vad din

make har att säga. Det kan hjälpa dig att förstå en annan synpunkt och påminner din make om att du värdesätter hans eller hennes åsikt.

I familjeråd måste vi komma fram till viktiga beslut ”genom gudomlig samstämmighet och inte genom kompromisser”.⁶ Ni kanske inte genast kan uppnå den här enigheten i varje fråga. Det kan ta flera rådsmöten och uppriktig bön – både enskilt och tillsammans – för att ni ska komma fram

till ett gemensamt beslut. Men ”om ni rådgör på det sätt som ni förväntas göra, kommer Gud att ge er lösningar på de problem som ni konfronteras med”.⁷

Det kan också vara till hjälp att i förväg bestämma ämnet för ett familjeråd. Det ger er tid att begrunda ämnet så att du och din make kan vara redo att uttrycka era tankar.

Utvärdera dig själv

”Varför ser du flisan i din broders öga men märker inte bjälken i ditt eget öga?” (Matt. 7:3).

Du har bara makt att förändra en enda person: dig själv. Du kan känna dig frestad att använda ett familjeråd till att ta fram en lista med kritik mot din make. Se i stället fram emot de här rådsmötena med en önskan om att förbättra dig själv. Fråga din make om det finns något problematiskt eller oroande som han eller hon har lagt märke till i dina ord eller ditt uppförande. Sätt upp mål för personliga förbättringar och be om din makes

stöd när du strävar efter att förändra dig. Stöd din make i alla personliga mål som han eller hon vill uppnå.

Prata om sådant som är jobbigt

*"Varje familj har problem och svårigheter. Men lyckliga familjer arbetar gemensamt på att finna lösningar i stället för att kritisera och strida med varandra."*⁸

Starka äktenskap byggs på att övervinna prövningar, inte på att strunta i eller undvika dem. Det kommer tider när allvarliga situationer uppstår som behöver diskuteras. Du kanske kämpar med sådant som rör synd och omvändelse eller ekonomiska bördor, till exempel, men den öppna och ärliga kommunikationen i ett familjeråd kan mjuka upp starka känslor. Ett familjeråd kan vara ett bra och bekvämt forum där man ta upp bekymmer eller be om hjälp.

Fokusera energin på möjliga lösningar på problemet och undvik gräl eller kritik. Var ödmjuk. Visa kärlek mot din make och påminn varandra om att ni arbetar tillsammans på att bygga ett lyckligt, evigt äktenskap och familj.

Håll en positiv ton

*Om ni bara kallar till familjeråd "när det är stressigt ... och aldrig för att uppmärksamma ... prestationer eller för att berömma [era familjemedlemmar] och visa att ni älskar dem, då kommer de att börja gruva sig för familjeråd".*⁹

Alla familjeråd måste inte handla om problem eller beslut. Ni kan ta tillfället i akt till att berätta om något positivt om er make eller berätta om välsignelser ni fått. Ni kan fira enskilda prestationer, samtala om hur ni kan stärka ert

äktenskap och er familj andligen, sätta mål tillsammans eller uttrycka tacksamhet för er makes starka sidor eller tjänande. Använd familjeråden till att etablera "en vana att samtala och visa ömsesidig respekt, vilket ... [du och din make] kan förlita [er] till när allvarliga, svåra problem uppstår".¹⁰

Håll ut

*"Låt oss göra vårt allra bästa och försöka bli bättre för varje dag. När våra brister kryper fram, kan vi försöka rätta till dem. Vi kan vara mer överseende med skavankerna hos oss själva och hos dem vi älskar."*¹¹

Slutligen, kom ihåg att det tar tid och övning att ersätta dåliga kommunikationsvanor med positiva mönster. Ert första familjeråd kanske känns obekvämt eller skrämmande, men när ni ödmjukt strävar efter att

kommunicera med varandra och låta Herren vara delaktig i era beslut, så kommer ni att bättre förstå hur familjeråd kan vara en välsignelse.

Herren vill att vi ska ha frid i våra hem och i våra samtal. Han hjälper oss när vi kommer till korta och välsignar våra ansträngningar. Med hans hjälp kan vi främja "en anda av respekt, förståelse och harmoni"¹² som gör våra hem, som president Thomas S. Monson lovade, till "en bit av himlen här på jorden".¹³ ■

Författaren bor i Utah, USA.

SLUTNOTER

1. Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W. Kimball (2006), s. 212.
2. M. Russell Ballard, *Counseling with Our*

- Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* (2012), s. 165.
3. M. Russell Ballard, "Familjeråd: Ett samtal med äldste och syster Ballard", *Liahona*, juni 2003, s. 14.
4. M. Russell Ballard, "Familjeråd", *Liahona*, juni 2003, s. 17.
5. Ronald E. Poelman, "Prästadsömsråd lösningen till timliga och andliga behov", *Nordstjärnan*, okt. 1980, s. 168.
6. Ronald E. Poelman, "Prästadsömsråd", s. 168.
7. Stephen L. Richards, i Conference Report, okt. 1953, s. 86.
8. Ezra Taft Benson, "Råd till de heliga", *Nordstjärnan*, feb. 1994, s. 4.
9. *När du har omvänt dig, styrk dina bröder* (Melkisedekska prästadsöms studiekurs 1974), s. 168.
10. "Familjeråd: Ett himmelskt mönster", *Följ mig: Hjälpföreningens själustudiebok* (1989), s. 204.
11. Russell M. Nelson, "Med fullkomligheten i sikte", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 88.
12. "Working Together in Family Councils", *Ensign*, feb. 1985, s. 31.
13. Thomas S. Monson, "Kännetecken på ett lyckligt hem", *Nordstjärnan*, jan. 1989, s. 59.

VAD BORDE VI TA UPP?

Om ni inte vet vad ni ska tala om under familjerådet kan ni begrunda frågor som de här:

- Hur kan vi dela upp arbetet så att varje medlem delar hemmets ansvar och är nöjd med det han eller hon gör?
- Vilka media ska vi tillåta i hemmet?
- Vilka nya färdigheter kan vi lära oss som familj?
- Vad kan vi göra som familj för att sluta bråka?
- Vilka aktiviteter uppmuntar oss att hålla sabbatsdagen helig?
- Hur kan vi förbereda oss för naturkatastrofer?
- Hur kan vi bli mer delaktiga i samhället?
- Vilka nya traditioner kan vi starta som familj?
- Hur kan vi hantera vår ekonomi bättre?
- Vad kan vi göra för att stärka vårt äktenskap andligen?

Modet att

Christian Hägglund

Sedan jag återvänt hem till Sverige efter att ha tjänat som missionär kämpade jag länge med nästa steg i livet – ett tempeläktenskap. Den helige Anden bekräftade för mig att jag behövde bilda familj för att bli den jag behövde bli. Även om jag kände att jag hade hittat min eviga livsledsagare och att Herren godkände mitt beslut, fick mitt fokus på att detta verkligen var mitt livs viktigaste beslut min tro att vackla. Min flickvän Evelina och jag bestämde tid för tempelvigsel, bokade bröllopsresa och köpte förlovningsringar innan vi förlovade oss – allt på grund av min rädsla att binda mig. Eftersom jag var rädd för att själv behöva bära ansvaret för om vårt äktenskap skulle krascha ville jag att min himmelske Fader skulle befalla mig att gifta mig med Evelina. Inför mitt viktiga beslut blev jag paralyserad av rädsla och missriktade böner.

Handlingsfrihet – på Herrens sätt

När jag sökte vägledning i Läran och Förbunden 58:26–29 fick jag

Jag lärde mig använda min fria vilja till att handla av mig själv istället för att påverkas av andra när jag fattade mitt livs viktigaste beslut.

genom den helige Anden till slut den insikt som gjorde all skillnad: ”Ty se, det är inte lämpligt att jag skall befalla i allt, ty den som är tvingad till allt, han är [lat] ...

Människorna skall verka med iver för en god sak och göra mycket av egen fri vilja och åstadkomma mycket rättfärdighet.

Ty inom dem finns kraften varigenom de kan handla av sig själva ...

Men den som inte gör något förän han blir befalld och tar emot en

befallning med tveksamt hjärta och utför den med lättja, han är fördömd.”

När jag reflekterade över de här verserna fick jag en större förståelse om handlingsfrihetens roll i vår himmelske Faders plan. Dessa insikter förändrade mitt sätt att tänka och gav mig modet att gå framåt. Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum har sagt att om vi skulle få inspirerad vägledning utan egen ansträngning, skulle vi gå miste om

gifta sig

”livsviktig personlig tillväxt” som ”blir följden av att [vi] kämpar för att lära [oss] hur man leds av Anden”.¹

Kraft att gå framåt

Jag bestämde mig för att utöva min tro och fatta ett beslut, och Herren välsignade mig med tro på min förmåga att göra just detta. Jag insåg att jag behövde ”verka med iver ... och göra mycket av egen fri vilja” – bland annat genom att förlova mig. Herren uppmuntrar oss att använda vår egen kraft till att styra oss själva. Att vi använder denna kraft är centralt i våra liv.

Jag tror att Herren är mer mån om att vi använder vår handlingsfrihet än att vi alltid fattar perfekta beslut. Men trots detta har han gett oss de redskap vi behöver för att fatta bra beslut, speciellt när det gäller beslut om vem vi ska gifta oss med. Som president Spencer W. Kimball (1895–1985) lärde: ”Känslorna får inte helt styra besluten, men tankar och känslor, stärkta av fasta och bön och

allvarlig begrundan, gör att äktenskapet får största möjliga chans att bli lyckligt. Det innebär uppoffring, att man måste dela med sig, och kräver stor osjälviskhet.”²

Vi har även fått undervisning i skrifterna om hur vi får andliga bekräftelser: ”Men se, jag säger dig, att du måste utforska det i ditt eget sinne. Sedan måste du fråga mig om det är rätt, och om det är rätt skall jag få ditt hjärta att brinna inom dig, därför skall du känna att det är rätt.

Men om det inte är rätt skall du inte få någon sådan känsla, utan det skall komma en tröghet över ditt tänkande” (L&F 9:8–9). Alla får dock inte uppleva hjärtat brinnande inom sig i samband med andliga bekräftelser från Herren. Var och en av oss måste lära sig känna igen sitt eget personliga sätt som dessa bekräftelser kommer på.³ Genom att följa detta mönster tillväxer vi i tro på vår förmåga att fatta beslut.

Min himmelske Fader var medveten om mitt hjärtas, själs och sinnes behov. Han gav mig dessa sanningar, vilka gjorde all skillnad. Jag gifte mig med Evelina. Tillsammans med våra tre barn har vi under flera år känt glädje av att leva i ett älskat hem. Jag känner en stor tacksamhet mot Herren för mitt vittnesbörd om friheten att välja och dess roll när vi fattar våra livs viktigaste beslut. ■

Författaren bor i Stockholm.

SLUTNOTER

1. Richard G. Scott, ”Att få andlig vägledning”, *Liahona*, nov. 2009, s. 7.
2. Spencer W. Kimball, ”Enighet i äktenskapet”, *Liahona*, okt. 2002, s. 36.
3. Se också L&F 8:2–3.

TEMA FÖR VECKOTRÄFFARNA 2015

"Se därför till, o ni som inträder i Guds tjänst, att ni tjänar honom av allt ert hjärta, all er förmåga, allt ert förstånd och all er styrka, så att ni kan stå utan skuld inför Gud på den yttersta dagen" (L&F 4:2).

O NI SOM INTRÅDER I GUDS TJÄNST

TJÄNA AV ALL ER SJÄL

Unga kvinnors generalpresidentskap

Som temat för veckoträffarna 2015 lär är det en helig förmån att få tjäna Gud. Det är vårt hopp i år att var och en av oss ska lära sig att tjäna med större hängivenhet på det sätt som Frälsaren har föreskrivit – av allt vårt hjärta, all vår förmåga, allt vårt förstånd och all vår styrka. Hur kan vi göra det? Här är några förslag.

För det första tjänar vi av allt vårt **hjärta**. Vi tolkar detta som att när vi tjänar Gud måste det motiveras av vår kärlek till honom och hans barn. "Vår kärlek till Herren avgör var vi placerar vår tillgivenhet, hur vi använder vår tid, de intressen vi ägnar oss åt och hur vi prioriterar."¹ Ni visar er kärlek till Herren när ni håller hans bud (se L&F 42:29). Ni tjänar i era hem och stärker era familjer. Ni utför troget era ämbeten och räcker handen åt dem som behöver en vän. Ni hittar familjenamn som ni kan ta med er till templet.

För det andra tjänar vi av all vår **förmåga**. Det kräver fysiskt arbete

Bonnie L. Oscarson, president (i mitten);
Carol F. McConkie, första rådgivare (till vänster);
Neill F. Marriot, andra rådgivare (till höger)

och flit. Missionsarbete kräver uthållighet. Ni verkar med all er förmåga när ni ser till andras behov, som att ni "föder de hungriga, klär de nakna, besöker de sjuka och lindrar deras nöd, både andligt och timligt" (se Mosiah 4:26).

Sedan verkar vi med allt vårt **förstånd**. Era tankar måste vara rena och obefläckade, med Frälsaren i ständig åtanke. Ni har ingått förbund att alltid minnas honom. Ni söker den Helige Andens vägledning genom skriftstudier och bön. När ni anpassar era tankar, ord och handlingar till Guds sinne och vilja ser ni andras behov och är värdiga och redo att tjäna.

Slutligen: Vi tjänar Gud med all vår **styrka**. Ett sätt att bygga upp styrkan är att utöva tro på Frälsarens försoning. Ni omvänder och helgar er genom att lyda hans bud. Ni känner Herrens möjliggörande kraft och ser mirakel ske när ni tjänar i Herrens kraft (se Alma 26:12).

När ni tjänar Gud av all er själ lovar han att ni ska renas från synden och förbereds för att stå inför honom och ta emot hans eviga härlighet. ■

SLUTNOT

1. Ezra Taft Benson, "Det främsta budet – älska Herren", *Nordstjärnan*, juli 1988, s. 3.

DETTA FÖRUNDERLIGA VERK

Unga mäns generalpresidentskap

Vad tänker ni på när ni hör ordet *inträder*? Att ni går in någonstans? Att ni blir delaktiga i ett stort arbete? Början på något nytt?

När ni "inträder i Guds tjänst" börjar ett av era största äventyr. Då hjälper ni Gud att påskynda sitt verk och det är en härlig, glädjeric och fantastisk upplevelse.

Men det är fler än vi som tycker så. Förra året gick unga män i lärarnas kворum i en liten stad i Utah till webbplatsen för ungdomsaktiviteter (lds.org/youth/activities) för att få idéer till en aktivitet. En aktivitet fångade deras öga mer än någon annan: "Tjänande i dagarna sju."

De här unga männen beslöt sig för att göra aktiviteten ännu mer omfattande: De skulle tjäna någon i församlingen varje dag under en vecka. När 19 familjer anmälde sitt intresse blev de unga männen lite förvånade och kanske en aning överväldigade. Hur skulle de hinna tjäna så många på så kort tid? Men de hade lovat, så de

beslöt sig för att tjäna alla familjerna.

Under en enda vecka tjänade de i över 250 timmar sammanlagt genom att bland annat flytta en stor hög stenar, tillverka en sandlåda, rensa takrännor och stapla ved. Och det gjorde skillnad för de unga männen också.

De förundrades över styrkan de kände och välsignelserna de fick. De beskrev hur enade de hade varit som kворum och hur de hade fått gudomlig hjälp med hemläxor och andra ansvar. Numera när deras församling behöver någon som tjänar svarar lärarnas kворum entusiastiskt på uppmaningen. De tjänade inte bara under en vecka – de försöker tjäna varje dag.

Tjänande och att bygga upp Guds rike är verkligen ett förunderligt verk. Det gav de här unga männen glädje och det kommer att glädja er när ni lyfter andra och ser hur deras liv förändras tack vare ert rena och ärliga arbete. Som generalpresidentskapet för Unga kvinnor sade på sidan 48: Det är en förmån att få tjäna Gud.

Inträd nu genast i Guds tjänst "av allt ert hjärta, all er förmåga, allt ert förstånd och all er styrka" (L&F 4:2). Vi vill höra om era tjänandeupplevelser! Videofilma och ta bilder av ert tjänande och lägg upp dem på sociala media, dela dem med familj och vänner och mejla dem till liahona@ldschurch.org. Ni kan också berätta om det för andra på webbplatsen för ungdomsaktiviteter. Fråga andra om de vill tjäna i detta förunderliga verk tillsammans med er. Låt oss se hur mycket vi kan förändra världen. ■

David L. Beck, president (i mitten);
Larry M. Gibson, förste rådgivare (till vänster);
Randall L. Ridd, andre rådgivare (till höger)

ETT STEG I TAGET

Ungdomar i Italien berättar hur de tjänar Gud av allt sitt hjärta, all sin förmåga, allt sitt förstånd och all sin styrka.

Hillary Olsen

Nu när du har fått reda på att årets tema för veckoträffarna handlar om tjänande, vad tänker du göra åt det? Herren har bett dig tjäna honom av *allt* ditt hjärta, all din förmåga, allt ditt förstånd och din styrka (L&F 4:2). Det är en hel del och kan kännas överväldigande. Men det måste det inte göra.

”Det är som att bestiga ett berg”, säger Marco D. från Taranto i Italien. ”Det kan kännas svårt att bestiga berget om man tittar mot toppen, men om man tar ett steg i taget så blir det mycket lättare. Sätt ena foten framför den andra och när du har tagit ett steg säger du till dig själv: ’Jag klarade det!’ och går vidare genom att ta nästa steg.”

Mitt i all pizza, pasta och kullersten som det italienska livet består av så har ungdomarna i södra Italien hittat bra steg som de kan fokusera på för att tjäna med *allt* hjärta, förmåga, förstånd och styrka.

SÖK ANDLIG VÄGLEDNING

Andlig vägledning är ett viktigt steg för att man ska kunna tjäna Herren, och Davide C., 15 år, vet att den inte kommer utan att man själv söker den. "Jag behöver vara ett redskap i Guds hand", säger han. "Jag behöver vara redo att ta emot och följa Andens maningar. Och för att vara det måste jag alltid omge mig med det som hör Herren till."

Davide och hans familj har inte alltid varit medlemmar. Men han lärde sig redan före dopet hur viktigt det är att studera skrifterna. Hans bror var den första som lät döpa sig och hans föräldrar följde snart efter. Davide visste att han behövde ett eget vittnesbörd. Han studerade Mormons bok och kände Anden. Det var en god känsla som hjälpte honom fatta beslutet att bli medlem i kyrkan.

Fyra år senare söker Davide fortfarande vägledning från Anden. "Vi måste skapa vanor. Vi får inte strunta i att studera skrifterna eller be", säger han.

HÅLL DIG REN

Marco D., 17 år, nämner hur viktigt det är att lyda buden, särskilt kyskhetslagen. "Motståndaren frestar oss på alla tänkbara sätt och försöker få oss att göra fel", säger Marco. "Vänner kan också ha ett dåligt inflytande på dig." För några år sedan insåg Marco att han behövde byta vänner, för han

insåg att de vänner han umgicks med hade dåligt inflytande på hans val. "Jag behövde hitta vänner som accepterade mig som den jag var och inte ville att jag skulle vara den världen förväntade sig."

Vi snubblar ibland på vår färd upp för berget. "Gå och träffa biskopen och tala öppet med honom" när det händer, uppmanar Marco oss. "Biskopen är vår broder. Vi kan lita på honom."

Marcos strävan att vara lydig och hålla sig ren gör det möjligt för honom att tjäna Gud i dag och det förbereder honom också på att en dag tjäna som heltidsmissionär.

TA DIG TID

Manuel M., 17 år, inser att det inte alltid är lätt att tjäna Gud. "Vi sätts ofta på prov", säger Manuel. "Ibland vill vi hellre göra annat. Ibland vill jag hellre sova, gå på en fotbollsmatch eller vara med mina vänner. Men mamma har lärt mig att vi måste välja att tjäna Herren. Det är okej att göra annat också, men vi måste prioritera att tjäna Herren."

Miriam D., 14 år, vet att hon måste avsätta en viss tid till att studera skrifterna och be varje dag, annars blir det inte av. "Det känns som om jag får så mycket gjort när jag avsätter en viss tid till det", säger Miriam. "Dessutom, när vi ger Herren mer av vår tid så blir vi inte lika mycket frestade – det gör oss starkare."

TJÄNA VILLIGT

Att tjäna med allt sitt hjärta, all sin förmåga, allt sitt förstånd och all sin styrka innebär för Sabrina D., 15 år, att man gör det med *buona volontà*. Med andra ord att man gör det villigt och glatt.

Alessio I., 12 år, håller med: "Man kan inte bara göra det för att biskopen eller föräldrarna säger till en. Man ska inte känna sig tvungen. Herren vill att vi gör det av rätt anledning."

Hur kan vi känna mer *buona volontà* när vi tjänar? "Att läsa skrifterna hjälper mig, för de lär oss att det är rätt att tjäna varandra", säger Sabrina.

Att studera och förstå försoningen bättre kan också hjälpa oss att tjäna villigt och glatt. Elvira D., 17 år, säger: "Liksom vår himmelske Fader sände sin Son, som gjorde sitt yttersta för vår skull, måste vi vara villiga att ge allt vi kan till att tjäna Herren."

FOKUSERA PÅ ANDRA

Systrarna Giulia, 16 år, och Veronica D., 14 år, vet att det är viktigt att fokusera på andra. "Tjänande gör att vi ser människor med andra ögon. När man tjänar någon blir båda väl-signade", säger Giulia.

Veronica säger: "En gång ville jag verkligen berätta om evangeliet

för någon, men jag kände mig inte redo. Jag var rädd. Men när jag fokuserade på dem jag tjänade kändes det bättre, för jag visste att Herren skulle hjälpa mig."

Giulia och Veronica fick möjlighet att tjäna sin vän Virginia på ett sätt som förändrade hennes liv. De började be henne följa med till kyrkans aktiviteter. De bjöd också in Virginias familj till sina familjeaktiviteter. Snart började Virginias familj att träffa missionärerna. Ett år senare lät Virginia och hennes lillasyster döpa sig.

Nu när hon är medlem i kyrkan försöker Virginia se tillfällen att tjäna dem hon möter. Hon vill verkligen berätta för andra om evangeliet. Ibland retar hennes skolkamrater henne för att hon har blivit medlem, så hon ber för att få veta vilka hon ska tala med. En dag manade Anden henne att tala med en flicka hon kände. "Jag gav henne en Mormons bok och frågade om hon ville följa

med mig till kyrkan. Hon kom! Och nu läser hon Mormons bok."

Samuele D., 14 år, söker efter tillfällen att stärka de andra i kворumet: "Jag försöker hjälpa de andra killarna i mitt kворum genom att uppmuntra dem under klassen. Ibland tycker de att det är pinsamt eller skrämmande att delta." Samuele säger att ett sätt han kan tjäna Gud på och förbereda sig för framtida ansvar är att hjälpa andra att känna sig trygga.

BÖRJA NU

Så vad tänker *du* göra? Alessio I. säger: "Jag måste inte vänta tills jag är äldre på att göra skillnad. Jag behöver göra det redan nu."

De här stegen kan också hjälpa dig när du börjar inse att du är en värdefull del av Herrens verk. Ta ett steg i taget. Då gör du en viktig insats medan du lär dig ge allt i Herrens tjänst. ■

Författaren bor i Utah, USA.

TJÄNA GUD AV ALLT DITT

FÖRSTÅND

TJÄNA GUD AV ALLT DITT

HJÄRTA

TJÄNA GUD AV ALL DIN

FÖRMÅGA

TJÄNA GUD AV ALL DIN

STYRKA

TJÄNA GUD AV ALLT DITT FÖRSTÅND

"Förmågan att tänka är en gåva från Gud ... Vårt sätt att tänka påverkar i hög grad vår inställning och vårt uppträdande, och likaså vår ställning i livet här efter" (Handledning för skriftstudier, "Tankar" scriptures.lds.org). Förståndet hjälper oss att lära oss och förändras till det bättre – om vi söker efter goda saker. Här är några förslag på hur du kan tjäna Gud av allt ditt förstånd:

- Studera skrifterna och profeternas ord.
- Tänk positivt om andra och dig själv.
- Sök kunskap, särskilt om uppbyggande saker.
- Välj sund och upplyftande underhållning.
- Forska i något som betyder mycket för dig – till exempel en händelse i kyrkans historia eller en förfader.
- Fokusera dina tankar på Frälsaren under sakramentet.
- För dagbok och läs den regelbundet.

TJÄNA AV ALLT DITT HJÄRTA

Hjärtat håller dig vid liv. "Hjärtat" kan också vara det centrala eller kärnan i saker och ting och platsen där önskningar och känslor bor. När vi tjänar Gud av allt vårt hjärta låter vi honom forma våra önskningar, vår vilja och vår kärlek. Han ber oss att älska honom genom att hålla hans bud och älska andra. Här är några förslag på hur du kan göra det:

- Låt bön, skriftstudier och närvaro på kyrkans möten vara viktigare än dina egna önskningar.
- Visa medkänsla och vänlighet mot någon i familjen eller på skolan.
- Gör något som någon annan vill göra.
- Försök sätta dig in i någon annans känslor.
- Ge någon en uppriktig komplimang.
- Tala med eller sätt dig bredvid någon som är ensam.

TJÄNA AV ALL DIN FÖRMÅGA

Att tjäna av all vår förmåga betyder att helt enkelt göra det vi kan, både andligen och timligen, och vänder oss utåt. Vilka talanger vi än har (från att kunna lyfta en tung soffa till att alltid se det positiva under svåra situationer) kan vi använda dem för att stärka andra. Här är några förslag på hur du kan tjäna av all din förmåga:

- Fråga dig själv: "Vem behöver min hjälp i dag?" – och gör sedan något åt det.
- Hjälp någon, genom att till exempel att sopa altanen, städa rummet eller diska.
- Använd dina talanger: Laga ett fordon eller en dator, inred ett rum, tillverka något som du ger bort, skriv en dikt.
- Var extra mån om att vara en vän och ett gott exempel.
- Lär någon annan något som du kan.

TJÄNA AV ALL DIN STYRKA

Den energi vi lägger ner på att tjäna Gud är ett sätt att ge honom all vår styrka. Styrka är också andlig kraft, inre åtagande, förmåga att återhämta sig och att flitigt göra det som är gott. Vi visar vår styrka när vi lever efter principerna som Frälsaren själv följde. Då kan vi ta emot gudomlig andlig kraft. Här är några förslag på hur du kan tjäna av all din styrka:

- Låt inget distrahera dig när du studerar skrifterna.
- Arbeta i enighet med andra i församlingen eller grenen.
- Försvara moraliska värderingar.
- Följ maningar från den Helige Anden om att välsigna andra.
- Bestäm dig för att leva rättfärdigt och håll fast vid det när frestelser kommer.
- Vårda din hälsa genom att äta rätt och motionera.
- Håll dina förbund så att du får större andlig kraft.

VÅGA GE ALLT

"Se därför till, o ni som inträder i Guds tjänst,
att ni tjänar honom av allt ert hjärta, all er förmåga, allt ert förstånd
och all er styrka, så att ni kan stå utan skuld inför Gud på den yttersta dagen."
(L&F 4:2)

VARFÖR ÄR Jesus Kristus viktig I MITT LIV?

*När vi förstår allt som Frälsaren
gjorde för oss blir han den viktigaste
personen i våra liv.*

Michael R. Morris

Kyrkans tidningar

Jag läste nyligen en blogg där författaren talade om hur Frälsaren har en viktig roll i hennes dagliga liv. Jag gladdes över att hon var villig att beskriva sina känslor, men jag sörjde över en läsares kommentar: "Han betyder inget som helst i mitt liv. Det har han aldrig gjort och kommer aldrig att göra."

Den läsaren kunde inte ha mer fel. Förr eller senare behöver vi alla Frälsaren. Vi gör alla misstag som vi inte kan ställa till rätta, upplever förluster vi inte kan ersätta och ställs inför smärta, förföljelser, tragedier, bördor och besvikelser som vi inte kan hantera på egen hand.

Den goda nyheten är att vi inte *behöver* hantera dem på egen hand.

"I ett ögonblick av svaghet kan vi utropa: 'Ingen vet hur det känns. Ingen förstår.' Men Guds Son känner och förstår fullständigt, för han har upplevt och burit vars och ens bördor", sade äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum. "Och tack vare sitt oändliga och eviga offer (se Alma 34:14), har han fullkomlig medkänsla och kan räcka oss sin barmhärtighets arm."¹

Jesus är betydelsefull i våra liv, för tack vare hans försoning, lärdomar, hopp, frid och exempel kan han hjälpa oss förändra våra liv, möta våra prövningar och gå framåt med tro på vår resa tillbaka till honom och hans Fader.

Jesus gör att vi kan omvända oss

En av anledningarna till att Jesus är så viktig för dem som följer honom är

att vi alla faller till korta och behöver omvändelsens gåva som vi får genom försoningen.

När vi snubblar och faller vill Satan att vi ska tro att vi inte är goda nog att resa oss upp och gå tillbaka till den rätta vägen. Han vill också att vi ska glömma att evangeliet är "*omvändelsens evangelium*" (L&F 13:1; kursivering tillagd). Men vi vet att "Kristi nåd är verklig och skänker både förlåtelse och rening till den botfärdige syndaren".²

Kraften i Jesu Kristi försoning är tillgänglig för oss alla, men vi måste välja att låta den verka i våra liv. Föreställ dig att du ger en speciell gåva till en vän – något din vän verkligen behöver och som du inte kunde skaffa utan personliga uppoffringar. Föreställ dig sedan att din vän svarar: "Tack, men jag vill inte ha din gåva." Hur skulle det kännas?

När vi inte låter Jesus hjälpa oss bli rena genom omvändelsen så är det som om vi förkastar hans gåva.

Jesus undervisar om sanningen

Vid ett tillfälle valde ett stort antal personer att inte följa Jesus längre, och han frågade de tolv apostlarna: "Inte vill väl också ni gå bort?" Petrus svarade: "Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord" (Joh. 6:67–68).

Du hittar "det eviga livets ord" som Frälsaren gav i skrifterna, i levande profeters lärdomar och den Helige Andens viskningar. De ger oss grunden till "lycka i detta liv och evigt liv i den kommande världen"³ och de leder oss i säkerhet tillbaka till vår himmelske Fader och vår Frälsare.

Vilka är några av de stora sanningar som Frälsaren undervisade om? President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, nämnde fyra under ett konferenstal nyligen:

- "Vår Fader har gett sina barn den stora lycksalighetsplanen."
- "Genom försoningen kan vi leva för evigt med våra kära."
- "Vi kommer till slut att ha förhårligade, fullkomliga och odödliga kroppar som inte tyngs av sjukdom eller handikapp."
- "Våra tårar av sorg och saknad kommer att bytas ut mot lycka och glädje i överflöd."⁴

Jesus erbjuder oss hopp

När vi ställs inför allvarliga utmaningar är det ibland svårt för oss att lita på Herren. Men om vi litar på honom får vi det hopp vi behöver för att kunna möta våra utmaningar.

Så var det för familjen Gatrell, som tillhör syster Jean A. Stevens församling. Syster Stevens, första rådgivare i Primärs generalpresidentskap, sade att familjen höll ett fast tag i evangeliet och sina tempelförbund när broder Gatrell fick veta att han hade cancer.

Det gav dem hopp tack vare Guds löften om att de skulle vara tillsammans igen efter det här livet.

Under den svåra tiden innan hennes man gick bort sade syster Gatrell: "Jag visste att Herren vakade över oss. Om man litar på Herren kan man verkligen övervinna alla livets svårigheter."⁵

Försoningens gåva ger oss hopp om evigt liv – ett hopp vi behöver under våra svårigheter eller när en närstående går bort.

"Vår kärleksfulle himmelske Fader [gav] oss sin älskade Son Jesus Kristus som vår Frälsare", sade president Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet. "Denna stora gåva och välsignelse, Jesu Kristi försoning, utgör ett universellt arv: löftet om återuppståndelse och möjligheten till evigt liv för alla som föds."⁶

Jesus erbjuder oss frid

Om du någonsin drabbats av naturkatastrofer, fallit offer för grymt skvaller, upplevt en livsavgörande utmaning, blivit ovän med en vän eller försvarat det som är rätt så vet du att du behöver Herrens frid. "Frälsarens frid", sade äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum, "överbinner världens virvelvindar".⁷

Under ett generalkonferenstal nyligen återgav äldste Andersen en berättelse om en Laurel-flicka som hånades och kallades för fula namn för att hon försvarade det traditionella äktenskapet. Hon lärde sig att

hån ibland är priset för att man är "trofast mot Gud och mot det som hans levande profeter undervisar om".⁸

Men vi står inte ensamma när vi försvarar det vi tror på. Vi kan alltid vända oss till Fridsfursten när vi känner oss ensamma eller överväldigade, ledsna eller oroliga, rädda eller värdelösa. Det gör vi genom att:

- be till vår himmelske Fader om att Anden ska vara hos oss
- läsa Herrens ord i skrifterna och det han uppenbarar till levande profeter
- gå till templet
- studera Frälsarens liv på kyrkan och i seminariet
- tillämpar hans försoning genom att omvända oss från våra synder
- bära våra vittnesbörd om honom.

När vi känner Frälsarens frid är inte våra hjärtan oroliga längre och vi är inte modlösa (se Joh. 14:26–27).

"Endast Mästaren känner djupet av våra provningar, vår smärta och vårt lidande", sade president Thomas S. Monson. "Endast han bjuder oss evig frid under svåra tider. Endast han rör vid vår plågade själ med sina ord av tröst."⁹

Jesus är vårt exempel

Under sin verksamhet pekar Jesus inte bara ut vägen som gör oss lyckliga – han går före. Genom sin försoning lär han oss att älska. Genom

sina lärdomar leder han oss till eviga sanningar. Genom sitt fullkomliga liv leder han oss längs lydnadens väg.

"Det största föredöme som någon sin vandrat på jorden är vår Frälsare Jesus Kristus. Under hela sin jordiska verksamhet undervisade, tjänade och älskade han andra", sade äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum. Frälsaren, tillade han, "inbjuder oss att följa hans fullkomliga exempel".¹⁰

När vi förstår att Frälsaren möjliggjorde omvändelsen och uppståndelsen, undervisar om ytterst viktiga sanningar, erbjuder oss hopp och frid och ger oss det fullkomliga exemplet, kommer han i centrum i våra liv. Och när han är vår vän har vi modet att driva ut fruktan och gå framåt med tro. ■

SLUTNOTER

1. David A. Bednar, "Bära sina bördor med lätthet", *Liahona*, maj 2014, s. 90.
2. D. Todd Christofferson, "Jesu Kristi uppståndelse", *Liahona*, maj 2014, s. 113).
3. "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 3.
4. Dieter F. Uchtdorf, "Tacksam under alla förhållanden", *Liahona*, maj 2014, s. 76.
5. Jean A. Stevens, "Frukta inte, ty jag är med dig", *Liahona*, maj 2014, s. 83.
6. Henry B. Eyring, "En ovärderlig arvedel av hopp", *Liahona*, maj 2014, s. 24.
7. Neil L. Andersen, "Andliga virvelvindar", *Liahona*, maj 2014, s. 20.
8. Se Neil L. Andersen "Andliga virvelvindar", s. 19–20.
9. Thomas S. Monson, "Jag skall inte lämna dig eller överge dig", *Liahona*, nov. 2013, s. 87.
10. Richard G. Scott, "Jag har gett er ett exempel", *Liahona*, maj 2014, s. 35.

DELTA I SAMTALEN

Att begrunda till söndag

- Hur har Jesu Kristi försoning välsignat dig?
- Vad har Jesus sagt som tröstar dig när det är svårt?
- När har du känt Frälsarens frid genom den Helige Anden?

Vad du kan göra

- Skriv i din dagbok nästa gång Frälsarens exempel eller lärdomar hjälper dig välja rätt.
- Förbered dig för att ta sakramentet genom att studera försoningen.
- Berätta vad Jesus Kristus betyder för dig för din familj, i kyrkan eller på sociala media.

**Äldste
Robert D. Hales**
i de tolv apostlarnas
kvorum

HUR MAN UPPNÅR EVIGA MÅL

Jag vill föreslå några av de viktigaste målen i livet som kommer att ge dig glädje när du utför din mission här på jorden – eviga mål som hjälper dig återvända med heder till din Fader i himlen. De är bland annat följande:

1. **Gift dig i templet och bygg eviga familjerelationer** genom att med bönens hjälp balansera livets många olika delar, som familjen, yrke, vidareutbildning, hobbyer och underhållning.
2. **Följ din religion** trofast och lydigt och **håll dina förbund** vid dopen och i templet, **njut alltid av livets goda ting**.
3. **Håll fast vid det eviga perspektivet**, kom ihåg att det som är av riket är evigt och det som är av världen är timligt eller tillfälligt.

4. Kom ihåg att **tjäna hängivet** under hela livet och alltid **ta hand om de behövande** som din **kärlek** och annat **stöd** kan hjälpa.

Det här är livslånga mål som kräver vår fokus och tid. Det räcker inte att sätta mål. Vi måste **planera** för hur vi ska uppnå dem.

I kväll eller i morgon, **begrunda vad du vill uppnå i ditt liv** och vilka mål **du** ska ha. Ta dig tid att **skriva ner dem** och **gå igenom dem** under de kommande åren. Ta sedan några timmar till att fundera över vad du kan göra för att uppnå de här målen i dag, i morgon, nästa vecka och nästkommande månader.

Hur väljer du vilka viktiga eviga mål du har och vad innehåller de? Och något som är lika viktigt: Hur ser din plan ut för att uppnå dem? Kom ihåg att tiden är en viktig – till och med kritisk – del av din planering. Det kanske känns i dag som om du

har obegränsat med tid att uppnå eviga ting.

Alla har fått tiden till skänks, det är sant. Men att tiden går betyder inte alltid att vi gör framsteg.

”Detta liv är tiden för människorna att bereda sig att möta Gud, ja se, detta livets dag är dagen för människorna att utföra sina verk” (Alma 34:32).

Hemligheten är att **med vishet välja aktiviteterna** som hjälper oss uppnå inspirerade mål och sedan visa karaktärsstyrkan och hängivenheten som behövs för att **ignorera det som distraherar eller hindrar oss** från att nå vår eviga bestämelse.

Jag vittnar om att du har tillräckligt med tid här på jorden för att kunna förbereda dig inför och utföra din mission i livet – om du **använder din tid vist**. Och det finns ingen bättre tid att göra det än nu, i din ungdom (se Alma 37:35). ■

Från ett examenstal den 11 december 2004 vid BYU-Idaho.

Det CENTRALA i MITT LIV

Jag hade lärt mig om Frälsarens mission av Bibeln, men hade han verkligen besökt den amerikanska kontinenten?

Roberto Pacheco Pretel

När jag fyllde 18 gav pappa mig tillåtelse att låta döpa mig i en valfri kyrka. Jag ville bli medlem i en kristen kyrka, för jag hade studerat Bibeln med flera samfund och trodde på Jesus Kristus.

En dag släppte min farbror in två missionärssystrar hos oss. De talade med stor övertygelse om deras tro på Mormons bok, att den var ännu ett vittne om Jesus Kristus, och berättade att han hade besökt den amerikanska kontinenten.

Då sade jag att jag undrade om de inte hade fel, för jag hade aldrig läst något om det. En av missionärssystrarna sade till mig, vänligt med tårar i ögonen: "Broder Roberto, att du inte vet att Mormons bok är sann betyder inte att vi har fel. Jag vet att Jesus Kristus älskar oss och att han

besökte den här kontinenten, att han undervisade om sitt evangelium precis som han gjorde i det heliga landet."

De försökte svara på mina frågor och tvivel under vårt första samtal och vi kom överens om att vi skulle träffas igen nästa vecka.

Samma kväll började jag bläddra i Mormons bok. När jag läste titelbladet fångade en mening min uppmärksamhet: "Jesus är Kristus, den evige Guden, som uppenbarar sig för alla nationer." Jag läste också 3 Nephi 11 om Frälsarens besök på den amerikanska kontinenten och en glädje spred sig i hjärtat. Så jag gjorde det som missionärerna hade bett mig göra: Jag knäböjde och frågade min himmelske Fader om boken var sann.

När jag bett kände jag frid och en visshet om att den var det. En kort sekund undrade jag om systrarnas tårar hade påverkat mig och fått mig att tro på deras vittnesbörd. Så jag fortsatte läsa Mormons bok tills klockan var efter fyra på morgonen. Varje gång jag bad kände jag ännu starkare att Kristus verkligen kom till den amerikanska kontinenten och att han ville att jag skulle lära mig mer om hans sanna evangelium.

På bara några veckor läste jag ut Mormons bok och ville bli döpt i den sanna kyrkan.

Genom att läsa Mormons bok kom jag närmare Jesus Kristus och jag kunde sätta honom i centrum i mitt liv. Jag är så tacksam för att Frälsarens sände missionärerna och kyrkan till mig. ■

Författaren bor i Arequipa, Peru.

Jag brukade vara elak, men det är jag inte längre och jag vill berätta om evangeliet.

Hur kan jag ändra på mitt rykte?

För det första, låt inte rädsla hindra dig. Om Anden har påverkat dig och du försöker omvända dig och ändra dig så är det underbart. Kom ihåg att förändringen sker genom den möjliggörande kraften i Jesu Kristi nåd. Med hans hjälp kan du bli en ny människa och börja ändra på ditt rykte. Han hjälper dig också att berätta om evangeliet. Det kommer att ta tid att ändra ditt rykte, men det är det värt. Låt oss ge dig några förslag om hur du kan göra det:

- Be dem du vet att du har sårat om förlåtelse.
- Var extra mån om att vara vänlig mot personer som du inte skulle ha varit vänlig mot tidigare.
- Försök att alltid vara uppriktig och äkta.
- Om dina vänner är elaka mot andra, få dem antingen att sluta, eller sluta vara med dem. Annars tror man att du är som de.
- Du kan studera Moroni 7 och be om att känna kristlig kärlek. ■

Frälsaren sade att en stridslysten ande är av djävulen (se 3 Nephi 11:29). Vad är skillnaden mellan att vara oense med andra och att strida med dem?

Det är normalt att ha olika åsikter och ibland måste vi som Kristi lärjungar stå för det vi tror på inför andra som tycker motsatsen. Men vi måste

uttrycka vår ståndpunkt på ett positivt och sakligt sätt utan att bli arga, bittra eller kränkande. Så hur undviker vi stridslystna konflikter?

Man kan vara av annan mening utan att vara otrevlig. För att undvika stridigheter måste vi börja med våra motiv och önskningar. I skrifterna står det att "övermod vållar bara kiv" (Ords. 13:10). Om du bryr dig mest om att "vinna diskussionen" eller om att "ha rätt" så leder det nästan alltid till stridigheter.

Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum har lärt oss några

sätt som vi kan undvika stridigheter på: 1) "visa medkännande omsorg om andra"; 2) "tygla begäret att tala eller skriva stridslystet för personlig vinning eller ära"; och 3) "i ödmjuk underkastelse verkligen älska Gud".¹ Då kan Herrens ande vara hos oss i stället för en stridslysten ande. ■

SLUTNOT

1. Se Russell M. Nelson, "Stridighetens kräftsvulst", *Nordstjärnan*, juli 1989, s. 63.

JAG GAV DEN *bästa gåvan*

Jag gav min vän den bästa födelsedagspresent hon någonsin fått.

Mariela Rodriguez

När jag var 13 år bad profeten kyrkans medlemmar att läsa Mormons bok på fem månader, innan årets slut, och lovade dem välsignelser om de gjorde det. En dag när jag satt och läste på bussen satt en flicka som hette Cynthia bredvid mig. Hon undrade vad det var för bok jag läste. Jag sade att det var Mormons bok och att det var en speciell bok. Jag sade att jag ville läsa klart den innan årets slut så att jag skulle få välsignelser.

Hon började ställa fler frågor och jag sade att hon kunde följa med hem så att vi kunde prata mer om det. Hon tackade ja och vi pratade i flera timmar om Mormons bok och kyrkan under dagarna som följde.

Nästa måndag bjöd jag in henne till hemafton och där fick hon träffa missionärerna. De började undervisa henne och hon började komma till kyrkan och till alla ungdomsaktiviteter och andra möten i kyrkan.

Hon bestämde sig för att hon ville bli döpt, och med sina föräldrars tillåtelse döptes hon på sin födelsedag det året. Hon sade att det var den bästa present hon någonsin fått. Hennes mamma och syskon kom till dopet. Hon bad mig sjunga "Den himmelska elden" (*Psalmer*, nr 2) och hon bad min pappa döpa henne. När hon kom upp ur vattnet kramade vi om varandra och grät. Jag glömmer aldrig den dagen, för jag var så otroligt lycklig.

Ett år senare flyttade jag och min familj. Det var svårt, för jag och Cynthia hade blivit goda vänner och systrar i evangeliet.

Men trots att vi inte bor nära varandra längre så är vi fortfarande riktigt goda vänner. Vi ringer ofta varandra och för inte så länge sen ringde hon och berättade att hennes mamma träffar missionärerna. Det gjorde mig så glad, för hennes mamma ville inte träffa dem tidigare. Cynthia sade att hon hoppas att hela hennes familj ska gå i kyrkan en dag. Hon tackade mig för att jag berättade för henne om kyrkan. ■

Författaren bor i Texas, USA.

Ge en hjälpende hand!

Varje dag visar barn över hela världen att de bryr sig genom att hitta på sätt att hjälpa andra!

KAKOR OCH KASPERDOCKOR

Min familj hade en "årstid för tjänande". Jag och mina bröder tillverkade kasperdockor till barn på ett barnhem. Vi tog också med oss "chocolate chip cookies" till några brandmän och städade kring en sjö. Jag är så glad att vi fick tjäna!

Tobin P., 9 år, Idaho, USA

GLADA SÅNGER

Under vår tjänandedag besökte vi ett äldreboende. När vi började sjunga primärsånger och andra sånger började de klappa händerna och sjunga med. En del dansade till och med! Vi kramade om dem och gav dem hemgjorda kort.

Leiria distrikt, Portugal

BÄTTRE ÄN JULAFTON

Mamma och pappa var trötta efter en lång dag. Jag diskade och ställde undan, sopade golvet och torkade bordet och bänken. Sedan städade jag vardagsrummet och lekrummet. När mamma och pappa vaknade sade de att det var bättre än julafton!

Cambrie G., 11 år, Georgia, USA

SKICKA DIN HJÄLPANDE HAND TILL OSS

Hur många hjälpande händer behövs det för att nå hela vägen runt jorden? Gör en god gärning och hjälp oss ta reda på det!

1. Rita av handen på ett papper och klipp ut den.
2. Skriv ner vad du gjorde för att hjälpa någon – eller hur någon hjälpte dig. Det kan vara något stort eller något litet.
3. Klistra dit ett foto av dig själv.
4. Be dina föräldrar eller en vuxen hjälpa dig skicka ditt bidrag till liahona@ldschurch.org eller till adressen på sidan 3.

Vi samlar in hjälpande händer från och med nu till oktober 2015.

SOCKLÅDAN

Hemlösa fryser väldigt på vintern! Vi bestämde oss för att samla in varma sockor till hemlösa i vårt område. Unga män och Unga kvinnor hjälpte till och snart var vår socklåda överfull med hundratals sockor till de hemlösa!

Alberta, Kanada

Läs berättelser i **NYA TESTAMENTET**

Jesus berättade om en herde som älskade sina får och letade efter ett som hade gått vilse. I år kan du lära dig mer om det Jesus undervisade om i Nya testamentet. Varje gång du läser ett av skriftställerna på sidan 68 färglägger du nästa nummer. Om du läser varje vecka hinner du färglägga bilden före årets slut!

Be en vuxen hjälpa dig att klippa ut listan eller skriva ut den på liahona.lds.org. ■

Läsförslag för varje vecka till ”Läs berättelser i Nya testamentet” (se sidorna 66–67).

VECKA	LÄS		
1	Johannes Döparen beredde vägen för Jesus Kristus Matteus 3:1–6; Lukas 1:5–25, 57–80	26	Jesus Kristus uppstår Matteus 27:52–53; 28:1–20; Lukas 24; Johannes 20; Apostlagärningarna 1:3, 9–11; 1 Korintierbrevet 15:5–6, 22
2	Jesus Kristus föds Matteus 1:18–25; Lukas 1:26–38; 2:1–20	27	För mina får på bete Markus 16:15; Johannes 21:1–17
3	Jesus Kristus som barn Matteus 2; Lukas 2:21–52	28	Pingstdagen Johannes 14:25–27; Apostlagärningarna 2:1–24, 32–33, 36–47
4	Jesus Kristus döper sig Matteus 3:13–17; Johannes 3:5	29	Aposteln Petrus Matteus 4:18–19; 14:22–33; 16:13–17; 17:1–9; Lukas 22:31–34, 54–62; Apostlagärningarna 3:1–9, 19–21; 4:6–20; 5:12–42
5	Jesus Kristus frestas av Satan Matteus 4:1–11; Markus 1:12–13; Lukas 4:1–13	30	Barnabas, Ananias och Safira, Stefanus martyren Apostlagärningarna 4:32–5:10; 6; 7:54–60
6	Jesus Kristus rensar templet Matteus 21:12–14; Lukas 19:45–48; Johannes 2:13–16	31	Petrus och Kornelius Apostlagärningarna 10:1–11:18
7	Jesus kallar sina apostlar Matteus 4:18–22; 16:13–19; Markus 3:13–19; 16:15; Lukas 5:1–11; 6:12–16	32	Saulus omvändelse Apostlagärningarna 7:57–60; 8:1–3; 9:1–30; 26:9–23
8	Bergspredikan Matteus 5:1–6:4; 7:12; Lukas 6:17–36	33	Paulus första missionsresa Apostlagärningarna 13:4–11, 14–43; 14:5–10
9	Jesus Kristus undervisar om bönen Matteus 6:5–13; 7:7–11; 26:36–46; Lukas 9:28–29; 11:2–4, 9–13; Jakobs brev 1:5–6	34	Paulus andra missionsresa Apostlagärningarna 15:36–41; 16:16–34
10	Jesus Kristus botar sjuka Matteus 8:5–10, 13; 25:34–40; Markus 1:40–45; Lukas 4:38–40; 7:11–17; Johannes 4:46–54; 13:34–35	35	Paulus tredje missionsresa Apostlagärningarna 18:23; 19:1–7, 11–12, 20
11	Jesus Kristus och sabbatsdagen Matteus 12:1–13; Markus 2:23–28; 3:1–6; Lukas 13:11–17; 14:1–6; Johannes 5:2–16	36	Jesus Kristus ska komma tillbaka Apostlagärningarna 1:9–11; Joseph Smith — Matteus 1:1–4, 21–55
12	Jesus Kristus använder kraften i sitt prästadöme till att välsigna andra Matteus 14:23–33; Markus 4:35–41; 6:33–44; Lukas 9:37–43; Apostlagärningarna 10:38	37	Paulus brev till romarna Romarbrevet 1:16; 8:13–18, 31–39; 12:3–21
13	Jesus Kristus utförde underverk Markus 2:1–12; 5:21–43	38	Paulus första brev till korintierna 1 Korintierbrevet 6:19–20; 12:4–27; 13; 15:20–22, 40–42
14	Såningsmannen och liknelsen om ogräset Matteus 13:1–9, 18–30, 37–43; Markus 4:14–20; Lukas 8:11–15	39	Paulus andra brev till korintierna 2 Korintierbrevet 4:5–18; 9:6–8; 12:6–10
15	Det återfunna färet, det återfunna myntet, den återfunne sonen Matteus 18:12–14; Lukas 15	40	Paulus brev till galaterna Galaterbrevet 2:16–21; 5:22–23; 6:7–10
16	Den barmhärtige samariten och huset som byggdes på klippan Matteus 7:24–27; 22:34–40; Lukas 6:47–49; 10:25–37	41	Paulus brev till efesierna Efesierbrevet 1:3–12; 4:11–16; 6:10–18
17	Jesus Kristus botar tio spetälska och en blindfödd Lukas 17:12–19; Johannes 9	42	Paulus brev till filipperna Filipperbrevet 1:2–11; 2:12–13; 4:4–13
18	Den gode herden Matteus 19:13–15; Markus 10:13–16; Johannes 10:1–18	43	Paulus brev till kolosserna Kolosserbrevet 1:9–20; 3:1–16
19	Den obarmhärtige tjänaren Matteus 6:12, 14–15; 18:21–35	44	Paulus brev till tessalonikerna 1 Tessalonikerbrevet 2:1–12; 4:1–7; 2 Tessalonikerbrevet 2:1–4; 3:10–13
20	De tio jungfrurna, talenterna och änkans offergåva Matteus 25:1–13, 14–46; Markus 12:41–44; Lukas 21:1–4	45	Paulus brev till Timoteus 1 Timoteusbrevet 1:12–17; 5:1–3; 2 Timoteusbrevet 3:1–5, 14–17
21	Jesus Kristus uppväcker Lasarus från de döda Johannes 11:1–46	46	Paulus brev till Titus och Filemon Titus 1:1–4; 2; Filemon 1:3–9
22	Jesus Kristus triumferande intåg och den sista måltiden Matteus 21:1–11; Markus 14:12–26; Lukas 19:29–38; 22:15–20	47	Paulus brev till hebreerna Hebreerbrevet 1:1–6; 5:1–4; 11:1–11; 12:1–2
23	Jesus Kristus i Getsemane Matteus 26:36–46; Lukas 22:40–46; Johannes 3:16; 15:12–13	48	Jakobs lärdomar Jakobs brev 1:5–6; 2:17–18; 3:2–13; 5:12
24	Jesus Kristus blir förrådd, arresterad och ställd inför rätta Matteus 26:14–16, 47–27:31; Lukas 22:47–23:25	49	Petrus lärdomar 1 Petrus 1:3–11; 3:18–20; 4:6; 2 Petrus 1:2–8
25	Jesus Kristus korsfästs och begravs Matteus 27:32–66; Lukas 23:26–56; Johannes 10:17–18; 15:13; 19:13–42	50	Johannes och Judas lärdomar 1 Johannes 2:1–6; 3:10–18, 23; 4:7–10; 5:1–3; 2 Johannes 1:4; 3 Johannes 1:4; Judas 1:20–22
		51	Johannes Uppenbarelse Uppenbarelseboken 1:1–3; 2:7; 4; 12:7–9; 20:12
		52	Kom till Jesus Kristus, han är världens ljus och liv Matteus 11:28–30; Johannes 4:3–14; 6:35–51; 8:12; 14:6, 15

Använda tiden på ett bra sätt

Clayton W., 10 år, Missouri, USA

Ibland blir det riktigt kallt och snöigt där vi bor. Ibland får vi till och med stanna hemma från skolan och åka pulka ner för den stora backen bredvid huset. En dag när vi satte på oss overaller, mössor och vantar sade mamma att det var för kallt och blåsig att gå ut. Jag blev sur för

att vi tvingades stanna inne. Jag började klaga och mamma sa: "Gå upp på ditt rum och hitta på något bra att göra med din tid."

När jag gick in i rummet fundrade jag på vad Frälsaren ville att jag skulle göra. Jag bestämde mig för att lära mig Trosartiklarna utantill. När jag gick ner några timmar senare sade jag till mamma och mina syskon att jag var ledsen över att jag hade surat och berättat att jag hade lärt mig Trosartiklarna utantill. De blev så förvånade! Jag läste upp alla Trosartiklarna och det kändes bra att jag hade använt tiden på ett bra sätt.

Jag tror att Frälsaren blev glad när jag bestämde mig för att lära mig mer om honom när jag fick lite extra tid den morgonen. Jag är tacksam över att han har gett mig min familj och skrifterna så att vi kan lära oss mer om vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. ■

VÅR SIDA

Pappa är biskop i vår församling och han intervjuade mig innan han döpte mig. Det gjorde mig glad. Jag bestämde mig för att bjuda in min bästa vän i skolan och hans familj till dopet. De kom! Jag glömmer aldrig den speciella dagen.
Efrain W., 8 år, Spanien

Jag vet hur man går till webbplatsen för släktforskning och hur man hittar förfäder. Jag kollar om en förfader behöver tempeltjänst. Det är mitt sätt att göra Herrens verk.
Stephen S., 6 år, Filippinerna

Laura D., 8 år, Brasilien

**President
Boyd K. Packer**

president för de
tolv apostlarnas
kvorum

*Medlemmarna i
de tolv apostlarnas
kvorum är
särskilda vittnen
om Jesus Kristus.*

Hur kan SKRIFTERNA hjälpa mig?

SKRIFTERNA ...

- lär oss vart vi ska vända oss och vad vi ska göra
- ger oss hopp och glädje
- hjälper oss få ett vittnesbörd om Jesus Kristus
- skyddar oss andligen.

Gör skriftläsning till en daglig vana, så kommer välsignelserna.

Om du lär dig förstå skrifterna tidigt i livet lär du dig vilken väg du bör vandra. ■

Från "Nyckeln till andligt beskydd", Liahona, nov. 2013, s. 26–28.

Det hemliga

Jessica Larsen

Baserad på en sann berättelse

"Vi kan alla något ge"
(Barnens sångbok, s. 116).

Inte Ivy! Hon är en *tjej*", viskade Braden bakom Adam.

Men Adam var lagkapten för spökbollen den dagen och han hade bestämt sig. "Jag väljer Ivy", sa han igen lite högre. Tyler, den andra lagkaptenen hånlog. Till och med idrottsläraren Garcia verkade förvånad över Adams andra val.

Ivy såg förvånad ut men steg sedan blygt fram. Braden stönade.

Ivy var inte bara en tjej. Hon var dessutom minst i klassen. Hon såg

inte särskilt snabb ut och bollen var nästan större än hon. "Hon klarar nog inte ens av att lyfta bollen", sa Braden när Ivy kom dit.

"Hon kanske blir vårt hemliga vapen", sa Adam och försökte låta säker på rösten. Men det var inte därför han hade valt henne. Ivy hade berättat för Adam att hon inte gillade idrott eftersom hon alltid blev vald sist. De andra killarna retade Ivy, men mamma och pappa hade lärt Adam att killar ska respektera tjejer. Så han valde Ivy. Adam såg hur Tyler valde den största killen i

klassen och hoppades att han hade fattat rätt beslut.

När alla tillhörde ett lag blåste Garcia i visselpipan och lagen sprang till varsin sida av planen. Idrottsläraren gav Tyler bollen och Tyler letade bland alla i Adams lag tills han hittade Ivy. Han drog bak armarna och slängde iväg bollen.

Pang! Bollen träffade golvet och studsade utan att träffa någon. Adam blinkade. Ivy hade flyttat på sig i sista ögonblicket. Alla andra verkade förvånade, men Adam bara log. Det kanske inte hade varit en

vapnet

Ingen visste vad Ivy kunde göra.

sån dum idé att välja Ivy trots allt.

Matchen fortsatte. Tyler fortsatte att försöka träffa Ivy med bollen, men hon hoppade eller dök alltid undan. Ingen kunde träffa henne med bollen. Tyler och några av hans lagkamrater var så upptagna med att försöka slå ut Ivy att de inte brydde sig om att sikta på någon annan. Adam log brett – att Ivy var liten gjorde henne faktiskt *bättre* på spökboll eftersom det var svårare att träffa någon som var liten och snabb.

Till slut vann Adams lag matchen. "Hon var verkligen ett hemligt

vapen", sa Braden. "Ivy är rätt bra på spökboll."

"Ja", sa Tyler. "Nästa gång är hon på *mitt* lag. Då vinner vi garanterat!" Ivy log när hon gick till nästa lektion, omgiven av lagkamrater.

Adam kunde inte låta bli att le när han följde efter. Han hade varit snäll mot Ivy och han hade fått de andra killarna att respektera tjejer lite mer. Det bästa hemliga vapnet är inte hemligt egentligen – det är ju bara att vara snäll. ■

Författaren bor i Arizona, USA.

INGEN ÄR AVSEDD ATT MISSLYCKAS

"Varje människa är unik och har något särskilt att ge. Ingen är avsedd att misslyckas."

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, "Hjälp dem sikta högt", *Liahona*, nov. 2012, s. 60.

Gå i Jesus fotspår

Det här året i Primär kommer ni att få den underbara möjligheten att gå i Jesus fotspår och lära er om hans liv, som Nya testamentet berättar om. Era föräldrar kommer också att studera Nya testamentet i sina klasser.

Här är några aktiviteter som kan hjälpa dig och din familj lära sig mer om Nya testamentet tillsammans.

FÖRSLAG TILL FAMILJESAMTAL

Varför är det viktigt och roligt att studera Nya testamentet? Hur blir vi starkare av att lära oss mer om Frälsaren? Se till att alla får möjlighet att svara. Efteråt kan ni sjunga namnen på böckerna i Nya testamentet genom att välja en melodi som barnen kan och ersätta texten med böckernas namn (se Böckerna i Mormons bok, *Barnens sångbok*, s. 63). Ni kan också tillverka kort och skriva namnen på böckerna och lägga dem i ordning.

SÅNG OCH SKRIFTSTÄLLE

- "Låt mig få höra om Jesus" (*Barnens sångbok*, s. 36)
- Matteus 11:29

TIPS OM SKRIFTERNA

Om du stryker under i skrifterna blir det lättare för dig att hitta dina favoritverser senare!

Du kan använda blyertspenna, bläckpenna eller färgpenna.

Stryk under verserna där Jesus talar – eller ringa in versnumren.

Dina föräldrar kanske kan köpa Nya testamentet till dig så du får en egen bok.

LÄR DIG MER

Maria och Josef kom hit för att bli räknade av regeringen.

LÄR DIG MER

Kung Herodes var avundsjuk på Jesus, så Josef och Maria tog med sig Jesus hit för att han skulle vara i säkerhet.

LÄR DIG MER

Matteus 2:23

LÄR DIG MER

När Jesus hade fötts kom herdar och visa män hit för att dyrka honom.

LÄR DIG MER

Matteus 2:14

LÄR DIG MER

Josef och Maria tog Jesus hit när han var liten och sedan igen när han var tolv. Han stannade kvar och undervisade männen i templet.

LÄR DIG MER

Matteus 2:1

LÄR DIG MER

Maria bodde här när ängeln Gabriel visade sig för henne och berättade att Jesus skulle födas.

LÄR DIG MER

Templet som Herodes hade byggt fanns i den här stora staden som omringades av en mur.

LÄR DIG MER

Det här landet ligger nära Israel.

LÄR DIG MER

När Jesus var ung bodde han här med Maria och Josef.

LÄR DIG MER

Lukas 2:42–49

DÄR JESUS GICK

Turas om att välja ett av "Lär dig mer"-kortet. Läs informationen eller slå upp och läs skriftstället. Para sedan ihop kortet med en av platserna på kartan.

Nasaret

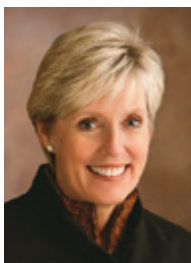
Egypten

Jerusalem

Betlehem

Rosemary M. Wixom

Primärföreningens
generalpresident

"Detta är frälsningsplanen för alla människor" (Mose 6:62).

En gång när jag besökte en klass med unga kvinnor, bad läraren eleverna att skriva ner sina tio viktigaste mål. Sedan bad hon dem läsa vad de hade skrivit. Abby, som just fyllt 12, satt bredvid mig. Det här var Abbys lista:

1. Gå på college.
2. Bli inredningsdesigner.
3. Gå på mission till Indien.
4. Gifter mig i templet med en återvänd missionär.
5. Få fem barn och ett hem.
6. Skicka ut mina barn på mission och till college.
7. Bli en farmor eller mormor som bakar kakor.
8. Skämma bort barnbarnen.
9. Lära mig mer om evangeliet och njuta av livet.
10. Återvända och bo hos min Fader i himlen.

Abbys tio-i-topp-lista

Abby förstod planen som vår himmelske Fader har för oss. Om du hela tiden försöker nå det allra viktigaste målet att återvända till din himmelske Fader – då kommer du dit! ■

*Från "Ta dig tid att prata och lyssna",
Liahona, apr. 2012, s. 37.*

DIN TIO-I-TOPP-LISTA

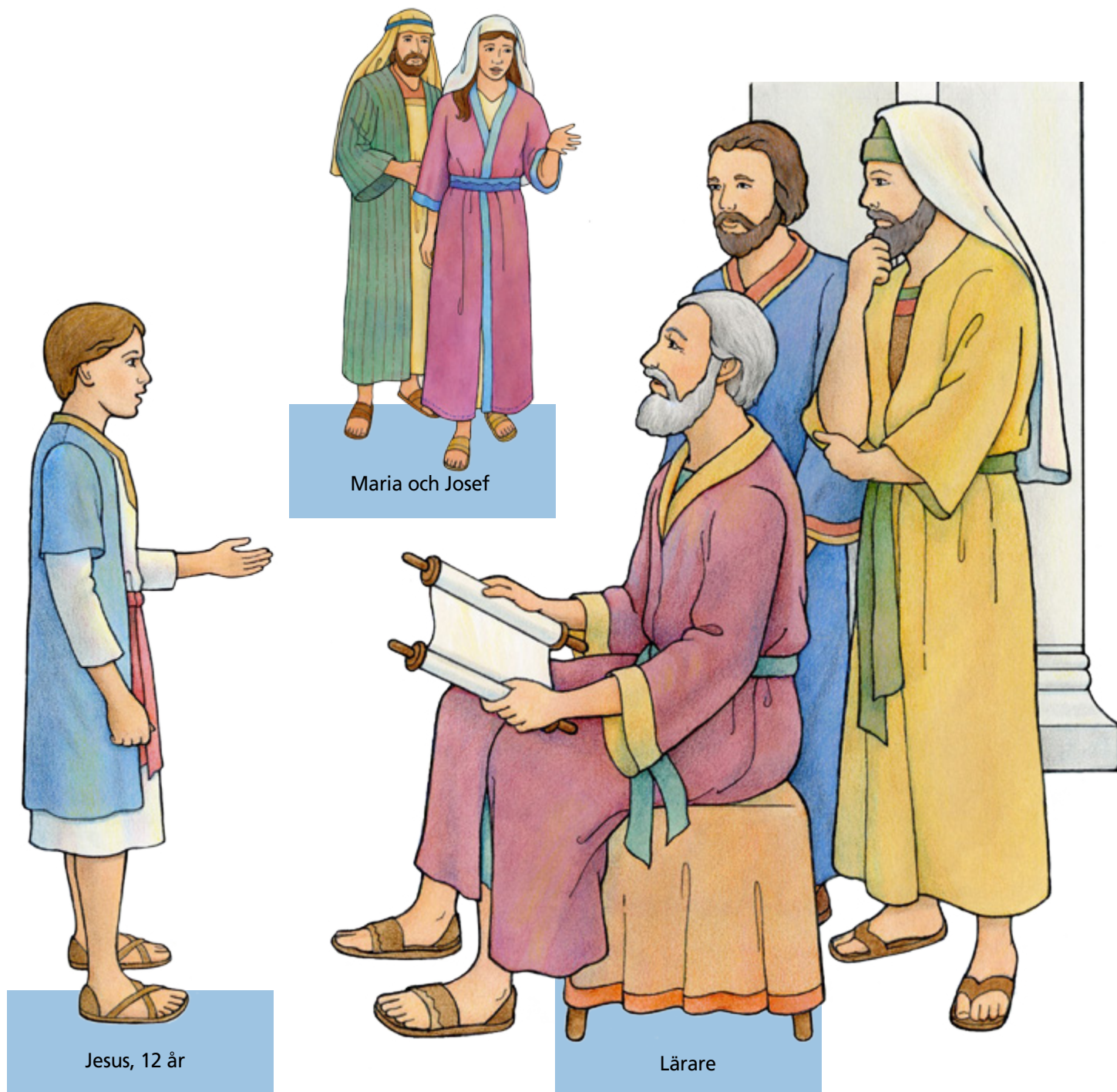
Skriv ner tio mål du har för *ditt* liv. Skriv sedan in dem i din dagbok, på väggen eller där du ser dem ofta.

Jesus undervisar i templet

Lukas 2:42–47

Klistra fast den här sidan på papper eller kartong. Klipp sedan ut figurerna och sätt fast dem på pinnar eller papperspåsar. Förvara i ett kuvert med skriftställehänvisningen på framsidan. ■

Du kan skriva ut fler exemplar på liahona.lds.org.

EN BÖN på

Mitzy Jiménez Ramírez

Baserad på en sann berättelse

Sofía var nästan åtta år gammal. Hon förberedde sig för att döpas. Hon lärde sig många viktiga saker. En sak hon hade lärt sig om var bönen. Hon visste att hon kunde be till sin himmelske Fader när som helst. Hon visste att hon kunde be var som helst.

En dag bestämde sig Sofía och hennes mamma att de skulle hälsa på pappa på arbetet. De skulle behöva åka långt. Hennes pappa arbetade i en annan stad. De skulle behöva åka buss, sedan pickup och sedan taxi.

På bussen somnade Sofía. Hon vaknade

av att en bebis grät. En mamma och en pappa med en bebis hade stigit på bussen. bebisens var sjuk och grät högt. Bebisens föräldrar såg oroliga ut.

Sofía tyckte synd om bebisens. Hon tyckte synd om föräldrarna också. Då fick hon en idé. Hon

ILLUSTRATION KATIE MCDEE

BUSSEN

viskade till mamma:
”Visst kan jag be vår
himmelske Fader att
välsigna bebisen?”

”Naturligtvis”, sa
mamma med ett leende.

Sofía böjde huvudet
och bad tyst. Hon bad
intensivt. Hon bad sin
himmelske Fader att
välsigna bebisen. Hon
bad honom hjälpa

bebisen att må bättre
och sluta gråta.

Sofía visste att vi
inte alltid får det vi
ber om. Hon visste
också att vi inte alltid
får svar på våra böner
med en gång. Men det
dröjde inte länge förrän
bebisen lugnade sig.
Sen slutade bebisen
att gråta. Hon såg ut

att må bättre. Hennes
föräldrar såg inte lika
oroliga ut.

Sofía kände sig varm
och glad. Hon var
glad för bebisens
skull – och för bebisens
föräldrar. Hon visste
att hennes himmelske
Fader hade hört hennes
bön. ■

Författaren bor i Mexiko.

President
Harold B. Lee
(1899–1973)

HUR KAN JAG VETA ATT GUD HAR FÖRLÅTIT MIG?

Hur skulle du svara om någon ställde den frågan till dig?

För några år sedan satt president [Marion G.] Romney [1897–1988] och jag på mitt kontor. Dörren öppnades och en trevlig ung man med ett bekymrat ansiktsuttryck steg in. Han sade: ”Bröder, jag ska besöka templet för första gången i morgon. Jag har gjort några misstag tidigare och har gått till min biskop och stavspresident och berättat allt för dem. Efter en tid av omvändelse och observation så att jag inte går tillbaka till mina tidigare misstag har de nu bedömt mig redo att gå till templet. Men bröder, det räcker inte. Jag vill veta, hur kan jag veta, att Herren också har förlåtit mig?”

Hur skulle du svara om någon ställde den frågan till dig? Vi begrundade frågan ett ögonblick och kom att tänka på kung Benjamins tal i

Mosiahs bok. Där fanns det en grupp människor som ville bli döpta och som sade att de hade betraktat sig själva i sitt eget köttliga tillstånd.

”Och de ropade alla med en röst och sade: O, förbarma dig, och låt Kristi försonande blod verka så att vi kan få förlåtelse för våra synder och så att våra hjärtan kan bli renade ...

sedan de talat dessa ord kom Herrens Ande över dem så att de fylldes med glädje, eftersom de fått förlåtelse för sina synder och fått samvetsfrid” (Mosiah 4:2–3).

Där hade vi svaret.

Om den tid kommer när du har gjort allt du kan för att omvända dig från dina synder, vem du än är, var du än är, och har gottgjort efter bästa förmåga, och är det något som påverkar din ställning i kyrkan så har du gått till de rätta auktoriteterna, då vill du få bekräftelse på om Herren godtagit dig. Om du i din självrannsakan söker och du finner den samvetsfriden, då vet du därigenom att Herren godtagit din omvändelse. Satan vill få dig att tro motsatsen och försöker ibland övertala dig att när du nu har gjort ett misstag så kan du lika gärna fortsätta, för det finns ingen väg tillbaka. Det är en av de största lögnerna som finns. Förlåtelsens under är tillgängligt för alla som vänder sig från sina onda gärningar och inte går tillbaka till dem. ■

Från ”Stån på heliga platser”, Nordstjärnan, mars 1974, s. 125–126.

INSIKTER

Hur kan jag känna glädje när livet är så svårt?

”Så mycket i vårt liv beror på vår inställning. Hur vi väljer att se saker och ting och hur vi agerar mot andra har stor betydelse. Genom att göra vårt bästa och sedan välja att vara glada över våra omständigheter, vilka de än är, kan vi känna frid och tillfredsställelse.”

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

RÅDGÖR OFTA TILLSAMMANS

De här sex principerna kan ge er framgångsrika familjeråd.

s. 42

FÖR UNGDOMAR

s. 48

TEMA FÖR VECKOTRÄFFARNA 2015

Generalpresidentskapen för Unga kvinnor
och Unga män tolkar Läran och förbunden
4:2.

FÖR BARN

Läs berättelser i Nya testamentet

Färglägg bilden medan du läser de här
verserna i Nya testamentet under året.

s. 66

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Tacksamhet gör oss andligt starka

President Jose A. Teixeira, Portugal

President för området Europa

Vi har fått befallningen att "tacka Herren [vår] Gud för *allting*. ... Och i intet förtörnar människan Gud, eller mot ingen är hans vrede upptänd, utom mot dem som inte erkänner hans hand i allt."¹

Otacksamhet är en av de största synderna; tacksamhet är därför en av de största dygderna.

Vikten av tacksamhet och hur den påverkar oss är tydlig i Lamans och Lemuels liv. Deras inställning till Herrens befallning att lämna Jerusalem orsakade outhärligt lidande för tusentals människor i över 1 000 år. Lehi och Nephi prisade ständigt Gud och tackade honom för att han hade lett dem ut ur Jerusalem. Laman och Lemuel uppskattade inte det som Herren hade gjort för dem. Istället för att tacka Herren så klagade de. Därför kom Lehi och Nephi närmare Herren medan Laman och Lemuel drog sig bort från Herren. Här ser vi en viktig nyckel till hur vi kan bli andligt starka: tacksamhet.

Vi ser också att vi inte kan vara tacksamma för något utan att inse dess betydelse och utan att vi uppskattar det.

Som ung far började president Henry B. Eyring tänka tillbaka på det som hände varje dag för att se hur Guds hand rörde vid hans familj. Han sa: "När jag fortsatte så hände något. När jag såg tillbaka på dagen som gått såg jag saker som Gud hade gjort för någon av oss. ... När det hände ... insåg jag att jag, genom att försöka

**President
Jose A. Teixeira**

minnas, gjorde det möjligt för Gud att visa mig vad han hade gjort. Något som var mer än tacksamhet började växa i mitt hjärta. Mitt vittnesbörd växte. Jag blev ännu mer säker på att vår himmelske Fader hör och svarar på våra böner. Jag kände större tacksamhet för den uppmjukning och förädling som är en följd av Frälsarens försoning. Och jag visste med större säkerhet att den Helige Anden kan påminna oss om allt. ... *Mitt syfte är att uppmana dig att finna sätt att se och komma ihåg Guds välvilja. Det stärker vårt vittnesbörd.*"²

Tacksamhet stärker våra vittnesbörd. När vi uttrycker tacksamhet ser vi Guds hand i våra liv och känner hans ömma barmhärtighet. Det leder i sin tur till att vi känner en större förtröstan om att Herren hör och besvarar våra böner och leder oss i våra liv. När vi inser hur beroende vi är av Herren så blir vi ännu mer beroende av honom.

Och när vår tacksamhet för Herrens välsignelser ökar, så ökar också vår önskan att komma till honom och vi sträcker oss ut till honom i allt vi gör. "Låt alla dina gärningar göras för Herren, och varthelst du går, låt det ske i Herren. Ja, låt alla dina tankar riktas mot Herren, ja, låt ditt hjärtas tillgivenhet tillägnas Herren för evigt.

Rådgör med Herren i allt vad du gör ... och när du stiger upp om morgonen låt då ditt hjärta vara *fyllt av tacksamhet mot Gud.*"³

Och när vi ser på livet med en anda av tacksamhet vänder vi oss till Herren i varje tanke, vi tvivlar inte och fruktar inte.⁴

Den största tragedin som kan drabba en människa är när hon är blind för Herrens frikostiga välsignelser, vare sig det gäller hans milda lagar eller ömma barmhärtighet. När vi inte uppskattar allt det stora han gör för oss så använder vi oss inte av

det. Det är dårskap att vägra att ta emot en gåva. Vi visar vår tacksamhet genom att *använda* det som vi har fått. Den största av dessa gåvor är Jesu Kristi försoning.

Laman och Lemuel såg aldrig det utlovade landet som en välsignelse eller möjlighet till ett nytt liv. I sin otacksamhet trampade de Guds välsignelser under fötterna.

Tacksamhet gör det möjligt för oss att se Guds vägledande hand i våra liv och den stärker vår önskan att hålla hans bud. Då anpassar vi vår vilja till vår Faders vilja. Det är inte svårt att se Herrens hand i alla välsignelser vi får. Och då belönas vi med att förstå att Gud är med oss och att han vägleder oss genom livets svårigheter. Vår tro ökar och vår tillit till Gud stärks.

Tacksamhet är fröet som frodas i kärleksfull jord.

Tacksamhet ... föder respekt, förlåtelse och lindring.

Tacksamhet ... framkallar oanad generositet.

Tacksamhet ... lovsjunger Guds ömma barmhärtighet.

Tacksamhet ... ökar personlig uppenbarelse.

Tacksamhet ... manar till bön och inger mod i bedjande knän.

Tacksamhet ... gynnar livet.

Tacksamhet ... leder till omvändelse, visdom och kursförändring.

Tacksamhet ... utvidgar hjärtat.

Tacksamhet ... värdesätter förbunden.

Självaste Kristus gick ner på knä och tackade sin Fader i himlen.

Må vi odla denna gudomliga egenskap i våra familjer. ■

FOTNOT

1. L&F 59:7, 21
2. President Henry B. Eyring, "O, kommen ihåg, kommen ihåg", *Liahona*, nov 2007, s. 67
3. Alma 37:36–37
4. Se L&F 6:36

Din trofasthet påverkar generationer

Dick Thörn, Jönköping

Söndagen den 7 september 2014, en varm och solig sensommardag, samlades medlemmar i kyrkan och deras vänner till stavskonferens i Svenska Mässans lokaler i centrala Göteborg. Konferensen besöktes av äldste Donald L. Hallstrom från presidentskapet för de sjuttios kvorum och hans hustru Diane Hallstrom. Även äldste Ingvar Olsson, områdessjuttio och hans hustru Barbro Olsson, samt missionspresidenten för Sverige, president James E Beckstrand och hans hustru Tamara Beckstrand var närvarande.

Förste talare var stavspresidenten för Göteborgs stav, Ulf Strömbom. Han påminde åhörarna om den kommande helgens val i Sverige och uppmuntrade alla att delta. "Var snälla och gör det", var hans uppmaning. Naturligtvis ger kyrkans ledare inga råd om vilket parti man ska rösta på, men i Läran och förbunden kapitel 134 ges principerna för vilka som man bör välja som ledare i samhället, berättade president Strömbom. Vi har också viktiga val att göra när det gäller Jesu Kristi evangelium. Han nämnde bland annat att vi bör leva efter

dess bud, vara vänliga och le, vara villiga att förlåta och att se framåt med tro.

Två ungdomar inbjöds att komma fram och bära sina vittnesbörd, syster Ellinor Ahlström från Borås församling och broder Daniel Jelk från Skövde gren. Båda gjorde det på ett mycket fint sätt.

Förutom tal bjöd konferensen på vacker sång och musik, dels av en stavskör under ledning av Madeleine Viktorstam, Västra Frölunda församling, och dels av en duettsång av det äkta paret Carolina och Christoffer Rönndahl från Jönköpings församling.

Äldste Donald L. Hallstrom, som var den avslutande talare på konferensen, berättade om sin koppling till Sverige, att hans farfars far kom från Malmö och blev medlem i kyrkan här i Sverige och att han sedan utvandrade till Utah. Han blev senare kallad som missionär till Sverige under en tid. Äldste Hallstroms huvudbudskap var att påminna oss om hur viktigt det är att vara trofast mot evangeliet då det påverkar många generationer framåt i tiden. Han berättade om erfarenheter som

FOTO DICK THÖRN

Äldste Donald L. Hallstrom (till vänster) tillsammans med tolken Carl Johan Malm.

illustrerade detta gällande sin farfars far, farfar och farmor och sina egna föräldrar. När tragiska dödsfall inträffade kunde de ha vänt sin sorg till bitterhet, men istället vände de sig till Gud eftersom deras tro var väl förankrad i evangeliet. De fick därigenom frid och tröst genom evangeliet. Deras sätt att handskas med dessa händelser är ett arv och ett exempel för kommande generationer.

Äldste Hallstrom fortsatte med att betona hur viktigt det är att hela tiden nära och förankra sin tro och sitt vittnesbörd. Vi håller möten i kyrkan av denna anledning, att stärka varandra i tron, att få undervisning i den rena läran och att få komma och ta del av sakramentet. Stärkandet av tro och vittnesbörd behöver också

ske i familjen genom bland annat familjens hemafton, familjebön och sund rekreation tillsammans. Likaså är den personliga dyrkan av Gud genom egna studier och bön viktig för att stärka tro

och vittnesbörd. Gör vi allt detta leder det till en djup och varaktig omvändelse. Är vi väl förankrade i tron kan ingenting få oss att gå bort från kyrkan. Vi kan alla sjunga psalmen "Jag är Guds lilla barn", men är vi så säkra på det vi sjunger att vi oavsett vad som händer inte kommer att vända oss bort från Herren och hans kyrka?

Äldste Hallstrom avslutade med att bära sitt starka vittnesbörd om evangeliets äkthet, att Gud är vår evige Fader, att Jesus Kristus är vår Frälsare och Guds Son, att Jesu Kristi kyrka finns på jorden. Han uttryckte också tacksamhet för alla goda män,

Carolina och Christoffer Rönndahl från Jönköpings församling sjunger psalmen "Bliv kvar hos mig" ackompanjerade av Johanna Amundsen från Västra Frölunda församling.

FOTO DICK THÖRN

goda hustrur, goda föräldrar och goda barn. Ni är exempel på det majestätiska i evangeliet och det ni gör har betydelse i släktled efter släktled.

Förutom äldste Hallstrom gav naturligtvis även övriga talare för dagen många goda och upplyftande tankar. Några korta axplock är följande:

Syster Ellinor Ahlström sa: "Mitt vittnesbörd är något som jag alltid bär med mig och som jag därmed alltid kan dela med mig av."

Broder Daniel Jelk vittnade om hur viktigt det är med den Helige Andens hjälp i vardagen. Med dess hjälp kan vi alltid göra rätt val.

Syster Tamara Beckstrand berättade hur det gick till när hon som 16-åring fick sin patriarkaliska välsignelse och hur hon i samband med det förstod hur väl vår himmelske Fader kände henne genom att hon fick svar på tre specifika frågor som hon innan välsignelsen gavs hade en stark önskan att få svar på.

President Beckstrand betonade det behov som hel-tidsmissionärerna har att få stöd och hjälp av de lokala medlemmarna för att det ska bli framgång i missionsarbetet.

Syster Barbro Olsson talade om Herrens kärlek, levande profeter och om försoningens

verklighet, att Jesus Kristus verkligen kan hela oss och att målet i evangeliet är att ge oss alla lycka.

Äldste Ingvar Olsson påminde besökarna om möjligheten att hämta kraft genom att besöka Herrens tempel. Han berättade också att han funderat över vad han själv kan göra nu när tiden har kommit då Herren påskyndar sitt verk. Han talade om behovet av heliggörelse. Äldste Olsson tycker det är underbart att få hjälpa till i kyrkan. Det är viktigt att ha kraft över till att göra det, att vi inte bara ger småsmulor, utan att vi verkligen har kraft till att kunna ge det bästa vi har av oss själva. Han varnade också för att ta efter världens nivå när det gäller klädsel och media, att vi istället bör se på ledarna i kyrkan och följa dem.

Syster Diane Hallstrom talade om att vi alltid bör vara riktade mot Sion i all vår strävan i livet. Hon berättade bland annat om en pionjärkvinna som strax innan hon dog på vandrigen mot Saltsjödalens hade ett viktigt meddelande till sin son: "Hälsa min son att hans mamma dog med ansiktet vänt mot Sion." Syster Hallstrom påminde oss alla om hur viktigt det är vilken riktning vi har i våra liv. ■

"Vi ska agera, inte bara reagera"

Sophia Olsson, Vendelsö församling

Apostlarnas uppgift är att vara speciella vittnen om Jesus Kristus och miraklet i hans uppståndelse. Med dessa kall som de har kommer en mantel och en avskiljning från världen, som är så kraftfull att den inte går att förneka. Detta var något vi alla fick bevittna i september 2014 på en brasafton för unga vuxna som hölls av äldste David A. Bednar i apostlarnas kvorum. Närvarande var också äldste Patrick Kearon i de sjuttios kvorum och områdessjuttio äldste R. Ingvar Olsson med fruar.

Förväntningarna var stora då besök likt detta inte sker så ofta. Unga vuxna från ett flertal orter från när och fjärran tog sig till ett fullsatt Gubbängens kapell i Stockholm.

Noomi Förnes, Gubbängens församling, förklarade att hon liksom många andra har valt att delta i mötet för att bli undervisad och upplyft, men samtidigt förväntar hon sig inte att höra något hon inte har hört förut.

Vilken tro på andliga uppenbarelser det här visar! Unga vuxna från Norden är villiga att komma med inställningen att evangeliet är och kommer alltid att vara detsamma, men Anden är där för att göra det mer personligt och tillämpligt för oss, beroende på livssituation och behov.

Äldste Bednar lyckades uppfylla de här förväntningarna. Han visade oss hur man kan betjäna ett fullsatt kapell på ett sätt som får alla att känna sig involverade och upplyfta på en personlig nivå.

Han valde att be de som rest dit med honom att inleda med korta vittnesbörd. Resten av tiden fick de församlade ställa frågor som han själv, med hjälp av övriga på förhöjningen, besvarade. Det

hela fungerade som en panelutfrågning eller ett råd.

Att undervisa på detta sätt var ett väldigt intressant och uppskattat koncept. Josef Kääriä, Sundsvalls gren, tyckte det var betryggande att höra frågor från andra människor i liknande situationer som han själv befinner sig i och fann styrka i att känna enighet med medlemmar Norden över.

Äldste Bednar undervisar ofta i sina tal att vi bör agera istället för att bara reagera. Det vill säga att vi ska handla för att få saker att hända och inte bara förvänta oss välsignelser eller resultat, utan rätt sorts ansträngning från vår sida. Man skulle kunna säga att detta var temat även den här kvällen. Han uppmanade oss som sagt att ställa frågor. Men han sa även att frågor som man alltid velat fråga en generalauktoritet eller saker man alltid undrat över inte var lämpliga att ta upp på det här mötet. Han lovade att om det var meningen så skulle de svaren komma utan att frågan togs upp publikt. Syftet med denna uppmaning var att han ville att vi skulle ställa inspirerade frågor som kom till oss där och då av Herren. Han ville att vi skulle agera på de känslor vi fick just under detta möte. Han ville att vi skulle vara vakna och alerta för Andens maningar för att kunna lära oss det som Herren ville att vi skulle lära oss just den här kvällen. Det satte lite press på

FOTO HELENA ÖSTERLUND

En ung vuxen från Finland ställer en fråga till äldste Bednar under mötet i det fullsatta kapellet.

Från vänster: Äldste Olsson, äldste Kearon och äldste Bednar svarar tillsammans på en av de unga vuxnas frågor.

FOTO HELENA ÖSTERLUND

de som ställde frågorna, med det hindrade inte deltagarna från att ställa många aktuella och inspirerande frågor som vi alla kunde lära av.

En av frågorna var hur vi kan använda oss av Kristi nåd och försoning för att få styrka i vardagen. Svaret var väldigt talande för hela upplevelsen av mötet. Äldste Bednar förklarade att han inte kan ge oss svaret på frågan, men han kunde visa vägen till hur och var vi kan finna svaret själva. Han uppmanade oss att gå hem och studera Mormons bok och leta efter fraser såsom "styrkta av Herren". Han lovade att svaret då kommer till oss, om vi agerar/handlar efter denna enkla uppmaning.

Alla svar på frågorna var i likhet med detta. Han gav inte ett svar utan en inbjudan och därefter utlovade välsignelser. Han visade verkligen att evangeliet måste levas och upplevas för att kunna göra nytta.

Den avslutande delen av mötet var också väldigt intressant då han ville höra vad vi lärt oss av upplägget av denna brasafton. Han ville i princip låta oss undervisa oss själva om varför det är viktigt att ställa frågor och handla tillsammans i råd. Det finns ingenting som apostlarna gör som vi inte kan lära oss av, även om det bara är hur de väljer att lägga upp en brasafton för att få ut så mycket som möjligt av den.

De som kom dit hade rätt i sina förväntningar. Vi hörde inget som vi aldrig hört förut och det var inga nya doktriner som avslöjades, men Anden var där och undervisade oss på sätt som vi inte har upplevt förut. Det var en upplyftande stund för alla närvarande.

Det mest kraftfulla var då han avslutade med sitt vittnesbörd i kraft av sitt apostoliska ämbete och lät oss veta att Kristus lever och att Mormons bok är sann.

Apostlar och profeter finns i dag. Låt oss lyssna till dem och lyda deras maningar, det kommer resultera i mer lycka och frid. ■

Äldste Bednar besöker Sverige

Helena Österlund

När äldste Bednar besökte Sverige i september 2014 träffade han inte bara de unga vuxna, utan även en stor grupp av de missionärer som tjänar i Sverige. Att som missionär få undervisas av en apostel är ett unikt tillfälle, och förväntningarna var höga. Och äldste Bednar uppfyllde dem alla genom att följa Andens vägledning. Innan mötet hade missionärerna fått tre tal att studera. De hade uppmanats att ställa frågor utifrån dessa tal.

"Jag ska inte hålla ett långt tal. Jag vill veta vad ni har för frågor,

och så ska jag tillsammans med de som sitter med mig på förhöjningen besvara dem."

De som satt på förhöjningen var bland annat syster Bednar, äldste och syster Kearon, (områdespresidentskapet) samt äldste och syster Olsson (områdessjuttio). Det var en andlig fest som inbjöd till goda känslor, inspiration och en del skratt.

Anna Peterson, nyss hemkommen från sin egen mission i Spanien, tog tillfället i akt att lyssna på aposteln och berättar följande om sin upplevelse:

En missionärs-syster ställer en fråga till äldste Bednar under missionsmötet.

"Att få närvara när äldste Bednar och äldste Kearon och deras fruar besökte Stockholm, för att bland annat tala till en samlad skara missionärer i Sverigemissionen, var kort sagt en underbar upplevelse.

Det var en helt otrolig stämning och känsla i rummet, som man märkte av så fort man klev innanför dörren. Alla missionärerna satt vördnadsfulla, nyfikna och exalterade över att få vara med om det här stora tillfället att få lyssna till en Herrens apostel och andra ledare. Tack vare deras förberedelser och deras villighet att lära, hade vi alla som var där möjlighet att låta oss undervisas, genom inspirerade ord och genom den Helige Anden. Det talades bland annat om omvändelsens kraft, att uppoffra saker, tid och vanor, hur vi kan vara starkare i vår tro och våra vittnesbörd och hur vi själva måste agera. Det gavs många lärdomar och tankeställare under mötet.

Utan tvivel var det många vittnesbörd som stärktes den här torsdagsmorgonen, även mitt. Jag kan vittna om att jag vet att Herren talar till oss än idag, på många olika sätt, även genom sina tjänare. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är den sanna kyrkan på jorden som blev återställd i den här sista tiden. Det är Kristus som styr och hans kärlek är oändlig. Vad rikligt välsignade vi är!" ■

Generationer binds samman

Bruno Klarin, Västerhaninge

En vacker dag i juli månad 2014 befann sig syster Judy Kohler på en plats som hon sent kommer att glömma. Normalt tillbringar hon dagarna på Stadsarkivet i Stockholm tillsammans med andra speciellt kallade missionärer. Man fotograferar olika gamla register som är till nytta vid släktforskning.

År 1860 emigrerade hennes mormors farmor Stina-Cajsa Andersson med make till USA efter att de blivit medlemmar i Jesu Kristi Kyrka i trakten av Udenäs utanför Karlsborg i Västergötland.

Med bistånd av svenska medlemmar och hjälpsamma personer i Udenästrakten hade syster Kohler kunnat lokalisera platsen för Tobäcken, som var namnet på den lilla gård där Stina-Cajsa bodde som gift. Idag sköts och bebos gården Tobäcken av kyrkoherde emeritus Alvar Lindman med familj. Denne lägger ner stort intresse och arbete på att bevara gården och dess kulturhistoriska värde. Syster Kohler hade fått en inbjudan av de nuvarande ägarna att komma till Tobäcken för att själv uppleva platsen där hennes förfäder hade bott.

Kyrkoherde Lindman med hustru Christina tog emot med

öppna armar och hade till exempel slagit det höga gräset på åkermarken för att underlätta besökarnas rundvandring. Att gå runt och se gamla husgrunder, jordkällaren och det imponerande stora askträdet som funnits där i många generationer kändes bokstavligen som att vandra i fädernas fotspår. Vi som var med på besöket kände att den andliga gemenskapen mellan olika generationer ytterligare stärktes när Christina Lindman, som är kantor, sjöng solo för oss i det fria, "I denna ljuva sommartid", till en dalamelodi.

Dagens upplevelser var inte slut ännu. Färden gick vidare till Udenäs kyrka. Där finns ett litet museum som bland annat visar den äldsta gravstenen i trakten. Stina-Cajsa tillhörde en känd släkt i området – Svanviksslakten – vars rötter går tillbaka till 1500-talet. På gravstenen för hennes förfader kan man fortfarande läsa orden: "Her ligger begravnen Måns Joenson i Svanevik ... afsomnade 1598."

"Vi kommer aldrig att glömma hur spännande det kändes att besöka Tobäcken", säger syster Kohler. "När jag kom till Sverige på mission hoppades jag på att åtminstone finna en bild av

området. Jag och hela min släkt känner Herrens barmhärtighet bakom allt detta. Många kommer

att bli välsignade genom all den vänlighet som ledde fram till att vi fann Stina-Cajas hem.” ■

Syster Judy Kohler med dotter samtalar med paret Lindman.

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. Under menyn "Kontakta oss" nere till höger klickar man på "Hur man skickar

in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111, 136 63 Söderby
Tel. 08-7770401 ■